

TEKVİN

MUSANIN BİRİNCİ KİTABI

BAP 1

BAŞLANGIÇTA Allah gökleri ve yeri yarattı. ² Ve yer ıssız ve boştu; ve enginin yüzü üzerinde karanlık vardı; ve Allahın Ruhu suların yüzü üzerinde hareket ediyordu. ³ Ve Allah dedi: Işık olsun; ve ışık oldu. ⁴ Ve Allah ışığın iyi olduğunu gördü; ve Allah ışığı karanlıktan ayırdı. ⁵ Ve Allah ışığa Gündüz, ve karanlığa Gece, dedi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, bir gün.

⁶ Ve Allah dedi: Suların ortasında kubbe olsun, ve suları sulardan ayırsın. ⁷ Ve Allah kubbeyi yaptı, ve kubbe altında olan suları, kubbe üzerinde olan sulardan ayırdı; ve böyle oldu. ⁸ Ve Allah kubbeye Gök, dedi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, ikinci gün.

⁹ Ve Allah dedi: Gök altındaki sular bir yere biriksin, ve kuru toprak görünsün; ve böyle oldu. ¹⁰ Ve Allah kuru toprağa Yer, dedi; ve suların birikintisine Denizler, dedi; ve Allah iyi olduğunu gördü. ¹¹ Ve Allah dedi: Yer ot, tohum veren sebze, ve yer üzerinde tohumu kendisinde olup cinslerine göre meyva veren ağaçlar hasıl etsin; ve böyle oldu. ¹² Ve yer ot, cinslerine göre tohum veren sebze, ve tohumu kendisinde olup cinslerine göre meyva veren ağaçlar çıkardı; ve Allah iyi olduğunu gördü. ¹³ Ve akşam oldu ve sabah oldu, üçüncü gün.

¹⁴ Ve Allah dedi: Gündüzü geceden ayırmak için gök kubbesinde ışıklar olsun; ve alâmetler için, ve vakitler için, ve günler ve seneler için olsunlar; ¹⁵ ve yer üzerine ışık vermek için gök kubbesinde ışıklar olarak bulunsunlar; ve böyle oldu. ¹⁶ Ve Allah, daha büyük olan ışık gündüze hükmetmek için, ve küçüğünü geceye hükmetmek için, iki büyük ışık yaptı; yıldızları da yaptı. ¹⁷ Ve yer üzerine ışık vermek, ve gündüze ve geceye hükmetmek, ve ışığı karanlıktan ayırmak için, ¹⁸ Allah onları göklerin kubbesine koydu; ve Allah iyi olduğunu gördü. ¹⁹ Ve akşam oldu ve sabah oldu, dördüncü gün.

²⁰ Ve Allah dedi: Sular canlı mahlûkların sürülerile kaynaşsın, ve yerin üstünde, gökler kubbesinin yüzünde kuşlar uçsunlar. ²¹ Ve Allah büyük deniz canavarlarını, ve suların kendileriyle kaynaştığı cinslerine göre hareket eden her canlı mahlûku, ve cinsine göre her kanatlı kuşu yarattı; ve Allah iyi olduğunu gördü. ²² Ve Allah: Semereli olun, ve çoğalın, ve denizlerde suları doldurun, ve karada kuşlar çoğalsın, diyerek onları mubarek kıldı. ²³ Ve akşam oldu ve sabah oldu, beşinci gün.

²⁴ Ve Allah dedi: Yer, cinslerine göre canlı mahlûkları, sığırları, ve sürünen şeyleri, ve cinslerine göre yerin hayvanlarını çıkarsın; ve böyle oldu. ²⁵ Ve Allah yerin hayvanlarını cinslerine göre, ve sığırları cinslerine göre, ve toprakta sürünen her şeyi cinsine göre yaptı; ve Allah iyi olduğunu gördü. ²⁶ Ve Allah dedi; Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım; ve denizin balıklarına, ve göklerin kuşlarına, ve sığırlara, ve bütün yeryüzüne, ve yerde sürünen her şeye hâkim olsun. ²⁷ Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı, onu Allahın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı. ²⁸ Ve Allah onları mubarek kıldı; ve Allah onlara dedi: Semereli olun, ve çoğalın, ve yeryüzünü doldurun, ve onu tabi kılın; ve denizin balıklarına, ve göklerin kuşlarına, ve yer üzerinde hareket eden her canlı şeye hâkim olun. ²⁹ Ve Allah dedi: İşte, bütün yeryüzü üzerinde olup tohum veren her sebze, ve kendisinde ağaç meyvası olup tohum veren her ağacı size verdim; size yiyecek olacaktır; ³⁰ ve yerin her hayvanına, ve göklerin her kuşuna, ve kendisinde hayat nefesi olup yeryüzünde sürünen her şeye, bütün yeşil otu yiyecek olarak verdim; ve böyle oldu. ³¹ Ve Allah yaptığı her şeyi gördü, ve işte, çok iyi idi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, altıncı gün.

BAP 2

VE gökler ve yer ve onların bütün orduları itmam olundu. ² Ve Allah yaptığı işi yedinci günde bitirdi; ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti. ³ Ve Allah yedinci günü mubarek kıldı, ve onu takdis etti; çünkü Allah yaratıp yaptığı bütün işten o günde istirahat etti.

⁴ RAB Allah yeri ve gökleri yaptığı günde, yaratıldıkları zaman, göklerin ve yerin asılları bunlardır. ⁵ Ve henüz yerde bir kır fidanı yoktu, ve bir kır otu henüz bitmemişti; çünkü RAB Allah yerin üzerine yağmur yağdırmamıştı; ve toprağı işlemek için adam yoktu; ⁶ ve yerden buğu yükseldi, ve bütün toprağın yüzünü suladı. ⁷ Ve RAB Allah yerin toprağından adamı yaptı, ve onun burnuna hayat nefesini üfledi; ve adam yaşayan can oldu. ⁸ Ve RAB Allah şarka doğru Adende bir bahçe dikti; ve yaptığı adamı oraya koydu. ⁹ Ve RAB Allah görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her ağacı, ve bahçenin ortasında hayat ağacını, ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacını yerden bitirdi. ¹⁰ Ve bahçeyi sulamak için Adenden bir ırmak çıktı; ve oradan bölündü, ve dört kol oldu. ¹¹ Birinin adı Pışondur; kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır; ¹² ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır. ¹³ Ve ikinci ırmağın adı Gihondur; bütün Kuş ilini kuşatan odur. ¹⁴ Ve üçüncü ırmağın adı Dicle dir; Aşurun önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırat tır. ¹⁵ Ve RAB Allah adamı aldı, baksın ve onu korusun diye Aden bahçesine koydu. ¹⁶ Ve RAB Allah adama emredip dedi: Bahçenin her ağacından istediğın gibi ye; ¹⁷ fakat iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemiyeceksin; çünkü ondan yediğın günde mutlaka ölürsün.

¹⁸ Ve RAB Allah dedi: Adamın yalnız olması iyi değildir; kendisine uygun bir yardımcı yapacağım. ¹⁹ Ve RAB Allah her kır hayvanını, ve göklerin her kuşunu topraktan yaptı; ve onlara ne ad koyacağını görmek için adama getirdi; ve adam her birinin adını ne koydu ise, canlı mahlûkun adı o oldu. ²⁰ Ve adam bütün sığırlara, ve göklerin kuşlarına, ve her kır hayvanına ad koydu; fakat adam için kendisine uygun yardımcı bulunmadı. ²¹ Ve RAB Allah adamın üzerine derin uyku getirdi, ve o uyudu; ve onun kaburga kemiklerinden birini aldı, ve yerini etle kapadı; ²² ve RAB Allah adamdan aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaptı, ve onu adama getirdi. ²³ Ve adam dedi: Şimdi bu benim kemiklerimden kemik, ve etimden ettir; buna Nisa denilecek, çünkü o İnsandan alındı. ²⁴ Bunun için insan anasını ve babasını bırakacak, ve karısına yapışacaktır, ve bir beden olacaklardır. ²⁵ Ve adam ve karısı, ikisi de çıplaktılar, ve utançları yoktu.

BAP 3

VE RAB Allahın yaptığı bütün kır hayvanlarının en hilekârı olan yılanı. Ve kadına dedi: Gerçek, Allah: Bahçenin hiç bir ağacından yemiyeceksiniz dedi mi? ² Ve kadın yılanı dedi: Bahçenin ağaçlarının meyvasından yiyebiliriz; ³ fakat bahçenin ortasında olan ağacın meyvası hakkında Allah: Ondan yemeyin, ve ona dokunmayın ki, ölmiyesiniz, dedi. ⁴ Ve yılan kadına dedi: Katiyen ölmezsiniz; ⁵ çünkü Allah bilir ki, ondan yediğınız gün, o vakit gözleriniz açılacak, ve iyiyi ve kötüyü bilerek Allah gibi olacaksınız. ⁶ Ve kadın gördü ki, ağaç yemek için iyi, ve gözlere hoş, ve anlayışlı kılmak için arzu olunur bir ağaçtı; ve onun meyvasından aldı, ve yedi; ve kendisile beraber kocasına da verdi, o da yedi. ⁷ İkisinin de gözleri açıldı, ve kendilerinin çıplak olduklarını bildiler; ve incir yaprakları dikip kendilerine önlükler yaptılar. ⁸ Ve günün serinliğinde bahçede gezmekte olan RAB Allahın sesini işittiler; ve adamla karısı RAB Allahın yüzünden bahçenin ağaçları arasına gizlendiler.

⁹ Ve RAB Allah adama seslenip ona dedi: Neredesin? ¹⁰ Ve o dedi: Senin sesini bahçede işittim, ve korktum, çünkü ben çıplaktım, ve gizlendim. ¹¹ Ve dedi: Çıplak olduğunı sana kim bildirdi? Ondan yeme, diye sana emrettiğım ağaçtan yedin mi? ¹² Ve

adam dedi: Yanıma verdiğin kadın o ağaçtan bana verdi, ve yedim. ¹³ Ve RAB Allah kadına dedi: Bu yaptığın nedir? Ve kadın dedi: Yılan beni aldattı, ve yedim. ¹⁴ Ve RAB Allah yılanı dedi: Bunu yaptığın için, bütün sığırlardan, ve bütün kır hayvanlarından daha lânetlisin; karnın üzerinde yürüyeceksin, ve ömrünün bütün günlerinde toprak yiyeceksin; ¹⁵ ve seninle kadın arasına, ve senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; o senin başına saldıracak, ve sen onun topuğuna saldıracaksın. ¹⁶ Kadına dedi: Zahmetini ve gebeliğini ziyadesile çoğaltacağım; ağrı ile evlât doğuracaksın; ve arzun kocana olacak, o da sana hâkim olacaktır. ¹⁷ Ve Âdeme dedi: Karının sözünü dinlediğin, ve: Ondan yemiyeceksin, diye sana emrettiğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lânetli oldu; ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin; ¹⁸ ve sana diken ve çalı bitirecek; ve kır otunu yiyeceksin; ¹⁹ toprağa dönüncüye kadar, alnının terile ekmek yiyeceksin; çünkü ondan alındın; çünkü topraksın, ve toprağa döneceksin. ²⁰ Ve adam karısının adını Havva* koydu; çünkü bütün yaşayanların anası oldu. ²¹ Ve RAB Allah Âdem için ve karısı için deriden kaftan yaptı, ve onlara giydirdi.

*Hayatı olan.

²² Ve RAB Allah dedi: İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekte bizden biri gibi oldu; ve şimdi elini uzatmasın ve hayat ağacından almasın, ve yemesin ve ebediyen yaşamasın diye — ²³ böylece RAB Allah onu Aden bahçesinden, kendisinin içinden alındığı toprağı işlemek için çıkardı. ²⁴ Ve adamı kovdu; ve hayat ağacının yolunu korumak için, Aden bahçesinin şarkına Kerubileri, ve her tarafa dönen kılıcın alevini koydu.

BAP 4

VE Âdem karısı Havvayı bildi; ve gebe kalıp Kaini doğurdu; ve: RABBİN yardımile bir adam kazandım, dedi. ² Ve yine kardeşi Habil doğurdu. Ve Habil koyun çobanı oldu, fakat Kain çiftçi oldu. ³ Ve Kain, günler geçtikten sonra, toprağın semeresinden RABBE takdime getirdi. ⁴ Ve Habil, kendisi de sürünün ilk doğanlarından ve yağlarından getirdi. Ve RAB Habile ve onun takdimesine baktı; ⁵ fakat Kaine ve onun takdimesine bakmadı. Ve Kain çok öfkeleni, ve çehresini astı. ⁶ Ve RAB Kaine dedi: Niçin öfkelenedin? ve niçin çehreni astın? ⁷ Eğer iyi davranırsan, o yükseltilmeyecek mi? ve eğer iyi davranmazsan, günah kapıda pusuya yatmıştır; ve onun istediği sensin; fakat sen ona üstün ol. ⁸ Ve Kain, kardeşi Habile söyledi. Ve vaki oldu ki, kırdaki oldukları zaman, Kain, kardeşi Habile karşı kalktı, ve onu öldürdü.

⁹ Ve RAB Kaine dedi: Kardeşin Habil nerede? Ve dedi: Bilmiyorum; kardeşimin bekçisi miyim ben? ¹⁰ Ve dedi: Ne yaptın? kardeşinin kanının sesi topraktan bana bağıırıyor. ¹¹ Ve şimdi sen toprak tarafından lânet edildin, o toprak ki kardeşinin kanını senin elinden almak için ağzını açtı; ¹² toprağı işlediğin zaman, artık sana kuvvetini vermeyecektir; yeryüzünde kaçak ve serseri olacaksın. ¹³ Ve Kain RABBE dedi: Cezam taşınamiyacak derecede büyüktür. ¹⁴ İşte, bugün toprağın yüzü üzerinden beni kovdun; ve senin yüzünden gizli kalacağım; ve yeryüzünde kaçak ve serseri olacağım; ve vaki olacak ki, her kim beni bulursa, beni öldürecektir. ¹⁵ Ve RAB ona dedi: Bunun için Kaini her kim öldürürse, ondan yedi kere öç alınacaktır. Ve RAB, her kim onu bulursa kendisini vurmasın diye, Kain üzerine bir nişane koydu.

¹⁶ Ve Kain RABBİN önünden çıktı, ve Adenin şarkında Nod diyarında oturdu. ¹⁷ Ve Kain karısını bildi, ve gebe kalıp Hanoku doğurdu; ve bir şehir bina etti, ve şehrin adını oğlunun adına göre Hanok koydu. ¹⁸ Ve Hanoka İrad doğdu; ve İrad Mehuyaelin babası oldu; ve Mehuyael Metuşaelin babası oldu; ve Metuşael Lamekin babası oldu. ¹⁹ Ve Lamek kendisine iki karı aldı; birinin adı Ada, ve obirinin adı Tsilla idi. ²⁰ Ve Ada Yabali

doğurdu; çadırda oturanların, ve sürü sahiplerinin atası bu idi. ²¹ Ve kardeşinin adı Yubal idi; çenk ve boru çalanların hepsinin atası bu idi. ²² Ve Tsilla, kendisi de Tubal-kaini doğurdu; tunç ve demir, bütün keskin âletleri döven bu idi; ve Tubal-kainin kızkardeşi Naama idi. ²³ Ve Lamek karılarına dedi:

Ey Ada ve Tsilla, sesimi dinleyin;

Ey Lamekin karıları, sözüme kulak verin;

Çünkü beni yaraladığı için bir adamı,

Ve beni berelediği için bir genci öldürdüm;

²⁴ Eğer Kainin yedi kere öcü alınacaksa, Lamekin de yetmiş yedi kere alınacaktır.

²⁵ Ve Âdem karısını tekrar bildi; ve bir oğul doğurdu, ve onun ismini Şit koydu: Çünkü Allah Habil yerine bana başka bir zürriyet verdi; zira onu Kain öldürdü, dedi. ²⁶ Ve Şitin, onun da bir oğlu doğdu; ve onun adını Enoş koydu. RABBİN ismini o zaman çağırmağa başladılar.

BAP 5

ÂDEM zürriyetlerinin kitabı budur. Allah adamı yarattığı günde, onu Allah benzeyişinde yaptı; ² onları erkek ve dişi yarattı, ve onları mubarek kıldı, ve yaratıldıkları günde onların adını Adam koydu. ³ Ve Âdem yüz otuz yaşında, kendi benzeyişinde, suretine göre bir oğulun babası oldu; ve onun adını Şit koydu, ⁴ ve Şitin babası olduktan sonra, Âdem'in günleri sekiz yüz yıl oldu; ve oğullar ve kızlar babası oldu. ⁵ Ve Âdem'in yaşadığı bütün günler dokuz yüz otuz yıl oldu; ve öldü.

⁶ Ve Şit yüz beş yaşında, Enoşun babası oldu; ⁷ ve Enoşun babası olduktan sonra, Şit sekiz yüz yedi yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ⁸ ve Şitin bütün günleri dokuz yüz on iki yıl oldu; ve öldü.

⁹ Ve Enoş doksan yaşında, Kenânın babası oldu; ¹⁰ ve Kenânın babası olduktan sonra, Enoş sekiz yüz on beş yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ¹¹ ve Enoşun bütün günleri dokuz yüz beş yıl oldu; ve öldü.

¹² Ve Kenân yetmiş yaşında, Mahalalelin babası oldu; ¹³ ve Mahalalelin babası olduktan sonra, Kenân sekiz yüz kırk yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ¹⁴ ve Kenânın bütün günleri dokuz yüz on yıl oldu; ve öldü.

¹⁵ Ve Mahalalel altmış beş yaşında, Yaredin babası oldu; ¹⁶ ve Yaredin babası olduktan sonra, Mahalalel sekiz yüz otuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ¹⁷ ve Mahalalelin bütün günleri sekiz yüz doksan beş yıl oldu; ve öldü.

¹⁸ Ve Yared yüz altmış iki yaşında, Hanokun babası oldu; ¹⁹ ve Hanokun babası olduktan sonra, Yared sekiz yüz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ²⁰ ve Yaredin bütün günleri dokuz yüz altmış iki yıl oldu; ve öldü.

²¹ Ve Hanok altmış beş yaşında, Metuşelahın babası oldu; ²² ve Metuşelahın babası olduktan sonra, Hanok üç yüz yıl Allah ile yürüdü, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ²³ ve Hanokun bütün günleri üç yüz altmış beş yıl oldu; ²⁴ ve Hanok Allah ile yürüdü; ve gözden kayboldu; çünkü onu Allah aldı.

²⁵ Ve Metuşelah yüz seksen yedi yaşında, Lamekin babası oldu; ²⁶ ve Lamekin babası olduktan sonra, Metuşelah yedi yüz seksen iki yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası

oldu; ²⁷ ve Metuşelahın bütün günleri dokuz yüz altmış dokuz yıl oldu; ve öldü.

²⁸ Ve Lamek yüz seksen iki yaşında, bir oğulun babası oldu; ²⁹ ve: İşimizden, RABBİN lânet ettiği topraktan olan ellerimizin zahmetinden, bu bizi teselli edecek, diyerek onun ismini Nuh koydu. ³⁰ Ve Nuhun babası olduktan sonra, Lamek beş yüz doksan beş yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu; ³¹ ve Lamekin bütün günleri yedi yüz yetmiş yedi yıl oldu; ve öldü.

³² Ve Nuh beş yüz yaşında idi; ve Samın, Hamın, ve Yafetin babası oldu.

BAP 6

VE vaki oldu ki, toprağın yüzü üzerinde adamlar çoğalmağa başladı, ve onların kızları doğduğu zaman, ² Allah oğulları adam kızlarının güzel olduklarını gördüler, ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar aldılar. ³ Ve RAB dedi: Ruhum adam ile ebediyen çekişmiyecektir, çünkü o da ettir; bunun için onun günleri yüz yirmi yıl olacaktır. ⁴ Allah oğulları insan kızlarına vardıkları, ve bu kızlar onlara çocuk doğurdıkları zaman, o günlerde, hem de ondan sonra, yeryüzünde Nefilim* vardı; bunlar eski zamandan zorbalılar, şöhretli adamlardı.

*İri adamlar.

⁵ Ve RAB gördü ki, yeryüzünde adamın kötülüğü çoktu, ve her gün yüreğinin düşünceleri ve kuruntuları ancak kötü idi. ⁶ Ve RAB yeryüzünde adamı yaptığına nadim oldu, ve yüreğinde acı duydu. ⁷ Ve RAB dedi: Yarattığım adamı, ve hayvanları, sürünenleri ve göklerin kuşlarını toprağın yüzü üzerinden sileceğim; çünkü onları yaptığım nadim oldum. ⁸ Fakat Nuh, RABBİN gözünde inayet buldu.

⁹ Nuhun zürriyetleri bunlardır. Nuh sadık adamdı, ve kendi devirlerinde kâmilidi; Nuh Allah ile yürüdü. ¹⁰ Ve Nuh üç oğul babası oldu: Sam, Ham ve Yafet. ¹¹ Ve Allahın önünde yeryüzü bozulmuştu, ve yeryüzü zorbalıkla dolmuştu. ¹² Ve Allah yeryüzünü gördü, ve işte, bozulmuştu; çünkü yeryüzünde bütün beşer yolunu bozmuştu.

¹³ Ve Allah Nuha dedi: Önüme bütün beşerin sonu geldi; çünkü onların sebebiyle yeryüzü zorbalıkla doldu, ve işte, ben onları yeryüzü ile beraber yok edeceğim. ¹⁴ Kendine gofer ağacından bir gemi yap; gemide odalar yapacaksın, ve onu içerden ve dışardan ziftle ziftliyeceksin. ¹⁵ Ve onu şöyle yapacaksın: geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın, ve yüksekliği otuz arşın olacaktır. ¹⁶ Gemiye ışıklık yapacaksın, ve onu yukarı doğru bir arşına tamamlayacaksın; ve geminin kapısını yan tarafına koyacaksın; alt, ikinci, ve üçüncü katlı olarak onu yapacaksın. ¹⁷ Ve ben, işte ben, göklerin altında kendisinde hayat nefesi olan bütün beşeri yok etmek için yeryüzü üzerine sular tufanı getiriyorum; yeryüzünde olanların hepsi ölecektir. ¹⁸ Fakat seninle ahdimi sabit kılacağım; ve sen ve seninle beraber oğulların, ve senin karın, ve oğullarının karıları gemiye gireceksiniz. ¹⁹ Ve seninle beraber sağ kalmak için her yaşayan, bütün beden sahibi olanlardan, her nevinden ikişer olarak gemiye getireceksin; erkek ve dişi olacaklar. ²⁰ Cinslerine göre kuşlardan, ve cinslerine göre sığırlardan, cinslerine göre toprakta her sürünenden, her neviden ikişer olarak, sağ kalmak için sana gelecekler. ²¹ Ve sen yenilen her yemekten kendine al, ve yanına topla, ve sana ve onlara da yiyecek olacaktır.

²² Ve Nuh Allahın kendisine emrettiği her şeye göre yaptı; öyle yaptı.

BAP 7

VE RAB Nuha dedi: Sen bütün evindekilerle gemiye gir; çünkü seni önümde bu nesil içinde salih gördüm. ² Bütün yeryüzü üzerinde zürriyetlerinin sağ kalması için, kendine her temiz hayvandan, erkek ve onun dişisi olarak yedişer, ve temiz olmıyan hayvanlardan, erkek ve onun dişisi olarak ikişer; ³ göklerin kuşlarından da erkek ve dişi

olarak yedişer yedişer alacaksın. ⁴ Çünkü ben yedi gün sonra, yeryüzü üzerine kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım; yapmış olduğum her yaşıyan şeyi toprağın yüzü üzerinden sileceğim. ⁵ Ve Nuh RABBİN kendisine bütün emrettiğine göre yaptı. ⁶ Ve yeryüzü üzerinde sular tufanı olduğu zaman, Nuh altı yüz yaşında idi. ⁷ Ve tufanın suları yüzünden, Nuh, ve oğulları, ve karısı, ve oğullarının karıları kendisile beraber gemiye girdiler. ⁸ Allahın Nuha emretmiş olduğuna göre temiz hayvanlardan ve temiz olmıyan hayvanlardan ve kuşlardan ve toprak üzerinde sürünenlerin hepsinden, ⁹ erkek ve dişi olarak ikişer ikişer gemiye Nuhun yanına girdiler. ¹⁰ Ve vaki oldu ki, o yedi günden sonra, tufanın suları yeryüzü üzerinde idi. ¹¹ Nuhun ömrünün altı yüzüncü senesinde, ikinci ayda, ayın on yedinci gününde, o günde büyük enginin bütün kaynakları yarıldılar, ve göklerin pencereleri açıldılar. ¹² Ve yeryüzü üzerine kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

¹³ Tam o günde Nuh, ve Nuhun oğulları, Sam ve Ham ve Yafet, ve Nuhun karısı, ve oğullarının üç karısı kendilerile beraber gemiye girdiler; ¹⁴ onlar, ve kendi cinsine göre her hayvan, ve cinslerine göre bütün sığırlar, ve cinsine göre toprak üzerinde her sürünen, ve cinsine göre her kuş, her çeşitten her kuş girdiler. ¹⁵ Ve kendisinde hayat nefesi olan her bedenden ikişer ikişer gemiye, Nuhun yanına girdiler. ¹⁶ Ve girenler Allahın ona emrettiği gibi bütün beden sahiplerinden, erkek ve dişi olarak girdiler, ve RAB onun üzerine kapıyı kapadı. ¹⁷ Ve yer üzerinde kırk gün tufan oldu, ve sular çoğalıp gemiyi kaldırdılar, ve yerden kalktı. ¹⁸ Ve sular yükseldiler, ve yer üzerinde ziyadesile çoğaldılar; ve gemi suların yüzü üstünde yürüdü. ¹⁹ Ve yer üzerinde sular pek çok yükseldiler, ve bütün gökler altında olan bütün yüksek dağlar örtüldüler. ²⁰ Sular on beş arşın daha yükseldiler; ve dağlar örtüldüler. ²¹ Ve yer üzerinde hareket eden bütün beden sahipleri, gerek kuşlar, gerek sığırlar, ve hayvanlar, ve yer üzerinde her sürünen, ve her adam öldü; ²² bütün karada olanlardan, burunlarında hayat ruhunun nefesi olanların hepsi öldüler. ²³ Ve adamdan sığırlara kadar, sürünenlere kadar, ve göklerin kuşlarına kadar, yeryüzü üzerinde yaşıyan her şey silindi; ve yeryüzünden silindiler; ve yalnız Nuh ve kendisile beraber gemide olanlar kaldılar. ²⁴ Ve yüz elli gün sular yer üzerinde yükseldiler.

BAP 8

VE Allah Nuhu, ve onunla beraber gemide olan bütün hayvanları, ve bütün sığırları hatırladı; ve Allah yerin üzerinden bir rüzgâr geçirdi, ve sular alçaldı; ² ve enginin kaynakları ile göklerin pencereleri kapandılar, ve göklerden yağmurun ardı kesildi; ³ ve gittikçe sular yerden çekildiler; ve yüz elli gün bittikten sonra, sular azaldılar. ⁴ Ve gemi yedinci ayda, ayın on yedinci gününde, Ararat dağları üzerine oturdu. ⁵ Ve sular onuncu aya kadar, gittikçe azaldılar; onuncu ayda, ayın birinde, dağların başları göründüler. ⁶ Ve vaki oldu ki, kırk gün bittikten sonra, Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı; ⁷ ve kuzgunu gönderdi, ve o, yerde sular kuruyuncuya kadar, öteye beriye gitti. ⁸ Ve sular toprağın yüzü üzerinden eksildi mi diye görmek için, yanından güvercini gönderdi; ⁹ fakat güvercin ayağının tabanına bir istirahat yeri bulmadı, ve gemiye onun yanına döndü; çünkü sular bütün yer üzerinde idiler; ve elini uzatıp onu tuttu, ve onu kendi yanına gemiye aldı. ¹⁰ Ve diğer yedi gün daha bekledi; ve güvercini gemiden tekrar gönderdi; ¹¹ ve akşam vakti güvercin onun yanına girdi; ve işte, ağzında yeni koparılmış zeytin yaprağı vardı; ve Nuh suların yeryüzünden eksilmiş olduklarını bildi. ¹² Ve diğer yedi gün daha bekledi, ve güvercini gönderdi; ve artık tekrar kendisine dönmedi.

¹³ Ve vaki oldu ki, altı yüz birinci yılında, birinci ayda, ayın birinde, yer üzerinden sular kurudular; ve Nuh geminin örtüsünü kaldırdı, ve baktı, ve işte, toprağın yüzü kurumuştı.

¹⁴ Ve ikinci ayda, ayın on yedinci gününde, yer kuru idi. ¹⁵ Ve Allah Nuha söyleyip dedi: ¹⁶ Sen, ve senin karın, ve oğulların ve oğullarının karıları seninle beraber gemiden çıkın. ¹⁷ Seninle beraber olan her beden sahibi, her yaşayan şeyi, gerek kuşları, gerek sığırları, gerekse yer üzerinde her sürüneni kendinle beraber çıkar; ta ki, onlar yerde türesinler, ve semereli olup yer üzerinde çoğalsınlar. ¹⁸ Ve Nuh, kendisile beraber oğulları, ve karısı, ve oğullarının karıları çıktılar; ¹⁹ her hayvan, her sürünen şey, ve her kuş, yer üzerinde her hareket eden şey, nevilerine göre gemiden çıktılar.

²⁰ Ve Nuh RABBE bir mezbah yaptı, ve her temiz hayvandan, ve her temiz kuştan aldı, ve mezbah üzerinde yakılan takdimeler arzetti. ²¹ Ve RAB hoş kokuyu kokladı; ve RAB yüreğinde dedi: Adamın yüzünden artık toprağı tekrar lânetlemeyeceğim; çünkü adamın yüreğinin tasavvuru gençliğinden beri kötüdür; ve artık her yaşayan şeyi, ettiğim gibi, tekrar vurmıyacağım. ²² Yerin bütün günlerinin devamınca, ekme ve biçme, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece kesilmeyecektir.

BAP 9

VE Allah Nuhu ve oğullarını mubarek kılıp onlara dedi: Semereli olun, ve çoğalın, ve yeryüzünü doldurun. ² Yerin her hayvanı, ve göklerin her kuşu üzerine sizden korku ve dehşet olacaktır; toprağın üzerinde hareket edenlerin hepsile denizin bütün balıkları sizin elinize verildiler. ³ Hareket eden her hayvan size yiyecek olacaktır, yeşil ot gibi, size hepsini verdim. ⁴ Fakat eti onun canı olan kanı ile yemiyeceksiniz. ⁵ Ve gerçek sizin kanınızı, canlarınız için arıyacağım; her hayvanın elinden onu arıyacağım; ve insanın elinden, yani, her adamın kardeşinin elinden, insan canını arıyacağım. ⁶ Her kim adam kanı dökerse, onun kanı adam elile dökülecektir; çünkü Allah kendi suretinde adamı yaptı. ⁷ Ve siz semereli olun, ve çoğalın; yeryüzünde türeyin, ve onda çoğalın.

⁸ Ve Allah Nuha ve kendisile beraber oğullarına söyleyerek dedi: ⁹ Ve ben, işte, ben sizinle, ve sizden sonra zürriyetinizle, ¹⁰ ve sizinle beraber olan her canlı mahlûkla, gemiden çıkanların hepsinden bütün yerin hayvanlarına kadar, sizinle beraber olan kuşlar, sığırlar, ve bütün yerin hayvanları ile ahdimi sabit kılıyorum. ¹¹ Ve ahdimi sizinle sabit kılacağım; ve bütün beşer artık tufanın suları ile kesilmeyecektir; ve yeryüzünü helâk etmek için artık tufan olmayacaktır. ¹² Ve Allah dedi: Benimle sizin, ve ebedî devirlerce sizinle beraber olan her canlı mahlûkun arasında yapmakta olduğum ahdin alâmeti şudur: ¹³ yayımı* buluta koydum, ve benimle yerin arasında bir ahit alâmeti olacaktır. ¹⁴ Ve vaki olacaktır ki, yerin üzerine bulut getirdiğim zaman, yay da bulutta görünecektir, ¹⁵ ve benimle sizin ve yaşayan her beden sahibi mahlûkun arasında olan ahdimi hatırlıyacağım, bütün beden sahiplerini yok etmek için sular artık tufan olmayacaktır. ¹⁶ Ve bulutta yay olacaktır; ve Allahla yer üzerindeki bütün beden sahiplerinden yaşayan her mahlûk arasında olan ebedî ahdi hatırlamak için onu göreceğim. ¹⁷ Ve Allah Nuha dedi: Benimle yer üzerindeki her beden sahibi arasında sabit kıldığım ahdin alâmeti budur.

*Yani, *Kavsikuzah*.

¹⁸ Ve gemiden çıkan Nuhun oğulları, Sam ve Ham ve Yafet idiler; ve Ham Kenânın atasıdır. ¹⁹ Bu üçü Nuhun oğulları idiler; ve bütün yeryüzüne yayılanlar bunlardan oldu.

²⁰ Ve Nuh çiftçi olmağa başladı, ve bir bağ dikti; ²¹ ve şaraptan içip sarhoş oldu; ve çadırının içinde çıplak oldu. ²² Ve Kenânın atası olan Ham, babasının çıplaklığını gördü, ve dışarda iki kardeşine söyledi. ²³ Ve Sam ile Yafet bir esvap alıp onu kendi iki omuzları üzerine koydular, ve geri geri gidip babalarının çıplaklığını örttüler; ve yüzleri geri olup babalarının çıplaklığını görmediler. ²⁴ Ve Nuh şarabından ayıldı, ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı. ²⁵ Ve dedi:

Kenân lânetli olsun,
Kardeşlerine kullar kulu olacaktır.

²⁶ Ve dedi:

Samın Allahı RAB mubarek olsun,
Ve Kenân ona kul olsun.

²⁷ Allah Yafete genişlik versin,
Ve Samın çadırlarında otursun;
Ve Kenân ona kul olsun.

²⁸ Ve Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı. ²⁹ Ve Nuhun bütün günleri dokuz yüz elli yıld; ve öldü.

BAP 10

NUHUN oğulları Sam ve Ham ve Yafetin zürriyetleri bunlardır; ve tufandan sonra onlara oğullar doğdu.

² Yafetin oğulları: Gomer, ve Mecüc, ve Maday, ve Yavan, ve Tubal, ve Meşek, ve Tiras.

³ Ve Gomerin oğulları: Aşkenaz, ve Rifat, ve Togarma. ⁴ Ve Yavanın oğulları: Elişa, ve Tarşiş, Kittim, ve Dodanim. ⁵ Memleketlerinde her biri diline göre, milletlerinde kabilelerine göre, milletlerin adaları bunlardan bölündüler.

⁶ Ve Hamın oğulları: Kuş, ve Mitsraim, ve Put, ve Kenân. ⁷ Ve Kuşun oğulları: Seba, ve Havila, ve Sabta, ve Raama, ve Sabteka; ve Raamanın oğulları: Şeba, ve Dedan. ⁸ Ve Kuş Nimrodun babası oldu; o, yeryüzünde kudretli adam olmağa başladı. ⁹ O, RABBİN indinde kudretli avcı idi; bundan dolayı: RABBİN indinde Nimrod gibi kudretli avcı, denilir.

¹⁰ Ve onun kırallığının başlangıcı Şinar diyarında Babil, ve Erek, ve Akkad, ve Kalne idi.

¹¹ O diyardan Aşura çıktı, ve Nineveyi ve Rehobot-iri, Kalahı, ¹² ve Nineve ile Kalah arasında Reseni bina etti; büyük şehir budur. ¹³ Ve Mitsraim, Ludîlerin, ve Anamîlerin, ve Lehabîlerin, ve Naftuhîlerin, ¹⁴ ve Patrusîlerin, ve Kasluhîlerin (Filistîler bunlardan çıktılar), ve Kaftorîlerin babası oldu.

¹⁵ Ve Kenân ilk oğlu Tsidonun, ve Hetin, ¹⁶ ve Yebusînin, ve Amorînin, ve Girgaşînin, ¹⁷ ve Hivînin, ve Arkînin, ve Sinînin, ¹⁸ ve Arvadînin, ve Tsemarînin, ve Hamatînin babası oldu; ve sonra Kenânlı kabileleri dağıldılar. ¹⁹ Ve Kenânlının hududu Saydadan Gerare giderken, Gazaya kadar; Sodoma ve Gomorraya, ve Admaya, ve Tseboime giderken, Laşaya kadardı. ²⁰ Memleketlerinde, milletlerinde, dillerine göre, kabilelerine göre Hamın oğulları bunlardır.

²¹ Eberin bütün çocuklarının atası ve Yafetin büyük kardeşi olan Sama da çocuklar doğdu. ²² Samın oğulları: Elam, ve Aşur, ve Arpakşad, ve Lud, ve Aram. ²³ Ve Aramın oğulları: Uts, ve Hul, ve Geter, ve Maş. ²⁴ Ve Arpakşad Şelahın babası oldu; ve Şelah Eberin babası oldu. ²⁵ Ve Ebere iki oğul doğdu, birinin adı Peleg* idi; çünkü onun günlerinde yeryüzü taksim olundu; ve kardeşinin adı Yoktan idi. ²⁶ Ve Yoktan Almodadın, ve Şelefin, ve Hatsarmavetin, ve Yerahın, ²⁷ ve Hadoramın, ve Uzalın, ve Diklanın, ²⁸ ve Obalın, ve Abimaelin, ve Şebanın, ²⁹ ve Ofirin, ve Havılanın, ve Yobabın babası oldu; bunların hepsi Yoktanın oğulları idiler. ³⁰ Ve bunların oturdukları yer, Meşadan Sefare giderken, şark dağıdır. ³¹ Memleketlerinde, milletlerine göre, dillerine göre, kabilelerine göre Samın oğulları bunlardır.

*Taksim.

³² Milletlerinde zürriyetlerine göre Nuh oğullarının kabileleri bunlardır; ve tufandan sonra yeryüzünde milletler bunlardan ayrıldılar.

BAP 11

VE bütün dünyanın dili bir, ve sözü birdi. ² Ve vaki oldu ki, şarkta göçtükleri zaman,

Şinar diyarında bir ova buldular; ve orada oturdular. ³ Ve birbirlerine dediler: Gelin, kerpiç yapalım, ve onları iyice pişirelim. Ve onların taş yerine kerpiçleri, ve harç yerine ziftleri vardı. ⁴ Ve dediler: Bütün yeryüzü üzerine dağılmıyalım diye, gelin, kendimize bir şehir ve başı göklere erişecek bir kule bina edelim, ve kendimize bir nam yapalım. ⁵ Ve âdem oğullarının yapmakta oldukları şehri ve kuleyi görmek için RAB indi. ⁶ Ve RAB dedi: İşte, bir kavmdırlar, ve onların hepsinin bir dili var; ve yapmağa başladıkları şey budur; ve şimdi yapmağa niyet ettiklerinden hiç bir şey onlara men edilmeyecektir. ⁷ Gelin, inelim, ve birbirinin dilini anlamasınlar diye, onların dilini orada karıştıralım. ⁸ Ve RAB onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı; ve şehri bina etmeği bıraktılar. ⁹ Bundan dolayı onun adına Babil denildi; çünkü RAB bütün dünyanın dilini orada karıştırdı; ve RAB onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı.

¹⁰ Samın zürriyetleri bunlardır. Sam yüz yaşında idi, ve tufandan iki yıl sonra Arpakşadın babası oldu; ¹¹ ve Arpakşadın babası olduktan sonra, Sam beş yüz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

¹² Ve Arpakşad otuz beş yıl yaşadı, ve Şelahın babası oldu; ¹³ ve Şelahın babası olduktan sonra, Arpakşad dört yüz üç yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

¹⁴ Ve Şelah otuz yıl yaşadı, ve Eberin babası oldu; ¹⁵ ve Eberin babası olduktan sonra, Şelah dört yüz üç yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

¹⁶ Ve Eber otuz dört yıl yaşadı, ve Pelegin babası oldu; ¹⁷ ve Pelegin babası olduktan sonra, Eber dört yüz otuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

¹⁸ Ve Peleg otuz yıl yaşadı, ve Reunun babası oldu; ¹⁹ ve Reunun babası olduktan sonra, Peleg iki yüz dokuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

²⁰ Ve Reu otuz iki yıl yaşadı, ve Serucun babası oldu; ²¹ ve Serucun babası olduktan sonra, Reu iki yüz yedi yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

²² Ve Seruc otuz yıl yaşadı, ve Nahorun babası oldu; ²³ ve Nahorun babası olduktan sonra, Seruc iki yüz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

²⁴ Ve Nahor yirmi dokuz yıl yaşadı, ve Terahın babası oldu; ²⁵ ve Terahın babası olduktan sonra, Nahor yüz on dokuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

²⁶ Ve Terah yetmiş yıl yaşadı, ve Abramın, Nahorun ve Haranın babası oldu.

²⁷ Ve Terahın zürriyetleri bunlardır. Terah Abramın, Nahorun ve Haranın babası oldu; ve Haran Lûtun babası oldu. ²⁸ Ve Haran doğduğu memlekette, Kildanîlerin Ur şehrinde babası Terahın önünde öldü. ²⁹ Ve Abram ve Nahor kendilerine karılar aldılar; Abramın karısının adı Saray, ve Nahorun karısının adı Milka idi; o, Milkanın babası ve İskanın babası Haranın kızı idi. ³⁰ Ve Saray kısır, onun çocuğu olmazdı. ³¹ Ve Terah oğlu Abramı, ve Haranın oğlu, torunu Lûtü, ve gelini Sarayı, oğlu Abramın karısını, beraber aldı; ve Kenân diyarına gitmek üzere Kildanîlerin Ur şehrinden onlarla çıktı; ve Harana geldiler, ve orada oturdular.

³² Ve Terahın günleri iki yüz beş yıl oldu; ve Terah Haranda öldü.

BAP 12

VE RAB Abrama dedi: Memleketinden, ve akrabanın yanından, ve babanın evinden, sana göstereceğim memlekete git; ² ve seni büyük millet edeceğim, ve seni mubarek kılacağım, ve senin adını büyük edeceğim; ve bereket ol; ³ ve seni mubarek kılanları mubarek kılacağım, ve sana lânet edene lânet edeceğim; ve yeryüzünün bütün kabileleri sende mubarek olacaktır. ⁴ Ve Abram RABBİN kendisine söylediği gibi gitti; Lût da kendisiyle beraber gitti; ve Abram Harandan gittiği vakit, yetmiş beş yaşında idi; ⁵ ve Abram karısı Sarayı, ve kardeşinin oğlu Lûtü, ve Haranda kazanmış oldukları bütün mallarını ve edinmiş oldukları canları aldı, ve Kenân diyarına gitmek üzere çıktılar; ve

Kenân diyarına geldiler. ⁶ Ve Abram Şekem denilen yere, More meşesine kadar olan memleketi geçti. Ve o vakit Kenânlılar memlekette idiler.

⁷ Ve RAB Abrama görünüp dedi: Bu memleketi senin zürriyetine vereceğim; ve kendisine görünmüş olan RABBE orada bir mezbah yaptı. ⁸ Ve oradan Beyt-elin şarkında olan dağa hareket etti, garbında Beyt-el ve şarkında Ay olarak çadırını kurdu; ve orada RABBE bir mezbah yaptı, ve RABBİN ismini çağırdı. ⁹ Ve Abram git gide Cenuba* doğru göç ediyordu.

*İbranice *Negeb*. *Yahudanın cenup kısmı*.

¹⁰ Ve memlekette kıtlık oldu; ve Abram orada misafir olmak üzere Mısıra gitti; çünkü memlekette kıtlık ağırdı. ¹¹ Ve vaki oldu ki, Mısıra girmesi yaklaştığı zaman, karısı Saraya dedi: İşte, biliyorum ki, sen görünüşü güzel bir kadınsın; ¹² ve olur ki, Mısırlılar seni görünce: Bu onun karısıdır, derler; ve beni öldürürler, fakat seni sağ bırakırlar. ¹³ Senin yüzünden bana karşı iyi davranılsın, ve senin sebebince canım yaşasın diye: Onun kızkardeşiyim, de. ¹⁴ Ve vaki oldu ki, Abram Mısıra girdiği zaman, Mısırlılar kadının çok güzel olduğunu gördüler. ¹⁵ Ve Firavunun emirleri onu gördüler, ve onu Firavuna methettiler; ve kadın Firavunun sarayına alındı. ¹⁶ Ve onun yüzünden Abrama karşı iyi davrandı; ve onun koyunları, sığırları ve eşekleri, ve köleleri ve cariyeleri, ve dışı eşekleri, ve develeri oldu. ¹⁷ Ve RAB Abramın karısı Saraydan dolayı, Firavunu ve onun sarayını büyük vuruşlarla vurdu. ¹⁸ Ve Firavun Abramı çağırıp dedi: Bana bu yaptığın nedir? bu senin karın olduğunu niçin bana bildirmedin? ¹⁹ Niçin: Bu benim kızkardeşimdir, dedin, ben de onu karı olarak aldım? ve şimdi, işte karın, al ve git. ²⁰ Ve onların hakkında Firavun adamlara emretti; ve onu, ve karısını, ve kendisine ait olan her şeyi gönderdiler.

BAP 13

VE Abram, Lût da beraberinde olduğu halde, kendisi ve karısı, ve kendisine ait olan her şey Mısırdan Cenuba çıktılar. ² Ve Abram sürülerde, gümüşte ve altında çok zengindi. ³ Ve konaktan konağa göçerek Cenuptan Beyt-ele, Beyt-el ile Ay arasında başlangıçta çadırının olduğu yere kadar, ⁴ evelce orada yapmış olduğu mezbahın yerine kadar gitti; ve orada Abram RABBİN ismini çağırdı. ⁵ Abramla beraber giden Lûtun da koyunları, ve sığırları, ve çadırları vardı. ⁶ Ve birlikte oturmak için yer onları taşıyamıyordu; çünkü onların malı çoktu, ve birlikte oturamıyorlardı. ⁷ Ve Abramın sürülerinin çobanları ile Lûtun sürülerinin çobanları arasında çekişme oldu. (Ve Kenânlılar ve Perizzîler o zaman memlekette oturuyorlardı). ⁸ Ve Abram Lûta dedi: Rica ederim, benimle senin aranda ve benim çobanlarımla senin çobanlarının arasında çekişme olmasın; çünkü biz kardeşiz. ⁹ Bütün memleket senin önünde değil mi? rica ederim, benden ayrıl; eğer sola gidersen, ben sağa, ve eğer sağa gidersen, ben sola giderim. ¹⁰ Ve Lût gözlerini kaldırdı, ve bütün Erden Havzasının, Sodom ve Gomorrayı RAB helâk etmeden evel RABBİN bahçesi gibi, Tsoara giderken Mısır diyarı gibi, her yerde suyu bol olduğunu gördü. ¹¹ Ve Lût bütün Erden Havzasını kendisine seçti; ve Lût şarka doğru göç etti; ve birbirinden ayrıldılar. ¹² Abram Kenân diyarında oturdu, ve Lût Havza şehirlerinde oturdu, ve Sodoma doğru çadır kurardı. ¹³ Ve Sodom halkı kötü ve RABBE karşı çok günahkârdılar.

¹⁴ Ve Lût kendi yanından ayrıldıktan sonra RAB Abrama dedi: Şimdi gözlerini kaldır, ve bulunduğun yerden şimale ve cenuba ve şarka ve garbe bak; ¹⁵ çünkü görmekte olduğun bütün memleketi sana, ve ebediyen senin zürriyetine vereceğim. ¹⁶ Ve senin zürriyetini yerin tozu gibi edeceğim; şöyle ki, bir adam yerin tozunu sayabilirse, senin zürriyetin de sayılabilir. ¹⁷ Kalk, memleketi enine boyuna gez; çünkü onu sana vereceğim. ¹⁸ Ve Abram çadırını kaldırdı, ve gelip Hebronda olan Mamre meşeliğinde

oturdu, ve orada RABBE bir mezbah yaptı.

BAP 14

ŞİNAR kiralı Amrafelin, Ellasar kiralı Aryokun, Elam kiralı Kedorlaomerin, ve Goyim kiralı Tidalın günlerinde vaki oldu ki, ² bunlar Sodom kiralı Bera, ve Gomorra kiralı Birşa, Adma kiralı Şinab, ve Tseboim kiralı Şemeber ve Bela (ki, Tsoardır) kiralı ile cenkettiler. ³ Bunların hepsi Siddim vadisinde (bu Tuz Denizidir) birleştiler. ⁴ On iki yıl Kedorlaomere kulluk etmişlerdi, ve on üçüncü yılda âsi oldular. ⁵ Ve on dördüncü yılda Kedorlaomer ve kendisile beraber olan kırallar geldiler, ve Refaları Aşterot-karnaimde, ve Zuzleri Hamda, ve Emleri Şave-kiryataimde, ⁶ ve Horîleri çöl kenarında El-parana kadar dağları olan Seirde vurdular. ⁷ Ve dönüp Eyn-mişpata (bu Kadeştir) geldiler; Amalekîlerin bütün kırılarını ve Hatsatson-tamarda oturan Amorîleri de vurdular. ⁸ Ve Sodom kiralı, Gomorra kiralı, ve Adma kiralı, ve Tseboim kiralı ve Bela (bu Tsoardır) kiralı çıktılar; ⁹ ve onlara, yani, Elam kiralı Kedorlaomer, ve Goyim kiralı Tidal, ve Şinar kiralı Amrafel, ve Ellasar kiralı Aryoka, dört kiral beş kıralla karşı, Siddim vadisinde cenge dizildiler. ¹⁰ Ve Siddim vadisi zift kuyuları ile dolu idi; ve Sodom ve Gomorra kıralları kaçtılar, ve orada düştüler, ve geri kalanlar dağa kaçtılar. ¹¹ Ve Sodom ve Gomorranın bütün malını ve bütün yiyeceklerini alıp gittiler. ¹² Ve Abramın kardeşi oğlu Lûtu, ve onun malını alıp gittiler; ve o Sodomda oturuyordu.

¹³ Ve bir kaçak geldi, ve İbranî Abrama bildirdi; ve o Eşkolun ve Anerin kardeşi Amorî Mamrenin meşeliğinde oturuyordu; ve bunların Abramla muahedeleri vardı. ¹⁴ Ve Abram kardeşi esir alınmış olduğunu işitince, evinde doğup talim edilmiş olan üç yüz on sekiz uşağını çıkardı, ve Dana kadar kovaladı. ¹⁵ Kendisi ve kulları onlara karşı geceleyin bölük bölük oldular, ve onları vurup Şamın sol tarafında olan Hobaha kadar kendilerini kovaladı. ¹⁶ Ve bütün malı, hem de kardeşi Lûtu, ve onun malını, hem de kadınları ve halkı geri getirdi.

¹⁷ Ve Abram, Kedorlaomer ve beraberinde olan kıralları vurup döndükten sonra, Şave vadisine Sodom kiralı onu karşılamağa çıktı (bu Kiralın Vadisidir). ¹⁸ Ve Salem kiralı Melkisedek ekmek ve şarap çıkardı; ve Yüce Allahın kâhini idi. ¹⁹ Ve onu mubarek kılıp dedi: Göklerin ve yerin sahibi Yüce Allah tarafından Abram mubarek olsun; ²⁰ ve senin düşmanlarını eline teslim eden Yüce Allah mubarek olsun. Ve her şeyden kendisine ondalık verdi. ²¹ Ve Sodom kiralı Abrama dedi: Canları bana ver, ve malı kendine al. ²² Ve Abram Sodom kiralına dedi: Göklerin ve yerin sahibi Yüce Allaha, RABBE, ²³ ne bir iplik, ne bir çarık bağı, ne de sana ait olan bir şeyi almamağa elimi kaldırdım, ta ki: Abramı zengin ettim, demiyesin. ²⁴ Ancak gençlerin yediklerinden, ve benimle giden adamların, Aner, Eşkol ve Mamrenin payından başkası bana olmasın; bunlar paylarını alsınlar.

BAP 15

BU şeylerden sonra, ruyada Abrama RABBİN şu sözü geldi: Ey Abram, korkma; ben sana kalkanım, senin çok büyük mükâfatım. ² Ve Abram dedi: Ya RAB Yehova, bana ne vereceksin? Ben çocuksuz gidiyorum, ve evimin sahibi bu Şamlı Eliezer olacaktır. ³ Ve Abram dedi: İşte, bana zürriyet vermedin; ve işte, evimde doğan benim mirasçım olacaktır. ⁴ Ve işte, kendisine RABBİN şu sözü geldi: Bu senin mirasçın olmayacak; ancak senin sulbünden çıkacak olan senin mirasçın olacaktır. ⁵ Ve onu dışarıya çıkarıp dedi: Şimdi göklere bak, ve eğer yıldızları sayabilirsen, onları say; ve ona dedi: Zürriyetin böyle olacaktır. ⁶ Ve RABBE iman etti, ve onu kendisine salâh saydı. ⁷ Ve ona dedi: Bu diyarı miras almak üzere, onu sana vermek için seni Kildanîlerin Ur şehrinden çıkararak RAB ben im. ⁸ Ve dedi: Ya Rab Yehova, onu miras alacağımı ne ile bileceğim? ⁹ Ve ona

dedi: Bana üç yıllık bir inek, ve üç yıllık bir keçi, ve üç yıllık bir koç, ve bir kumru, ve bir güvercin yavrusu al. ¹⁰ Ve bütün bunları ona aldı, ve onları ortadan yardı, ve her yarımı ötekinin karşısına koydu, fakat kuşları yarmadı. ¹¹ Ve yırtıcı kuşlar cesetlerin üzerine indiler, ve Abram onları kovdu.

¹² Ve vaki oldu ki, güneş batarken, Abramın üzerine ağır bir uyku düştü; ve işte, onun üzerine bir dehşet, koyu karanlık, düştü. ¹³ Ve Abrama dedi: İyi bil ki, senin zürriyetin kendilerinin olmıyan bir memlekette garip olacak, ve onlara kulluk edecekler, ve kendilerine dört yüz yıl cefa edecekler; ¹⁴ ve kulluk edecekleri millete ben hükmedeceğim; ve ondan sonra büyük malla çıkacaklardır. ¹⁵ Fakat sen atalarına selâmetle gideceksin; ve güzel ihtiyarlıkta gömüleceksin. ¹⁶ Ve dördüncü nesilde buraya döneceklerdir; çünkü Amorîlerin fesadı henüz tamam olmamıştır. ¹⁷ Ve vaki oldu ki, güneş batıp karanlık olunca, işte, dumanlı bir fırın ve alevli bir meşale bu parçaların arasından geçti. ¹⁸ O günde RAB Abramla ahdedip dedi: Mısır ırmağında büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar, bu diyarı, ¹⁹ Kenîleri, ve Kenizzîleri, ve Kadmonîleri, ²⁰ ve Hittîleri, ve Perizzîleri, ve Refaları, ²¹ ve Amorîleri, ve Kenânîluları, ve Girgaşîleri, ve Yebusîleri senin zürriyetine verdim.

BAP 16

VE Abramın karısı Saray ona çocuk doğurmadı; ve Sarayın bir cariyesi, bir Mısırlı, vardı, ve onun adı Hacardı. ² Ve Saray Abrama dedi: İşte, RAB beni doğurmaktan alıkoydu; rica ederim, cariyemin yanına gir, belki ondan çocuklarım olur. Ve Abram Sarayın sözünü dinledi. ³ Ve Abramın karısı Saray, cariyesi Mısırlı Hacı aldı, ve onu kocası Abrama, karısı olmak üzere verdi; Abram Kenân diyarında oturduktan on sene sonra idi. ⁴ Ve Hacı yanına girdi, ve o gebe kaldı; ve gebe kaldığını görünce, kendi hanımı gözünde küçüldü. ⁵ Ve Saray Abrama dedi: Bana olan tecavüz senin üzerine olsun; cariyemi senin koynuna ben verdim; gebe kaldığını görünce, onun gözünde ben küçüldüm, seninle benim aramda RAB hükmetsin. ⁶ Fakat Abram Saraya dedi: İşte, cariyen senin elindedir; gözünde iyi olanı kendisine yap. Ve Saray ona cefa etti, ve Hacı onun yanından kaçtı.

⁷ Ve RABBİN meleği Şur yolunda olan pınarın, çölde sular pınarının başında onu buldu.

⁸ Ve dedi: Ey Sarayın cariyesi Hacı, nereden geldin? ve nereye gidiyorsun? Ve dedi: Ben hanımım Sarayın yanından kaçıyorum. ⁹ RABBİN meleği ona dedi: Hanımına dön, ve onun eli altında boyun eğ. ¹⁰ Ve RABBİN meleği ona dedi: Senin zürriyetini çoğalttıkça çoğaltacağım, ve çokluğundan sayılmıyacaktır. ¹¹ Ve RABBİN meleği ona dedi: İşte, sen gebesin, ve bir oğul doğuracaksın, ve onun adını İsmail* koyacaksın, çünkü RAB sana olan cefayı işitti. ¹² Ve o, insanlar arasında yabanî adam olacaktır; onun eli herkese karşı, ve herkesin eli ona karşı olacak, ve bütün kardeşlerinin şarkında sakın olacaktır. ¹³ Ve Hacı kendisine söyliyeni RABBİN ismini, Sen, ya Allah, beni görüyorsun, diye çağırdı; çünkü dedi: Burada da mı beni göreni gördüm? ¹⁴ Bunun için kuyuya Beer-lahay-roi* denildi; işte, Kadeş ile Bered arasındadır.

*Allah işittir.

*Beni gören hay olanın kuyusu

¹⁵ Ve Hacı Abrama bir oğul doğurdu, ve Abram Hacıyanın doğurduğu oğlun adını İsmail koydu. ¹⁶ Ve Hacı Abrama İsmaili doğurduğunda Abram seksen altı yaşında idi.

BAP 17

VE Abram doksan dokuz yaşında iken, RAB Abrama göründü; ve ona dedi: Ben Kadîr Allahım; benim önümde yürü, ve kâmil ol. ² Ve ahdimi seninle benim aramda edeceğim, ve seni ziyadesile çoğaltacağım. ³ Ve Abram yüz üstü düştü, ve Allah onunla söyleşip

dedi: ⁴ Ben ise, işte, ahdim seninledir, ve bir çok milletlerin babası olacaksın. ⁵ Ve artık adın Abram* çağırılmıyacak, fakat adın İbrahim* olacak; çünkü seni bir çok milletlerin babası ettim. ⁶ Ve seni ziyadesile semereli kılacağım, ve seni milletler yapacağım, ve senden kırallar çıkacaklar. ⁷ Ve sana, ve senden sonra zürriyetine, Allah olmak için seninle ve senden sonra zürriyetinle benim aramda ahdimi, nesillerince ebedî ahit olarak sabit kılacağım. ⁸ Ve senin gurbet diyarını, bütün Kenân diyarını, sana ve senden sonra zürriyetine ebedî mülk olarak vereceğim; ve onların Allahı olacağım.

*Yüce baba, manasındadır.

*Cümhurun babası, manasındadır.

⁹ Ve Allah İbrahime dedi: Ve sen ise, sen ve senden sonra zürriyetin, nesillerince, ahdimi tutacaksınız. ¹⁰ Sizinle ve senden sonra zürriyetinle benim aramda tutacağınız ahdim budur; aranızda her erkek sünnet olunacaktır. ¹¹ Ve gulfe etinizde sünnet olunacaksınız; ve sizinle benim aramdaki ahdin alâmeti olacaktır. ¹² Ve aranızda evde doğmuş, yahut senin zürriyetinden olmayıp her yabancidan para ile satın alınmış olan sekiz günlük her erkek çocuk nesillerinizce sünnet olunacaktır. ¹³ Ve senin evinde doğmuş olan, ve senin paranla satın alınmış olan mutlaka sünnet olunacaktır, ve ahdim ebedî bir ahit olarak sizin etinizde olacaktır. ¹⁴ Ve gulfe etinde sünnet olunmamış sünnetsiz erkek varsa, o can kendi kavmindan kesilecektir; o benim ahdimi bozmuştur.

¹⁵ Ve Allah İbrahime dedi: Senin karın Saraya gelince, onun adını Saray çağırılmıyacaksın, fakat onun adı Sara* olacaktır. ¹⁶ Ve onu mubarek kılacağım, ve ondan da sana bir oğul vereceğim; evet, onu mubarek kılacağım, ve milletlerin anası olacaktır; kavmların kıralları ondan olacaklardır. ¹⁷ Ve İbrahim yüz üstü düştü, ve güldü, ve yüreğinde dedi: Yüz yaşında olana bir oğul doğar mı? ve doksan yaşında olan Sara doğurur mu? ¹⁸ Ve İbrahim Allaha dedi: Keşke İsmail senin önünde yaşıyabilse! ¹⁹ Ve Allah dedi: Gerçek senin karın Sara sana bir oğul doğuracak; ve onun adını İshak* koyacaksın; ve onunla ve ondan sonra zürriyetile ahdimi ebedî ahit olarak sabit kılacağım. ²⁰ Ve İsmaille gelince, seni işittim; işte, onu mubarek kıldım, ve onu semereli edeceğim, ve onu ziyadesile çoğaltacağım; on iki beyin babası olacak, ve onu büyük millet edeceğim. ²¹ Fakat gelecek yıl bu muayyen vakitte Saranın sana doğuracağı İshakla ahdimi sabit kılacağım.

*Prenses.

*İbrani dilinde *gülmek* mastarından alınmıştır.

²² Ve onunla söyleşmeği bitirdi, ve Allah İbrahimin yanından yukarı çıktı. ²³ Ve İbrahim, oğlu İsmaili, ve evinde doğanların hepsini, ve parası ile satın alınanların hepsini, İbrahim evinin adamları arasında her erkeği aldı, ve Allahın kendisine söylemiş olduğu gibi, aynı o günde gulfeleri etinde sünnet etti. ²⁴ Ve İbrahim gulfe etinde sünnet olduğu vakit, doksan dokuz yaşında idi. ²⁵ Ve oğlu İsmail gulfesinin etinde sünnet olduğu vakit, on üç yaşında idi. ²⁶ İbrahim ve oğlu İsmail aynı o günde sünnet olundular. ²⁷ Ve evinin bütün adamları, evde doğmuş olanlar, ve para ile yabancidan satın alınmış olanlar onunla beraber sünnet olundular.

BAP 18

VE Mamre meşeliğinde RAB ona göründü; ve o, günün sıcağında çadırın kapısında oturuyordu; ² ve gözlerini kaldırıp baktı, ve işte, karşısında üç adam duruyordu; ve onları görünce, çadırın kapısından onları karşılamağa koştu, ve yere kadar eğildi, ve dedi: ³ Ey efendim, eğer şimdi gözünde lûtufta buldumsa, kulunun yanında kalmadan geçme; ⁴ şimdi biraz su getirilsin, ve ayaklarınızı yıkayın, ve ağaç altında dinlenin; ⁵ bir parça ekmek getireyim de yüreğinizi kuvvetlendirin; ve ondan sonra geçersiniz, mademki kulunuza

geldiniz. ⁶ Ve dediler: Söylediğin gibi olsun, öyle yap. Ve İbrahim çadıra, Saranın yanına seğırtip dedi: Çabuk, üç ölçek has un hazırla, yoğur, ve pide yap. ⁷ Ve İbrahim sığırlara koştu, ve körpe ve iyi bir buzağı alıp uşağına verdi, ve onu hazırlamakta acele etti. ⁸ Ve ayranla süt ve hazırladığı buzağıyı alıp önlerine koydu; ve kendisi yanlarında, ağaç altında durdu, onlar da yediler.

⁹ Ve ona dediler: Karın Sara nerede? Ve dedi: İşte, çadırda. ¹⁰ Ve o dedi: Gelecek sene bu mevsimde mutlaka senin yanına döneceğim; ve işte, karın Saranın bir oğlu olacaktır. Ve Sara onun arkasında olan çadırın kapısında dinliyordu. ¹¹ Ve İbrahimle Sara kocamış, ve yaşta ilerlemişlerdi; Sara âdetten kesilmişti. ¹² Ve Sara: İhtiyar olduktan sonra bana sevinç olur mu? efendim de kocamıştır, diyerek içinden güldü. ¹³ Ve RAB İbrahime dedi: Sara: Gerçekten doğuracak mıyım? ve ben kocadım, diyerek niçin güldü?

¹⁴ RAB için imkânsız bir şey var mıdır? Muayyen vakitte, gelecek sene bu mevsimde, yanına döneceğim, ve Saranın bir oğlu olacaktır. ¹⁵ Ve Sara: Gülmedim, diyerek inkâr etti; çünkü korktu. Ve o: Hayır, fakat güldün, dedi.

¹⁶ Ve adamlar oradan kalktılar, ve Sodoma doğru baktılar; ve İbrahim onları geçirmek için beraber gidiyordu. ¹⁷ Ve RAB dedi: Ben yapmakta olduğum şeyi İbrahimden gizliyecek miyim? ¹⁸ Çünkü İbrahim gerçekten büyük ve kuvvetli millet olacak, ve yeryüzünün bütün milletleri onda mubarek kılınacaklardır. ¹⁹ Kendisinden sonra oğullarına ve evi halkına salâh ve adalet yapmak için RABBİN yolunu tutmalarını emretsin diye, onu tanıdım; ta ki, RAB onun hakkında söylemiş olduğu şeyi İbrahimin üzerine getirsin. ²⁰ Ve RAB dedi: Sodom ve Gomorranın feryadı büyük, ve onların günahı çok ağır olduğu için, ²¹ şimdi ineceğim, ve bana gelen feryadına göre tamamen yaptılar mı göreceğim; ve yapmadılarsa, bileceğim.

²² Ve adamlar oradan dönüp Sodoma doğru gittiler; fakat İbrahim hâlâ RABBİN önünde duruyordu. ²³ Ve İbrahim yaklaşıp dedi: Salihî kötü ile beraber yok edecek misin? ²⁴ Belki şehrin içinde elli salih vardır; içinde olan elli salih için bağışlamıyıp yeri yok edecek misin? ²⁵ Böyle yapmak senden irak olsun, salih de kötü gibi olsun diye, salihî kötü ile beraber öldürmek senden irak olsun; bütün dünyanın Hâkimi adalet yapmaz mı? ²⁶ Ve RAB dedi: Eğer Sodomda, şehrin içinde, elli salih bulursam, bütün yeri onların hatırı için bağışlıyacağım. ²⁷ Ve İbrahim cevap verip dedi: Ben toz ve külüm, ve işte, şimdi RABBE söylemeği üzerime aldım; ²⁸ belki elli salihden beşi eksilir, beş kişi için bütün şehri harap edecek misin? Ve dedi: Eğer orada kırk beş kişi bulursam, harap etmiyeceğim. ²⁹ Bir kere daha ona söyleyip dedi: Belki orada kırk kişi bulunur. Ve dedi: Kırk kişinin hatırı için yapmıyacağım. ³⁰ Ve dedi: Şimdi RAB darılsın, ve söyliyeciğim; belki orada otuz kişi bulunur. Ve dedi: Eğer orada otuz kişi bulursam, yapmıyacağım. ³¹ Ve dedi: İşte, şimdi RABBE söylemeği üzerime aldım; belki orada yirmi kişi bulunur. Ve dedi: Yirmi kişinin hatırı için harap etmiyeceğim. ³² Ve dedi: Şimdi RAB darılsın, ve ancak bir kere daha söyliyeciğim; belki orada on kişi bulunur. Ve dedi: On kişinin hatırı için harap etmiyeceğim. ³³ Ve RAB İbrahimle konuşmağı bitirince, gitti; İbrahim de yerine döndü.

BAP 19

O iki melek de akşamlayın Sodoma vardılar; ve Lût Sodomun kapısında oturuyordu; ve Lût görüp onları karşılamak için kalktı; ve yere kapandı; ² ve dedi: İşte, efendilerim, şimdi kulunuzun evine inin, ve geceyi geçirin, ve ayaklarınızı yıkayın, ve erken kalkıp yolunuza gidirsiniz. Ve dediler: Hayır, fakat biz geceyi meydanda geçireceğiz. ³ Ve onları çok zorladı; ve onun yanına indiler, ve evine girdiler; ve onlara ziyafet yaptı, ve mayasız ekmek pişirdi, ve yediler. ⁴ Fakat onlar yatmazdan önce, şehrin adamları, Sodom adamları, her mahalleden gençten ihtiyara kadar bütün halk, evi sardılar; ⁵ ve Lûtu

çağırıp ona dediler: Bu gece senin yanına giren o adamlar nerede? onları bize çıkar, ve onları bilelim. ⁶ Ve Lût onlara kapıya çıktı, ve arkasından kapıyı kapadı. ⁷ Ve dedi: Ey kardeşlerim, rica ederim, kötülük etmeyin. ⁸ İşte, benim ere varmamış iki kızım var; rica ederim, onları size çıkarayım, ve onlara gözünüzde iyi olana göre yapın; ancak bu adamlara bir şey yapmayın; mademki damımın gölgesine geldiler. ⁹ Ve dediler: Geri çekil! Ve dediler: Bu adam garip olarak geldi, ve kendisini hâkim sayıyor; şimdi sana onlardan ziyade kötülük ederiz. Ve adamı, Lûtü, çok zorladılar, ve kapıyı kırmak için yaklaştılar. ¹⁰ Fakat adamlar ellerini uzatıp Lûtü yanlarına, evin içine getirdiler, ve kapıyı kapadılar. ¹¹ Ve evin kapısında olan adamları, küçükten büyüğe kadar körlükle vurdular, şöyle ki, kapıyı bulmak için yoruldu.

¹² Ve adamlar Lûta dediler: Senin burada daha kimin var? damatlarını ve oğullarını ve kızlarını ve şehirde sana ait olanların hepsini bu yerden çıkar; ¹³ çünkü biz bu yeri harap edeceğiz, çünkü RABBİN önünde onların feryadı büyümüştür; ve RAB onu harap etmek için bizi gönderdi. ¹⁴ Ve Lût çıktı, ve kızlarını alacak olan damatlarına söylüyüp dedi: Kalkın, bu yerden kaçın; çünkü RAB şehri harap edecektir. Fakat damatlarının gözünde şaka eder gibi göründü. ¹⁵ Ve seher vakti olunca, melekler: Kalk, karını ve buradaki iki kızını al, yoksa şehrin fesadı içinde yok olursun, diyerek Lûtü acele ettirdiler. ¹⁶ Fakat yavaş davrandı; ve RAB onlara merhametli olarak, adamlar onun elinden, ve karısının elinden, ve iki kızlarının elinden tuttular; ve onu çıkarıp şehrin dışarısına koydular. ¹⁷ Ve vaki oldu ki, onları dışarı çıkarmış oldukları zaman, dedi: Canın için kaç; arkana bakma, ve bütün Havzada durma; dağa kaç; yoksa telef olursun. ¹⁸ Ve Lût onlara dedi: Aman efendim! ¹⁹ İşte, şimdi kulun senin gözünde inayet buldu, ve canımı yaşatmakla bana yaptığın lütfunu büyük ettin; fakat dağa kaçamam, yoksa kötülük bana yetişir, ve ölürüm. ²⁰ İşte, şimdi bu şehir, oraya kaçmak için yakındır, ve o küçüktür. Şimdi oraya kaçayım (o küçük değil mi?), ve canım yaşar. ²¹ Ve ona dedi; İşte, hakkında söylediğin şehri altüst etmemek üzere bu şey için de ricanı kabul ettim. ²² Çabuk ol, oraya kaç; çünkü sen oraya yetişinciye kadar bir şey yapamam. Bunun için o şehrin adı Tsoar* çağırıldı.

*Küçük.

²³ Ve Lût Tsoara geldiği zaman, güneş yer üzerine doğmuştu. ²⁴ Ve RAB Sodom üzerine ve Gomorra üzerine RAB tarafından göklerden kükürt ve ateş yağdırdı; ²⁵ ve o şehirleri, ve bütün Havzayı, ve şehirlerde oturanların hepsini, ve toprağın nebatını altüst etti. ²⁶ Fakat karısı onun arkasından geriye baktı, ve bir tuz direği oldu. ²⁷ Ve İbrahim sabahlayın erken kalkıp RABBİN önünde durduğu yere gitti; ²⁸ ve Sodom ve Gomorraya doğru ve bütün Havza memleketine doğru baktı, ve gördü, ve işte, yerin dumanı ocak dumanı gibi çıkıyordu.

²⁹ Ve vaki oldu ki, Allah Havzanın şehirlerini harap ettiği zaman, Allah İbrahimi hatırladı, ve Lûtun onlarda oturduğu şehirleri altüst ettiği zaman, Lûtü bu altüst olma içinden gönderdi.

³⁰ Ve Lût Tsoardan çıkıp dağda oturdu, ve iki kızı onunla beraberdi; çünkü Tsoarda oturmaktan korktu; ve o, ve iki kızı bir mağarada oturdu. ³¹ Ve büyük kız küçüğüne dedi: Babamız kocamıştır, ve bütün dünyanın yoluna göre yanımıza girmek için memlekette erkek yoktur; ³² gel, babamıza şarap içirelim, ve babamızdan zürriyeti yaşatmak için onunla yatarız. ³³ Ve o gecede babalarına şarap içirdiler; ve büyük kız girip babası ile yattı, ve onun yatmasını ve kalkmasını bilmedi. ³⁴ Ve vaki oldu ki, ertesi gün büyük kız küçüğüne dedi: İşte, dün gece babamla yattım; bu gece de ona şarap içirelim, ve babamızdan zürriyet yaşatmak için, gir, onunla yat. ³⁵ Ve o gecede dahi babalarına şarap içirdiler, ve küçük kız kalkıp onunla yattı; ve onun yatmasını ve

kalkmasını bilmedi. ³⁶ Lûtun iki kızı böylece babalarından gebe kaldılar. ³⁷ Ve büyük kız bir oğul doğurdu, ve onun adını Moab çağırdı; o bugüne kadar Moabluların atasıdır. ³⁸ Ve küçük kız, o da bir oğul doğurdu, ve onun adını Ben-ammi çağırdı; o bugüne kadar Ammon oğullarının atasıdır.

BAP 20

VE İbrahim oradan Cenup diyarına göç etti, ve Kadeş ile Şur arasında oturdu; ve Gerarda misafir oldu. ² Ve İbrahim, karısı Sara hakkında: Bu kızkardeşimdir, dedi, ve Gerar kiralı Abimelek gönderip Sarayı aldı. ³ Fakat Allah Abimeleke gece ruyasında gelip ona dedi: Aldığın kadın sebeble, işte, sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır. ⁴ Abimelek ise ona yaklaşmamıştı; ve dedi: Ya Rab, salih bir milleti de öldürecek misin? ⁵ Kendisi bana: Bu kızkardeşimdir, demedi mi? Ve kadın, kendisi de: O kardeşimdir, dedi; yüreğimin kemalinde ve ellerimin suçsuzluğu ile bunu yaptım. ⁶ Ve Allah ruyada dedi: Ben de yüreğinin kemalinde bunu yaptığını biliyorum, ben de seni bana karşı günah işlemekten alıkoydum, bunun için seni ona dokunmağa bırakmadım. ⁷ Ve şimdi adamın karısını geri ver; çünkü o peygamberdir, ve senin için dua eder, ve yaşarsın; fakat eğer geri vermezsen, bil ki, sen ve sana ait olanların hepsi mutlaka öleceksiniz. ⁸ Ve Abimelek sabahlayın erken kalktı, ve kullarının hepsini çağırıp bütün bu sözleri onların önünde söyledi; ve adamlar çok korktular. ⁹ Ve Abimelek İbrahimi çağırıp ona dedi: Bize ne yaptın? sana karşı ne işle günah ettim de, üzerime ve ülkem üzerine büyük günah getirdin? Bana yapılmaz işler yaptın. ¹⁰ Ve Abimelek İbrahime dedi: Ne gördün de, bu işi yaptın? ¹¹ Ve İbrahim dedi: Çünkü: Gerçekten bu yerde Allah korkusu yoktur; ve karım yüzünden beni öldürecekler, dedim. ¹² Ve gerçekten de kızkardeşimdir, kendisi babamın kızıdır, fakat annemin kızı değildir; ve benim karım oldu; ¹³ ve vaki oldu ki, Allah beni babamın evinden gurbete çıkardığı zaman, kendisine dedim: Gideceğimiz her yerde benim için: Bu benim kardeşimdir, de; bana edeceğin lûtuftur. ¹⁴ Ve Abimelek koyunlar ve sığırlar, ve köleler ve cariyeler alıp İbrahime verdi, ve karısı Sarayı ona geri verdi. ¹⁵ Ve Abimelek dedi: İşte, memleketim senin önündedir; gözünde iyi olan yerde otur. ¹⁶ Ve Saraya dedi: İşte, kardeşine bin parça gümüş verdim; işte, bu senin için yanında olanların hepsinin gözünde örtüdür; ve bütün adamların önünde sen suçsuz olursun. ¹⁷ Ve İbrahim Allaha dua etti; ve Allah Abimeleke ve karısına ve cariyelerine şifa verdi; ve çocuk doğurdular. ¹⁸ Çünkü İbrahimin karısı Sara yüzünden RAB Abimelekin evindeki bütün rahimleri tamamı ile kapamıştı.

BAP 21

VE RAB demiş olduğu gibi Sarayı ziyaret etti, ve RAB Saraya söylemiş olduğu gibi etti. ² Ve Sara gebe kaldı, ve İbrahime ihtiyarlığında, Allahın ona söylemiş olduğu muayyen vakitte, bir oğul doğurdu. ³ Ve İbrahim, kendisine doğan, Saranın kendisine doğduğu oğlunun adını İshak koydu. ⁴ Ve İbrahim, Allahın kendisine emretmiş olduğu üzre, oğlu İshakı sekiz günlükken sünnet etti. ⁵ Ve İbrahim, oğlu İshak kendisine doğduğu zaman, yüz yaşında idi. ⁶ Ve Sara dedi: Allah beni güldürdü, her işiten benimle beraber gülecektir. ⁷ Ve dedi: Saranın çocuklar emzireceğini İbrahime kim derdi? çünkü onun ihtiyarlığında kendisine bir oğul doğurdum. ⁸ Ve çocuk büyüdü, ve sütten kesildi; ve İshakın sütten kesildiği günde, İbrahim büyük bir ziyafet yaptı. ⁹ Ve Sara Mısırlı Hacerin İbrahime doğurmuş olduğu oğlunun güldüğünü gördü. ¹⁰ Ve İbrahime dedi: Bu cariyeyi ve oğlunu dışarı at; çünkü bu cariyenin oğlu benim oğlumla, İshakla, beraber mirasçı olmayacaktır. ¹¹ Ve oğlundan dolayı bu şey İbrahimin gözüne çok kötü göründü. ¹² Ve Allah İbrahime dedi: Çocuktan dolayı ve cariyenden dolayı gözünde kötü olmasın; Saranın sana söylediği her şeyde

onun sözünü dinle; çünkü senin zürriyetin İshakta çağırılacaktır. ¹³ Ve cariyenin oğlunu da bir millet edeceğim, çünkü o senin zürriyetindir. ¹⁴ Ve İbrahim sabahlayın erken kalktı, ve ekmekle bir su tulumu aldı, ve omuzu üzerine koyarak Hacara verdi, çocuğu da verip onu gönderdi; ve Hacar gidip Beer-şeba çölünde dolaştı. ¹⁵ Ve tulumdan su tükendi, ve çocuğu bir çalı altına attı. ¹⁶ Ve gidip karşıda bir ok atımı kadar uzakta oturdu; çünkü: Çocuğun ölümünü görmiyeyim, dedi. Ve karşıda oturdu, ve sesini yükseltip ağladı. ¹⁷ Ve Allah çocuğun sesini işitti; ve Allahın meleği göklerden Hacara çağırıp kendisine dedi: Nen var, Hacar? korkma; çünkü bulunduğu yerden çocuğun sesini Allah işitti. ¹⁸ Kalk, çocuğu kaldır, ve onu kendi elinde tut, çünkü onu büyük millet yapacağım. ¹⁹ Ve Allah Hacarın gözlerini açtı, ve bir su kuyusu gördü; ve gidip tulumu su ile doldurdu, ve çocuğa içirdi. ²⁰ Ve Allah çocukla beraberdi, ve o büyüdü; ve çölde oturdu, ve büyüyerek okçu oldu. ²¹ Ve Paran çölünde oturdu; ve anası ona Mısır diyarından bir kadın aldı. ²² Ve o vakitte vaki oldu ki, Abimelek ve ordusunun başbuğu Fikol İbrahime söylüyor dediler: Yapmakta olduğun her şeyde Allah seninledir; ²³ ve şimdi, burada Allah hakkı için bana yemin et ki, bana ve oğluma ve oğlumun oğluna hile ile davranmıyacaksın; fakat benimle ve içinde misafir olduğun memleketle sana yaptığım lütüfa göre muamele edeceksin. ²⁴ Ve İbrahim: Yemin ederim, dedi. ²⁵ Ve Abimelekin kulları tarafından gaspedilmiş olan su kuyusundan dolayı İbrahim Abimeleki azarladı. ²⁶ Ve Abimelek dedi: Bu şeyi kim yaptı bilmiyorum; ve sen de bana bildirmedi, ve ben de ancak bugün işittim. ²⁷ Ve İbrahim koyunlar ve sığırlar alıp Abimeleke verdi; onların ikisi de ahdettiler. ²⁸ Ve İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzuyu ayrıca koydu. ²⁹ Ve Abimelek İbrahime dedi: Ayrıca koyduğun bu yedi dişi kuzu ne demektir? ³⁰ Ve dedi: Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın, ta ki, bu kuzuyu kazdığım bana şahadet olsun. ³¹ Bundan dolayı o yeri Beer-şeba çağırıldı; çünkü onların ikisi orada yemin ettiler. ³² Böylece Beer-şebada muahede yaptılar; ve Abimelekle ordusunun başbuğu Fikol kalkıp Filistîler diyarına döndüler. ³³ Ve İbrahim Beer-şebada bir ılgın ağacı dikti, ve orada RABBİN, Ebedî Allahın, ismini çağırıldı. ³⁴ Ve İbrahim Filistîler diyarında hayli zaman misafir oldu.

BAP 22

VE bu şeylerden sonra, vaki oldu ki, Allah İbrahimi deneyip ona dedi: Ey İbrahim; ve o: İşte ben, dedi. ² Ve dedi: Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlunu, İshakı, al ve Moriya diyarına git, ve orada sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakılan kurban olarak takdim et. ³ Ve İbrahim sabahlayın erken kalktı, ve eşeğine palan vurdu, ve kendisile beraber uşaklarından ikisini, ve oğlu İshakı aldı; ve yakılan kurban odunlarını yardı, ve kalkıp Allahın kendisine söylemiş olduğu yere gitti. ⁴ İbrahim üçüncü günde gözlerini kaldırıp uzaktan o yeri gördü. ⁵ Ve İbrahim uşaklarına dedi: Siz burada eşekle beraber kalın, ve ben çocukla beraber oraya gideceğim; ve secde edip yanınıza döneriz. ⁶ Ve İbrahim yakılan kurban odunlarını alıp oğlu İshaka yükletti; ve ateşi ve bıçağı kendi elinde taşıdı, ve onların ikisi birlikte gittiler. ⁷ Ve İshak babası İbrahime söylüyor dedi: Ey baba; ve dedi: İşte ben, oğlum. Ve dedi: İşte ateş ve odun; fakat yakılan kurban için kuzu nerede? ⁸ Ve İbrahim dedi: Oğlum, yakılan kurban için kuzuyu Allah kendisi tedarik eder. Ve onların ikisi birlikte gittiler.

⁹ Ve Allahın kendisine demiş olduğu yere vardılar; ve İbrahim orada bir mezbah yaptı, ve odunları dizdi, ve oğlu İshakı bağlayıp onu mezbah üzerine, odunların üstüne koydu. ¹⁰ Ve İbrahim elini uzattı, ve oğlunu boğazlamak için bıçağı aldı. ¹¹ Ve RABBİN meleği göklerden ona çağırıp dedi: İbrahim, İbrahim; ve: İşte ben, dedi. ¹² Ve dedi: Elini çocuğa uzatma, ve ona bir şey yapma; çünkü şimdi bildim ki, sen Allahtan korkuyorsun, ve kendi biricik oğlunu benden esirgemedin. ¹³ Ve İbrahim gözlerini kaldırıp gördü; ve işte,

arkasında bir koç çalılıkta boynuzlarından tutulmuştu; ve İbrahim gidip koçu aldı, ve oğlunun yerine onu yakılan kurban olarak takdim etti. ¹⁴ Ve İbrahim o yerin adını Yehova-yire* koydu; nasıl ki, bugüne kadar: RABBİN dağında tedarik olunacaktır, deniliyor. ¹⁵ Ve RABBİN meleği ikinci defa göklerden İbrahime çağırdı, ve dedi: ¹⁶ Zatım hakkı için yemin ettim, RAB buyurur, mademki bu şeyi yaptın, ve biricik oğlunu esirgemedin, ¹⁷ seni ziyadesile mubarek kılacağım, ve senin zürriyetini, göklerin yıldızları gibi, deniz kenarında olan kum gibi ziyadesile çoğaltacağım; ¹⁸ senin zürriyetin düşmanlarının kapısına hâkim olacaktır; ve zürriyetinde yerin bütün milletleri mubarek kılınacaklar; çünkü sözümü dinledin. ¹⁹ O zaman İbrahim uşaklarının yanına döndü, ve kalkıp birlikte Beer-şebaya gittiler; ve İbrahim Beer-şebada oturdu.

**Rab tedarik edecek.*

²⁰ Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, İbrahime haber verilip denildi: İşte, Milka, kardeşin Nahora çocuklar doğurdu; ²¹ ilk oğlu Uts, ve kardeşi Buz, ve Aramın atası olan Kemuel, ²² ve Kesed, ve Hazo, ve Pildaş, ve Yidlaf, ve Betueldir. ²³ Ve Betuel Rebekanın babası oldu; bu sekizi, Milka İbrahimin kardeşi Nahora doğurdu. ²⁴ Ve adı Reuma olan cariyesi, o da Tebahı, ve Gahamı, ve Tahaşı, ve Maakayı doğurdu.

BAP 23

VE Saranın ömrü yüz yirmi yedi yıl oldu; Saranın ömrünün yılları bu kadardı. ² Ve Sara Kenân diyarında Kiryat-arbada (bu Hebrondur) öldü, ve İbrahim Sara için dövünmeğe ve ona ağlamağa geldi. ³ Ve İbrahim ölüsünün önünden kalktı, ve Het oğullarına söyleyip dedi: ⁴ Ben sizin yanınızda garip ve misafirim; yanınızda mülk olarak bana kabir verin, ve ölümü önümden kaldırıp gömeyim. ⁵ Ve Het oğulları İbrahime cevap verip ona dediler: ⁶ Ey efendim, bizi dinle; sen aramızda Allahın bir beyisin; senin ölünü kabirlerimizin en âlâsına göm; ölünü gömmek için bizden kimse kabirini senden esirgemez. ⁷ Ve İbrahim kalkıp diyarın kavmına, Het oğullarına, iğildi. ⁸ Ve onlarla söyleyip dedi: Ölümü önümden kaldırıp gömmek için eğer gönlünüz razı ise, beni dinleyin, ve Tsohar oğlu Efrona benim için rica edin ki, ⁹ tarlasının nihayetinde kendi mülkü olan Makpela mağarasını bana versin; aranızda benim için mülk olarak bir kabir olmak üzere onu tam pahası ile bana versin. ¹⁰ Ve Efron, Het oğulları arasında oturuyordu; ve Hittî Efron, Het oğulları kendi şehrinin kapılarından girenlerin hepsi dinlerken, İbrahime cevap verip dedi: ¹¹ Hayır efendim; beni dinle; tarlayı sana veriyorum, ve onda olan mağarayı sana veriyorum; kavmım oğulları önünde onu sana veriyorum; ölünü göm. ¹² Ve İbrahim, diyarın kavmı önünde iğildi. ¹³ Ve diyarın kavmı dinlerken Efrona söyleyip dedi: Fakat sana rica ederim, eğer istiyorsan, beni dinle; tarlanın pahasını veririm; onu benden al ve ölümü oraya gömeyim. ¹⁴ Ve Efron İbrahime cevap verip ona dedi: ¹⁵ Efendim, beni dinle; seninle benim aramda dört yüz şekel gümüşlük yer nedir? ölünü göm. ¹⁶ Ve İbrahim Efronu dinledi; ve İbrahim, Het oğulları dinlerken Efronun söylemiş olduğu dört yüz şekel gümüşü, tüccar indinde geçen akçe olarak ona tarttı.

¹⁷ Böylece Mamre karşısındaki Makpelada olan Efronun tarlası, tarlanın bütün hududu içinde etrafında olan ağaçların hepsile beraber onda olan mağara, ¹⁸ Het oğullarının huzurunda, kendi şehrinin kapısından girenlerin hepsinin önünde İbrahime mülk edildi. ¹⁹ Ve bundan sonra İbrahim karısı Sarayı, Kenân diyarında, Mamre (o Hebrondur) karşısında, Makpela tarlasının mağarasına gömdü. ²⁰ Ve tarla ve onda olan mağara Het oğulları tarafından kabir olmak üzere İbrahime mülk edildi.

BAP 24

VE İbrahim kocamış ve yaşı ilerlemişti; ve RAB İbrahimi her şeyde mubarek kılmıştı. ² Ve İbrahim, evinin ihtiyarı olup kendisine ait bütün şeyleri idare eden kölesine dedi: Rica

ederim, elini uyluğumun altına koy, ³ ve göklerin Allahı, ve yerin Allahı RABBİN hakkı için sana yemin verdiririm ki, içinde oturmakta olduğum Kenânlıların kızlarından oğluma kadın almayacaksın; ⁴ fakat benim memleketime, ve akrabama gideceksin, ve oğlum İshak için bir kadın alacaksın. ⁵ Ve köle ona dedi: Belki kadın benim ardımca bu diyara gelmeğe razı olmaz; oğlunu çıktığın diyara mutlaka götürmeli miyim? ⁶ Ve İbrahim ona dedi: Sakın, oğlumu oraya götürme. ⁷ Beni babamın evinden, ve doğduğum memleketten alan ve: Bu diyarı senin zürriyetine vereceğim, diyerek bana söyliyip yemin eden göklerin Allahı, RAB, senin önünde meleğini gönderecek, ve oradan oğlum için bir kadın alacaksın. ⁸ Ve eğer kadın senin ardınca gelmeğe razı olmazsa, sen de bu yeminimden serbest olursun, yalnız oğlumu oraya götürmeyeceksin. ⁹ Ve köle elini efendisi İbrahimin uyluğu altına koydu, ve ona bu iş hakkında yemin etti.

¹⁰ Ve efendisinin bütün şeyleri elinde olduğundan, köle efendisinin develerinden on deve alıp gitti; ve kalkıp Mezopotamyaya, Nahorun şehrine gitti. ¹¹ Ve akşam vakti, kadınların su çekmek için çıktıkları vakit, develeri şehrin dışarısında su kuyusu yanında çöktürdü. ¹² Ve dedi: Ya RAB, efendim İbrahimin Allahı, niyaz ederim, bugün işimi rast getir, ve efendim İbrahime lütfeyle. ¹³ İşte, ben su pınarı yanında duruyorum; ve şehir halkının kızları su çekmek için çıkıyorlar; ¹⁴ ve vaki olsun ki, kendisine: Rica ederim, testini indir de içeyim, diyeceğim ve: İç, ve senin develerine de içireyim, diyecek olan genç kadın, kulun İshak için senin tayin ettiğin olsun; ve efendime lütfeylediğini bununla bileyim. ¹⁵ Ve vaki oldu ki, o, sözünü bitirmeden evel, işte, İbrahimin kardeşi Nahorun karısı olan Milkanın oğlu Betuele doğmuş olan Rebeka, testisi omuzunda olarak çıktı. ¹⁶ Ve genç kadın bakılıştta çok güzeldi, kız olup onu erkek bilmemişti; ve pınara indi, ve testisini doldurup çıktı. ¹⁷ Ve köle onu karşılamak için koşup dedi: Rica ederim, senin testinden bana biraz su içir. ¹⁸ Ve dedi: İç, efendim; ve acele edip testisini eli üzerine indirdi, ve ona içirdi. ¹⁹ Ve ona içirmeği bitirince dedi: Develerin içmeği bitirinceye kadar, onlar için de su çekeyim. ²⁰ Ve acele edip testisini tekneye boşalttı, ve su çekmek için tekrar kuyuya koştu, ve onun bütün develeri için su çekti. ²¹ Ve RAB yolunu açık etti mi diye, bilmek için adam sükût ederek genç kadına dikkatle bakıyordu. ²² Ve vaki oldu ki, develer içmeği bitirince, adam yarım şekel ağırlığında altın bir halka, ve kolları için on şekellik altın ağırlığında iki bilezik aldı, ve dedi: ²³ Rica ederim, bana bildir, sen kimin kızınsın? Babanın evinde bizim için geceyi geçirmeğe yer var mı? ²⁴ Ve ona dedi: Ben Milkanın Nahora doğurduğu Betuelin kızıyım. ²⁵ Ve ona dedi: Bizde saman da, yem de çok, geceyi geçirmek için yer de var. ²⁶ Ve adam içildi, ve RABBE secde etti. ²⁷ Ve dedi: Efendim İbrahimin Allahı RAB mubarek olsun ki, lütfunu ve hakikatini efendimden kesmedi; ben yolda iken RAB efendimin kardeşlerinin evine bana yol gösterdi.

²⁸ Ve genç kadın koştu, ve anasının evine bu sözlere göre haber verdi. ²⁹ Ve Rebekanın bir kardeşi vardı, ve onun adı Labandı; ve Laban dışarıya, adamın yanına, pınara koştu. ³⁰ Ve vaki oldu ki, halkayı, ve kızkardeşinin kollarında bilezikleri gördüğü zaman, ve: O adam bana böyle söyledi, diyerek kızkardeşi Rebekanın sözlerini işittiği zaman, adamın yanına geldi; ve işte, pınar başında develerin yanında duruyordu. ³¹ Ve dedi: Ey RABBİN mubareki, içeri gir; niçin dışarda duruyorsun? çünkü evi, ve develer için yeri hazırladım. ³² Ve adam eve girdi, ve develerin kolanlarını çözdü; ve develere saman ve yem, ve onun ayaklarını ve onunla beraber olan adamların ayaklarını yıkamak için su verdi. ³³ Ve yemek için önüne yiyecek konuldu; fakat dedi: İşimi söyleyinceye kadar, yemiyeceğim. Ve dedi: Söyle. ³⁴ Ve dedi: Ben İbrahimin kölesiyim. ³⁵ Ve RAB efendimi çok mubarek kıldı; ve o büyük oldu; ve ona koyunlar ve sığırlar, ve gümüş ve altın, ve köleler ve cariyeler, ve develer, ve eşekler verdi. ³⁶ Ve efendimin karısı Sara ihtiyarken, efendime

bir oğul doğurdu; ve kendisine ait olan her şeyi ona verdi. ³⁷ Ve efendim: Memleketlerinde oturmakta olduğum Kenânlıların kızlarından oğluma kadın almayacaksın; ³⁸ fakat babamın evine, ve akrabama gideceksin, ve oğlum için bir kadın alacaksın, diyerek bana yemin ettirdi. ³⁹ Ve efendime dedim: Belki kadın ardımca gelmez. ⁴⁰ Ve bana dedi: Huzurunda yürümekte olduğum RAB, meleğini seninle gönderecek, yolunu da açık edecek; ve akrabamdan ve babamın evinden oğluma bir kadın alacaksın; ⁴¹ akrabama vardığında, o zaman yeminimden serbest olacaksın; eğer onu sana vermezlerse, yeminimden serbest olacaksın. ⁴² Ve bugün pınara geldim ve dedim: Ya RAB, efendim İbrahimin Allahı, niyaz ederim, eğer üzerinde yürümekte olduğum yolu açık edersen; ⁴³ işte, ben su pınarı başında duruyorum; ve su çekmeğe çıkan, ve kendisine: Rica ederim, bana testinden biraz su içir, diyeceğim, ⁴⁴ ve bana: Sen de iç, develerine de su çekeyim, diyecek olan genç kadın, efendimin oğlu için RABBİN tayin ettiği kadın olsun. ⁴⁵ Ben ise, yüreğimde söylediğimi bitirmeden önce, işte, Rebeka, testisi omuzunda çıktı, ve pınara inip su çekti; ve ona dedim: Rica ederim, bana içir. ⁴⁶ Ve acele etti, ve testisini omuzundan indirip dedi: İç, ve develerine de içireyim; ve içtim, develere de içirdi. ⁴⁷ Ve ona sorup dedim: Sen kimin kızıydın? ve dedi: Milkanın Nahora doğurduğu Betuelin kızıyım; ve burnuna halkayı, ve kollarına bilezikleri taktım. ⁴⁸ Ve eğilip RABBE secde ettim, ve oğluna efendimin kardeş kızını almak için doğru yolda bana rehber olan efendim İbrahimin Allahı RABBİ takdis ettim. ⁴⁹ Ve şimdi efendimle lütuf ve hakikat üzere davranacaksınız, bana bildirin; ve yoksa, bana bildirin ki, sağa yahut sola döneyim.

⁵⁰ Ve Laban ve Betuel cevap verip dediler: Bu iş RABDEN çıktı; sana iyi yahut kötü diyemeyiz. ⁵¹ İşte, Rebeka karşındadır, al ve git, ve RABBİN söylediği gibi senin efendinin oğluna karı olsun. ⁵² Ve vaki oldu ki, İbrahimin kölesi onların sözlerini işittiği zaman, yere kapanıp RABBE secde kıldı. ⁵³ Ve köle gümüş takımlar, ve altın takımlar, ve esvaplar çıkarıp Rebekaya verdi; ve onun kardeşile anasına kıymetli şeyler verdi. ⁵⁴ Ve kendisile beraberinde olan adamlar yediler ve içtiler ve geceyi geçirdiler; ve sabahlayın kalktılar, ve dedi: Beni efendime gönder. ⁵⁵ Ve kızın kardeşile anası dediler: Kız bizimle bir kaç gün, hiç olmazsa on gün kalsın; sonra gider. ⁵⁶ Ve onlara dedi: Mademki RAB yolumu açık etti, beni geciktirmeyin; beni gönderin, efendime gideyim. ⁵⁷ Ve dediler: Kızı çağırır ve onun ağzından sorarız. ⁵⁸ Ve Rebekayı çağırıp kendisine dediler: Bu adamla gider misin? Ve: Giderim, dedi. ⁵⁹ Ve onlar kızkardeşleri Rebekayı ve dadısını, ve İbrahimin kölesile adamlarını gönderdiler. ⁶⁰ Ve Rebekaya hayır dua edip ona dediler: Ey kızkardeşimiz, binlerce on binler anası ol, ve zürriyetin kendilerinden nefret edenlerin kapılarını miras alsınlar.

⁶¹ Ve Rebeka genç kadınları ile kalktı, ve develer üzerine bindiler, ve adamın ardınca gittiler; ve köle Rebekayı alıp yürüdü. ⁶² Ve İshak Beer-lahay-roi yolundan geldi; çünkü Cenup diyarında oturuyordu. ⁶³ Ve İshak akşama doğru düşünceye varmak için tarlaya çıktı; ve gözlerini kaldırıp gördü, ve işte, develer geliyordu. ⁶⁴ Ve Rebeka gözlerini kaldırıp İshakı görünce, deveden indi. ⁶⁵ Ve köleye dedi: Bizi karşılamak için tarlada yürüyen bu adam kimdir? Ve köle: Efendimdir, dedi; ve Rebeka peçesini alıp örtündü. ⁶⁶ Ve köle yapmış olduğu bütün şeyleri İshaka anlattı. ⁶⁷ Ve İshak Rebekayı anası Saranın çadırına götürüp onu aldı, ve Rebeka onun karısı oldu; ve onu sevdi; ve İshak anasının ölümünden sonra teselli buldu.

BAP 25

VE İbrahim başka bir kadın aldı, ve onun adı Ketura idi. ² Ve ona Zimranı, ve Yokşanı, ve Medanı, ve Midyanı, ve Yişbaki, ve Şuahı doğurdu. ³ Ve Yokşan Şebanın ve Dedanın

babası oldu. Ve Dedanın oğulları Aşurim, ve Letuşim, ve Leummim; ⁴ ve Midyanın oğulları Eyfa, ve Efer, ve Hanok, ve Abida, ve Eldaa idiler. Bunların hepsi Keturanın oğullarıdır. ⁵ Ve İbrahim kendisine ait olan her şeyi İshaka verdi. ⁶ İbrahimin olan cariyelerinin oğullarına ise, İbrahim hediyeler verdi; ve henüz hayatta iken onları oğlu İshakın yanından şarka doğru, şark diyarına gönderdi. ⁷ Ve İbrahimin yaşadığı ömrünün yıllarının günleri bunlardır, yüz yetmiş beş yıl. ⁸ Ve İbrahim kocamış ve günlere doymuş olarak güzel ihtiyarlıkta son soluğu verip öldü, ve kavmına katıldı. ⁹ Ve oğulları İshak ve İsmail onu Mamre karşısında olan Makpela mağarasına, Hittî Tsohar oğlu Efronun tarlasına, ¹⁰ İbrahimin Het oğullarından satın aldığı tarlaya gömdüler; İbrahim ve karısı Sara oraya gömüldüler. ¹¹ Ve vaki oldu ki, Allah İbrahimin ölümünden sonra oğlu İshakı mubarek kıldı; ve İshak Beer-lahay-roida oturuyordu.

¹² Ve Saranın cariyesi Mısırlı Hacarın İbrahime doğurduğu İbrahim oğlu İsmailin zürriyetleri şunlardır; ¹³ ve adları ile nesillerine göre İsmail oğullarının adları şunlardır: İsmailin ilk oğlu Nebayot, ve Kedar, ve Adbeel, ve Mibsam, ¹⁴ ve Mişma, ve Duma, ve Massa, ¹⁵ Hadad, ve Tema, Yetur, Nafiş ve Kedema; ¹⁶ İsmailin oğulları bunlardır; ve köylerle, obaları ile, onların adları bunlardır, kavmlarına göre on iki bey idiler. ¹⁷ Ve İsmailin ömrünün yılları şunlardır, yüz otuz yedi yıl; ve son soluğu verip öldü, ve kavmına katıldı. ¹⁸ Ve Haviladan Şura kadar (ki bu Aşura giderken Mısırın önündedir), oturdular; o bütün kardeşlerinin karşısında yerleşti.

¹⁹ Ve İbrahim oğlu İshakın zürriyetleri şunlardır; İbrahim İshakın babası oldu; ²⁰ ve İshak Aramî Labanın kızkardeşini, Paddan-aramdan Aramî Betuelin kızı Rebekayı kendisine karı olarak aldığı zaman, kırk yaşında idi. ²¹ Ve İshak karısı için RABBE yalvardı, çünkü o kısırdı; ve RAB yalvarışını kabul etti, ve karısı Rebeka gebe kaldı. ²² Ve çocuklar onun karnında itiştiler; ve: Eğer böyle ise, niçin yaşıyorum? dedi. Ve RABDEN sormağa gitti. ²³ Ve RAB ona dedi:

Senin rahminde iki ümmet var,
Ve senin karnından iki kavm ayrılacak;
Ve bir kavm obir kavmdan kuvvetli olacak;
Ve büyüğü küçüğüne kulluk edecektir.

²⁴ Ve doğurmak için onun günleri dolunca, işte, onun rahminde ikiz vardı. ²⁵ Ve ilki kızıl doğdu, her tarafı tüylü cübbe gibi idi, ve onun adını Esav koydular. ²⁶ Ve ondan sonra kardeşi doğdu, ve onun eli Esavın topuğunu tutuyordu; ve onun adı Yakub* konuldu; ve Rebeka onları doğurduğu vakit İshak altmış yaşında idi.

**Topuğu tutan, yahut, Yerini alan.*

²⁷ Ve çocuklar büyüdüler; ve Esav avcılık bilen bir adam, kır adamı, oldu; ve Yakub çadırlarda oturan sakin bir adam oldu. ²⁸ Ve İshak Esavı severdi, çünkü onun av etini yedi, ve Rebeka Yakubu severdi. ²⁹ Ve Yakub çorba pişiriyordu; ve Esav kırdan geldi, ve baygındı; ³⁰ ve Esav Yakuba dedi: Rica ederim, kızıldan, bu kızıldan bana yedir, çünkü baygınlığım; bundan dolayı onun adı Edom* konuldu. ³¹ Ve Yakub dedi: Önce senin ilk oğulluk hakkını bana sat. ³² Ve Esav dedi: İşte, ben ölmek üzreyim; ve ilkiğin bana ne faydası olur? ³³ Ve Yakub dedi: Önce bana yemin et; ve ona yemin etti; ve ilk oğulluk hakkını Yakuba sattı. ³⁴ Ve Yakub Esava ekmek ve mercimek çorbası verdi; ve yedi ve içti, ve kalkıp gitti; böylece Esav ilk oğulluk hakkını hor gördü.

*Kızıl

BAP 26

VE İbrahimin günlerinde olan evelki kıtlıktan başka, memlekette bir kıtlık oldu. Ve İshak Gerara, Filistîlerin kıralı Abimeleke gitti. ² Ve RAB ona görünüp dedi: Mısıra inme; sana

söyliyeceğim memlekette otur; ³ bu diyarda misafir ol, ve seninle olacağım, ve seni mubarek kılacağım; çünkü bütün bu memleketleri sana ve zürriyetine vereceğim, ve baban İbrahime ettiğim yemini pekiştireceğim; ⁴ ve senin zürriyetini göklerin yıldızları gibi çoğaltacağım, ve zürriyetine bütün bu memleketleri vereceğim; ve yerin bütün milletleri senin zürriyetinde mubarek kılınacaklar; ⁵ çünkü İbrahim sözümü dinledi, ve tenbihimi, emirlerimi, kanunlarımı ve şeriatlerimi tuttu. ⁶ İshak da Gerarda oturdu; ⁷ ve bu mahalın ahalişi karısı için sordular; ve: Kızkardeşimdir, dedi; çünkü: Karımdır, demeğe korktu; yoksa Rebeka için bu yerin ahalişi beni öldürürler, dedi; çünkü o bakılıştta güzeldi. ⁸ Ve vaki oldu ki, orada uzun günler kaldıktan sonra, Filistîler kıralı Abimelek pencereden bakıp gördü, ve işte, İshak karısı Rebeka ile oynaşıyordu. ⁹ Ve Abimelek İshakı çağırıp dedi: İşte, bu gerçekten senin karındır; ve nasıl: Bu benim kızkardeşimdir, dedin? Ve İshak ona dedi: Çünkü onun yüzünden ölmüyeyim, dedim. ¹⁰ Ve Abimelek dedi: Bize yaptığın bu nedir? az kaldı halktan biri senin karınla yatacağı, ve üzerimize cürüm getirmiş olacaktın. ¹¹ Ve Abimelek: Bu adama ve karısına dokunan mutlaka öldürülecektir, diyerek bütün halka emretti.

¹² Ve İshak o diyarda ekin yaptı, ve o senede yüz katını aldı; ve RAB onu mubarek kıldı.

¹³ Ve bu adam büyük oldu, ve çok büyük oluncuya kadar, git gide büyümekte idi; ¹⁴ onun koyun sürüleri ve sığır sürüleri ve sayısı çok ev halkı oldu, ve Filistîler onu kıskandılar. ¹⁵

Ve babası İbrahimin günlerinde babasının kölelerinin kazmış oldukları bütün kuyuları Filistîler kapamışlar, ve toprakla doldurmuşlardı. ¹⁶ Ve Abimelek İshaka dedi:

Yanımdan git, çünkü bizden çok kuvvetli oldun. ¹⁷ Ve İshak oradan gitti, ve Gerar vadisinde kondu, ve orada oturdu.

¹⁸ Ve İshak, babası İbrahimin günlerinde kazdıkları su kuyularını tekrar kazdı; çünkü Filistîler İbrahimin ölümünden sonra onları kapamışlardı; ve babasının onlara koyduğu adlara göre onlara ad koydu. ¹⁹ Ve İshakın köleleri vadide kazdılar, ve orada bir diri su kuyusu buldular. ²⁰ Ve Gerar çobanları: Su bizimdir, diyerek İshakın çobanları ile kavga ettiler; ve kuyunun adını Esek* koydu, çünkü kendisile çekişmişlerdi. ²¹ Ve başka bir kuyu kazdılar, onun için de kavga ettiler; ve onun adını Sitna* koydu. ²² Ve oradan göç edip başka bir kuyu kazdı; ve bunun için kavga etmediler; ve bunun adını Rehobot* koydu; ve dedi: Çünkü şimdi RAB bize genişlik verdi, ve memlekette semereli olacağız.

*Çekişme.

*Düşmanlık.

*Genişlik.

²³ Ve oradan Beer-şebaya çıktı. ²⁴ Ve o gecede RAB ona görünüp dedi: Ben baban İbrahimin Allahıyım; korkma, çünkü ben seninle beraberim, ve seni mubarek kılacağım, ve kulum İbrahimin yüzünden senin zürriyetini çoğaltacağım. ²⁵ Ve orada bir mezbah yaptı, ve RABBİN ismini çağırdı, ve orada çadırını kurdu, ve İshakın köleleri orada bir kuyu kazdılar.

²⁶ O zaman Abimelek, dostu Ahuzzat ve ordusunun başbuğu Fikol ile Gerardan İshakın diyarına gitti. ²⁷ Ve İshak onlara dedi: Niçin yanıma geldiniz, siz ki, benden nefret ediyorsunuz, ve beni yanınızdan gönderdiniz? ²⁸ Ve dediler: RAB seninle olduğunu biz açıkça gördük; ve şimdi aramızda, seninle bizim aramızda, bir yemin olsun, ²⁹ biz sana dokunmadığımız, ve sana yalnız iyilik edip seni selâmetle gönderdiğimiz gibi, sen de bize hiç bir kötülük etmiyesin diye seninle ahdedelim, dedik; sen şimdi RABBİN mubarekisin. ³⁰ Ve onlara bir ziyafet yaptı, ve yediler ve içtiler. ³¹ Ve sabahlayın erken kalktılar, ve birbirine yemin ettiler; ve İshak onları gönderdi, ve yanından selâmetle gittiler. ³² Ve o günde vaki oldu ki, İshakın köleleri geldiler, ve kazdıkları kuyu hakkında

ona bildirdiler, ve kendisine: Su bulduk, dediler. ³³ Ve onun adını Şiba koydu; bunun için şehrin adı bugüne kadar Beer-şebadır.

³⁴ Ve Esav kırk yaşına gelince, Hittî Beerinin kızı Yuditi ve Hittî Elonun kızı Basematı karı olarak aldı; ³⁵ ve bunlar İshaka ve Rebekaya yürek acısı oldular.

BAP 27

VE vaki oldu ki, İshak kocamış olup gözleri göremediği zaman, büyük oğlu Esavı çağırdı, ve ona dedi: Ey oğlum; ve ona: İşte, ben, dedi. ² Ve dedi: İşte, şimdi kocadım; öleceğim günü bilmiyorum. ³ Ve şimdi silâhlarını, ok kılıfını ve yayını al, ve kıra çıkıp benim için avla; ⁴ ve benim için sevdiğim gibi lezzetli yemek yap, ve bana getir de yiyeyim; ta ki, ben ölmeden önce canım seni mubarek kılsın.

⁵ Ve İshak oğlu Esava söylediği zaman, Rebeka işitti. Ve Esav av avlıyıp getirmek için kıra gitti. ⁶ Ve Rebeka, oğlu Yakuba söyliyip dedi: İşte, kardeşin Esava: ⁷ Bana av getir, ve benim için lezzetli yemek yap, ve yiyeyim ve seni ölümünden önce RABBİN huzurunda mubarek kılayım, diyerek babanın söylediğini işittim. ⁸ Ve şimdi, oğlum, sana emrettiğime göre sözümü dinle. ⁹ Şimdi sürüye git, ve oradan bana keçilerden iki iyi oğlak al; ve onları baban için sevdiği gibi lezzetli yemek yapacağım; ¹⁰ ve yemesi için babana götüreceksin, ta ki, o, ölümünden önce seni mubarek kılsın. ¹¹ Ve Yakub anası Rebekaya dedi: İşte, kardeşim Esav kılıklı adamdır, ve ben kılsız adamım. ¹² Belki babam bana el sürer, ve onun gözünde aldatıcı gibi olurum, ve üzerime bereket değil, lânet getiririm. ¹³ Ve anası ona dedi: Senin lânetin benim üzerime olsun, oğlum; ancak sözümü dinle, ve git, bana al. ¹⁴ Ve gidip aldı, ve anasına getirdi; ve anası babasının sevdiği gibi lezzetli yemek yaptı. ¹⁵ Ve Rebeka büyük oğlu Esavın evde yanında bulunan en güzel esvabını aldı, ve küçük oğlu Yakuba giydirdi: ¹⁶ ve onun elleri üzerine ve boynunun kılsız yeri üzerine keçi oğlaklarının derilerini giydirdi; ¹⁷ ve yapmış olduğu lezzetli yiyeceği ve ekmeği oğlu Yakubun eline verdi.

¹⁸ Ve babasına gelip dedi: Ey babam; ve dedi: İşte, ben; sen kimsin, oğlum? ¹⁹ Ve Yakub babasına dedi: Ben senin ilk oğlun Esavım; bana söylediğin gibi yaptım; rica ederim, kalk otur ve avımdan ye, ta ki, canın beni mubarek kılsın. ²⁰ Ve İshak oğluna dedi: Nasıl oldu da bu kadar çabuk buldun, oğlum? Ve dedi: Çünkü senin Allahın RAB bana rast getirdi. ²¹ Ve İshak Yakuba dedi: Yaklaş, rica ederim, sen gerçekten oğlum Esav mısın, yoksa değil misin diye sana el süreyim. ²² Ve Yakub babası İshaka yaklaştı; ve ona el sürüp dedi: Ses Yakubun sesi, fakat eller Esavın elleri. ²³ Ve onu farketmedi, çünkü elleri kardeşi Esavın elleri gibi kılıklı idiler; ve onu mubarek kıldı. ²⁴ Ve dedi: Sen gerçekten oğlum Esav mısın? Ve dedi: Ben im. ²⁵ Ve dedi: Bana yaklaştır, oğlumun avından yiyeyim, ta ki, canım seni mubarek kılsın. Ve ona yaklaştırdı, ve yedi, ve ona şarap getirdi, ve içti. ²⁶ Ve babası İshak ona dedi: Şimdi yaklaş, ve beni öp, oğlum. ²⁷ Ve yaklaşıp onu öptü; ve esvabının kokusunu kokladı, ve onu mubarek kılıp dedi:

Bak, oğlumun kokusu

RABBİN mubarek kıldığı kırım kokusu gibidir;

²⁸ Ve Allah sana göklerin çiğinden,

Ve yerin semizliğinden,

Buğdayın, ve yeni şarabın çokluğunu versin;

²⁹ Kavmlar sana kulluk etsinler,

Ve milletler sana baş iğsinler;

Kardeşlerine efendi ol,

Ve ananın oğulları sana baş iğsinler;

Sana lânet edenler lânetli olsunlar,
Ve seni mubarek kılanlar mubarek olsunlar.

³⁰ Ve vaki oldu ki, İshak Yakubu mubarek kılmağa nihayet verip Yakub da babası İshakın yanından çıkar çıkmaz, kardeşi Esav avından geldi. ³¹ Ve o da lezzetli yemek yaptı, ve babasına getirdi, ve babasına dedi: Babam kalksın, ve oğlunun avından yesin, ta ki, canın beni mubarek kılsın. ³² Ve babası İshak ona dedi: Sen kimsin? Ve dedi: Ben oğlun, ilk oğlun, Esavım. ³³ Ve İshak büyük bir titreme ile çok titredi ve dedi: Öyle ise, av avlıyan ve bana getiren kimdi? ve sen gelmezden önce hepsinden yedim, ve onu mubarek kıldım; ve o da mubarek olacaktır. ³⁴ Esav babasının sözlerini işittiği zaman, büyük ve acı bağırişla ziyadesile bağırdı, ve babasına dedi: Beni mubarek kıl, beni de, ey babam. ³⁵ Ve dedi: Kardeşin hile ile geldi, ve senin bereketini aldı. ³⁶ Ve dedi: Onun adı hakkı ile Yakub çağırılmıyor mu? Çünkü bu iki keredir beni aldattı: ilk oğulluk hakkımı aldı; ve, işte, şimdi bereketimi almış. Ve dedi: Benim için bereket alıkoymadın mı? ³⁷ Ve İshak cevap verip Esava dedi: İşte, onu sana efendi ettim, ve bütün kardeşlerini ona kul olarak verdim; ve buğday ve yeni şarapla onu besledim; ve öyle ise, senin için ne yapayım, oğlum? ³⁸ Ve Esav babasına dedi: Sende yalnız bu tek bereket mi var, baba? Beni mubarek kıl, beni de, baba. ³⁹ Ve Esav yüksek sesle ağladı. Ve babası İshak cevap verip ona dedi:

İşte meskenin yerin semizliğinde,
Ve yukarıdan göklerin çiğinden olacak;

⁴⁰ Ve kılıcınla yaşıyacak, ve kardeşine kulluk edeceksin;

Ve vaki olacak ki, sen serbest gezdiğin zaman,

Onun boyunduruğunu boynunun üzerinden kırıp atacaksın.

⁴¹ Ve babasının Yakubu mubarek kıldığı bereket yüzünden Esav ona kin bağladı; ve Esav yüreğinde dedi: Babamın matem günleri yaklaştı; o zaman kardeşim Yakubu öldürürüm. ⁴² Ve büyük oğlu Esavın sözleri Rebekaya haber verildi; ve gönderip küçük oğlu Yakubu çağırıldı, ve ona dedi: İşte, kardeşin Esav seni öldürmek niyetile senin hakkında kendini teselli ediyor. ⁴³ Ve şimdi, oğlum, sözümü dinle, ve kalk Harana, kardeşim Labanın yanına kaç, ⁴⁴ ve onun yanında, kardeşinin öfkesi geçinciye kadar, kardeşinin gazabı senden dönünciye, ve kendisine yaptığın şeyi unutunciya kadar, bir müddet otur; ⁴⁵ o vakit gönderir ve seni oradan alırım; niçin bir günde ikinizden mahrum olayım?

⁴⁶ Ve Rebeka İshaka dedi: Het kızları yüzünden hayatımdan bıktım; eğer Yakub bunlar gibi, Het kızlarından, memleketin kızlarından, kadın alırsa, ne diye yaşıyayım?

BAP 28

VE İshak Yakubu çağırıldı, ve onu mubarek kıldı, ve tenbih edip ona dedi: Kenân kızlarından kadın almiyacaksın. ² Kalk, Paddan-arama, ananın babası Betuelin evine git; ve oradan ananın kardeşi Labanın kızlarından kendine kadın al. ³ Ve Kadîr olan Allah seni mubarek kılsın, ve seni semereli etsin, ve seni çoğaltsın, ta ki, kavmlar cümhuru olasın; ve sana İbrahimin bereketini, ⁴ sana, ve seninle beraber zürriyetine versin; ta ki, Allahın İbrahime verdiği senin gurbet diyarını miras alsın. ⁵ Ve İshak Yakubu gönderdi; ve Paddan-arama, Yakub ile Esavın anası Rebekanın kardeşi, Aramî Betuel oğlu Labana gitti.

⁶ Ve Esav gördü ki, İshak Yakubu mubarek kıldı, ve onu Paddan-arama, kendisine oradan kadın almak için gönderdi; ve onu mubarek kıldığı zaman: Kenân kızlarından kadın almiyacaksın, diyerek kendisine tenbih etti; ⁷ ve Yakub babasını ve anasını dinledi, ve Paddan-arama gitti; ⁸ ve Esav gördü ki, Kenân kızları babası İshakın gözünde

kötü idiler; ⁹ ve Esav İsmaille gitti, ve İbrahim oğlu İsmailin kızı Nebayotun kızkardeşi Mahalati, karıları üzerine, karı olarak aldı.

¹⁰ Ve Yakub Beer-şebadan çıktı, ve Harana doğru gitti. ¹¹ Ve bir yere erişip orada geceledi, çünkü güneş batmıştı; ve o yerin taşlarından birini alıp başı altına koydu, ve o yerde yattı. ¹² Ve ruya gördü, ve işte, yer üzerine bir merdiven dikilmiş ve başı göklere ermişti; ve işte, onda Allahın melekleri çıkmakta ve inmekte idiler. ¹³ Ve işte, RAB onun üzerinde durup dedi: Baban İbrahimin Allahı ve İshakın Allahı RAB ben im; üzerinde yatmakta olduğun diyarı sana ve senin zürriyetine vereceğim; ¹⁴ ve senin zürriyetin yerin tozu gibi olacak, ve garba, ve şarka, ve şimale, ve cenuba yayılacaksın; ve yerin bütün kabileleri sende ve zürriyetinde mubarek kılınacaktır. ¹⁵ Ve işte, ben seninle beraberim, ve gireceğin her yerde seni tutacağım, ve seni bu diyara geri getireceğim; çünkü sana söylediğimi yapıncıya kadar seni bırakmıyacağım. ¹⁶ Ve Yakub uykusundan uyanıp dedi: Gerçek RAB bu yeredir; ve ben onu bilmedim. ¹⁷ Ve korkup dedi: Bu yer ne heybetli! Bu başka bir şey değil, ancak Allahın evidir, ve bu, göklerin kapısıdır.

¹⁸ Ve Yakub sabahlayın erken kalktı, ve başı altına koymuş olduğu taşı aldı, ve onu direk olarak dikti, ve tepesine zeytin yağı döktü. ¹⁹ Ve o yerin adını Beyt-el* koydu; fakat başlangıçta şehrin adı Luz idi. ²⁰ Ve Yakub adak adayıp dedi: Eğer Allah benimle olursa, ve gitmekte olduğum bu yolda beni tutarsa, ve bana yemek için ekmek ve giymek için esvap verirse, ²¹ ve selâmetle babamın evine dönersem, o zaman RAB bana Allah olacak, ²² ve direk olarak diktiğim bu taş Allahın evi olacaktır, ve bana vereceğin her şeyin mutlaka ondalığını sana vereceğim.

*Allahın evi.

BAP 29

VE Yakub yürüyüşüne koyuldu, ve şark oğullarının memleketine gitti. ² Ve gördü, ve işte, kırdan bir kuyu, ve işte, orada, yanında üç koyun sürüsü yatmakta idi; çünkü sürüleri o kuyudan suvarırlardı; ve kuyunun ağzı üzerindeki taş büyüktü. ³ Ve oraya bütün sürüler toplanırlardı, ve taşı kuyunun ağzından yuvarlıyıp koyunları suvarırlardı, ve yine taşı kuyunun ağzı üzerine, yerine korlardı. ⁴ Ve Yakub onlara dedi: Ey kardeşlerim, neredensiniz? ⁵ Ve dediler: Biz Harandanız. Ve onlara dedi: Nahor oğlu Labanı tanır mısınız? Ve dediler: Tanırız. Ve onlara dedi; Selâmette midir? ⁶ Ve dediler: Selâmettedir, ve işte, kızı Rahel koyunlarla geliyor. ⁷ Ve dedi: İşte, daha akşama çok vakit var, sürülerin toplanma vakti değildir; koyunları suvarın, ve gidip otlatın. ⁸ Ve dediler: Bütün sürüler toplanıncıya, ve taş kuyunun ağzından yuvarlanıncıya kadar yapamayız; o zaman koyunları suvarırız. ⁹ Henüz onlarla söyleşmekte iken, Rahel babasının koyunları ile geldi; çünkü o çobandı. ¹⁰ Ve vaki oldu ki, Yakub dayısı Labanın kızı Raheli, ve dayısı Labanın koyunlarını gördüğü zaman, yaklaşıp taşı kuyunun ağzı üzerinden yuvarladı, ve dayısı Labanın koyunlarını suvardı. ¹¹ Ve Yakub Raheli öptü, ve yüksek sesle ağladı. ¹² Ve Yakub Rahele babasının akrabasından, ve Rebekanın oğlu olduğunu bildirdi; o da babasına koşup bildirdi.

¹³ Ve vaki oldu ki, Laban kızkardeşinin oğlu Yakubun haberini işitince, onu karşılamağa koştu, kendisini kucaklıyıp öptü, ve onu evine getirdi. Ve bütün bu şeyleri Labana anlattı.

¹⁴ Ve Laban ona dedi: Sen gerçek benim kemiğim ve etimsin. Ve onunla bir ay müddet oturdu. ¹⁵ Ve Laban Yakuba dedi: Kardeşim olduğun için meccanen mi hizmet edeceksin? Söyle bana, ücretin nedir? ¹⁶ Ve Labanın iki kızı vardı; büyüğünün adı Lea, ve küçüğünün adı Raheldi. ¹⁷ Ve Leanın gözleri zayıftı, ve Rahel güzel endamlı ve bakılışı güzeldi. ¹⁸ Ve Yakub Raheli sevdi, ve dedi: Küçük kızın Rahel için sana yedi sene hizmet ederim. ¹⁹ Ve Laban dedi: Onu sana vermek, onu başka bir adama

vermemden iyidir; benimle kal. ²⁰ Ve Yakub Rahel için yedi sene hizmet etti; ona olan sevgisinden dolayı gözünde bir kaç gün gibi idi.

²¹ Ve Yakub Labana dedi: Karımı ver, çünkü günlerim doldu, ve onun yanına gireyim. ²² Ve Laban o yerin bütün adamlarını topladı, ve bir ziyafet yaptı. ²³ Ve vaki oldu ki, akşamlayın kızı Leayı alıp ona götürdü; ve onun yanına girdi. ²⁴ Ve Laban cariyesi Zilpayı, kızı Leaya cariyeye olarak verdi. ²⁵ Ve vaki oldu ki, sabahlayın, işte, o Lea idi. Ve Labana dedi: Bana yaptığın bu nedir? Senin yanında Rahel için hizmet etmedim mi? Öyle ise, beni niçin aldattın? ²⁶ Ve Laban dedi: Küçük kızı büyüğünden evel vermek, bizim yerde böyle olmaz. ²⁷ Bunun haftasını tamamla, ve yanımda edeceğin başka yedi sene daha hizmete karşılık, onu da sana veririz. ²⁸ Ve Yakub öyle yaptı, ve onun haftasını tamamladı; ve kızı Raheli ona karı olarak verdi. ²⁹ Ve Laban cariyesi Bilhayı, kızı Rahele cariyeye olarak verdi. ³⁰ Ve Rahelin de yanına girdi, ve Raheli de Leadan ziyade sevdi, ve Labanın yanında başka yedi sene daha hizmet etti.

³¹ Ve RAB Leanın sevilmediğini gördü, ve onun rahmini açtı: fakat Rahel kısırdı. ³² Ve Lea gebe kalıp bir oğul doğurdu, ve onun adını Ruben* koydu; çünkü dedi: Çünkü RAB hakirliğimi gördü; çünkü kocam şimdi beni sevecek. ³³ Ve yine gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu; ve dedi: Sevilmediğimi RAB işittiği için bana bunu da verdi; ve onun adını Şimeon* koydu. ³⁴ Ve yine gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu; ve dedi: Şimdi bu defa kocam bana bağlanacak, çünkü ona üç oğul doğurdum; bunun için onun adı Levi* konuldu. ³⁵ Ve yine gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu; ve dedi: Bu defa RABBE hamdedeceğim; bunun için onun adını Yahuda* koydu, ve doğurmaktan kaldı.

**Bakın, bir oğul.*

**İşitme.*

**Bağlanma.*

**Methedilmiş.*

BAP 30

VE Rahel Yakuba çocuk doğurmadığını görünce, kızkardeşini kıskanıp Yakuba dedi: Bana çocuklar ver, yoksa ölürüm. ² Ve Rahele karşı öfkesi alevlenip Yakub dedi: Ben rahmin semeresini senden esirgiyen Allahın yerinde miyim? ³ Ve Rahel dedi: İşte, cariyem Bilha, onun yanına gir; ta ki, dizlerimin üzerinde doğursun da, ondan çocuklarım olsun. ⁴ Ve cariyesi Bilhayı karı olarak ona verdi; ve Yakub onun yanına girdi. ⁵ Ve Bilha gebe kaldı, ve Yakuba bir oğul doğurdu. ⁶ Ve Rahel dedi: Allah davamı gördü, ve sesimi de işitip bana bir oğul verdi; bunun için onun adını Dan* koydu. ⁷ Ve Rahelin cariyesi Bilha yine gebe kaldı, ve Yakuba ikinci bir oğul doğurdu. ⁸ Ve Rahel dedi: Kızkardeşimle gayet büyük güreşler yaptım, hem de yendim; ve onun adını Naftali* koydu.

**Hükmetti.*

**Güreşim.*

⁹ Ve Lea doğurmaktan kalmış olduğunu gördüğü zaman, cariyesi Zilpayı alıp onu Yakuba karı olarak verdi. ¹⁰ Ve Leanın cariyesi Zilpa Yakuba bir oğul doğurdu. ¹¹ Ve Lea: Uğurlu! dedi, ve onun adını Gad* koydu. ¹² Ve Leanın cariyesi Zilpa Yakuba ikinci bir oğul doğurdu. ¹³ Ve Lea dedi: Mutluyum! çünkü kızlar beni kutluyacaklar; ve onun adını Aşer* koydu.

**Uğur.*

**Mutlu.*

¹⁴ Ve Ruben buğday biçme günlerinde gitti, ve tarlada lüffah meyvaları buldu, ve onları anası Leaya getirdi. Ve Rahel Leaya dedi: Rica ederim, oğlunun lüffahlarından bana ver.

¹⁵ Ve ona dedi: Kocamı aldığın yetmiyor mu? oğlumun lüffahlarını da mı alacaksın? Ve

Rahel dedi: Öyle ise, oğlunun lüffahlarına bedel bu gece seninle yatacak. ¹⁶ Ve Yakub akşamlayın kırdan geldi, ve Lea onu karşılamağa çıkıp dedi: Benim yanıma gireceksin; çünkü seni oğlumun lüffahları ile kiraladım. Ve o gece onunla yattı. ¹⁷ Ve Allah Leayı işitti, ve gebe kalıp Yakuba beşinci bir oğul doğurdu. ¹⁸ Ve Lea dedi: Allah ücretimi verdi, çünkü cariyemi kocama verdim; ve onun adını İssakar* koydu. ¹⁹ Lea yine gebe kalıp Yakuba altıncı bir oğul doğurdu. ²⁰ Ve Lea dedi: Allah bana iyi bir hediye verdi, şimdi kocam benimle oturacaktır; çünkü ona altı oğul doğurdum. Ve onun adını Zebulun* koydu. ²¹ Ve sonra bir kız doğurup onun adını Dina koydu. ²² Ve Allah Raheli hatırlıyıp onu işitti, ve onun rahmini açtı. ²³ Ve gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve dedi: Allah utancımı kaldırdı; ²⁴ ve onun adını YusufYHS.3ç* koyup dedi: RAB bana bir oğul daha artırsın!

**Satın alınmış.*

*İkamet

**Artırsın.*

²⁵ Ve vaki oldu ki, Rahel Yusufu doğurduktan sonra, Yakub Labana dedi: Beni gönder, yerime ve memleketime gideyim; ²⁶ kendileri için sana hizmet ettiğim karılarımı ve çocuklarımı ver de gideyim; çünkü sana etmiş olduğum hizmetimi sen bilirsin. ²⁷ Ve Laban ona dedi: Eğer şimdi senin gözünde lütf buldumsa, kal; çünkü RABBİN senin yüzünden beni mübarek kılmış olduğunu keşfettim. ²⁸ Ve dedi: Ücretini bana tayin et de vereyim. ²⁹ Ve ona dedi: Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerin benimle ne olduklarını sen bilirsin. ³⁰ Çünkü benden evel senin malın az idi ve ziyadesile çoğaldı; ve RAB benim gelişimle seni mübarek kıldı; ve şimdi ben de kendi evim için ne vakit çalışacağım? ³¹ Ve dedi: Sana ne vereyim? Ve Yakub dedi: Bana bir şey vermiyeceksin; eğer bana şunu yaparsan, yine senin sürünü güderim ve beklerim. ³² Bugün bütün senin sürün içinden geçerek her noktalı ve benekli olanı, ve koyunlar arasında her siyah koyunu, ve keçilerde benekli ve noktalı olanları ayıracağım, ve ücretim bu olur. ³³ Bundan sonra senin önünde bulunacak ücretim için geldiğin zaman, doğruluğum benim hakkımda şahadet edecektir; yanımda keçiler arasında noktalı ve benekli, ve koyunlar arasında siyah olmıyanların her biri çalınmış sayılacaktır. ³⁴ Ve Laban dedi: İşte, senin sözün gibi olsun. ³⁵ Ve o gün çizgili ve benekli ergeçleri, ve bütün noktalı ve benekli keçileri, ve kendisinde beyaz olan her birini, ve koyunlar arasında bütün siyahları ayırdı, ve oğullarının eline verdi; ³⁶ ve kendisile Yakub arasında üç günlük yol bıraktı; ve Yakub Labanın baki sürüsünü güdüyordu.

³⁷ Ve Yakub kendisi için kavak ve badem ve çınar ağaçlarından taze çubuklar aldı; ve üzerlerinden kabuğu soyup çubuklardaki ak rengi meydana çıkararak çizgiler yaptı. ³⁸ Ve kabuğunu soymuş olduğu çubukları sürülerin içmek için geldikleri oluklara, su teknelerine, sürünün önüne koydu; ve içmek için geldikleri zaman kızıştırlardı. ³⁹ Ve çubukların önünde sürüler kızıştırlardı, ve sürüler çizgili, noktalı ve benekli doğarlardı. ⁴⁰ Ve Yakub kuzuları ayırırdı, ve sürülerinin yüzlerini Labanın sürüsünde olan bütün çizgili ve bütün siyahlara doğru koyardı; ve kendi sürülerini ayrıca koydu, ve onları Labanın sürüsüne koymadı. ⁴¹ Ve vaki oldu ki, sürünün daha kuvvetlileri kızıştırları zaman, çubuklar arasında kızışsınlar diye Yakub oluklara, sürünün gözleri önüne çubukları koyardı; ⁴² fakat sürü zayıf olduğu zaman koymazdı, ve böylece daha zayıf olanlar Labanın, ve daha kuvvetli olanlar Yakubundular. ⁴³ Ve bu adam pek çok büyüdü, ve bir çok sürüleri, ve cariyeleri, ve köleleri, ve develeri ve eşekleri oldu.

BAP 31

VE: Yakub babamıza ait olan her şeyi aldı; ve bütün bu serveti babamıza ait olan şeylerden yaptı, diyen Laban oğullarının sözlerini Yakub işitti. ² Ve Yakub Labanın

yüzünü gördü, ve işte kendisine karşı evelce olduğu gibi değildi. ³ Ve RAB Yakuba dedi: Babalarının memleketine ve akrabaların yanına dön, ve ben seninle beraber olacağım. ⁴ Ve Yakub gönderip Raheli ve Leayı kıra, sürüsünün yanına çağırdı, ⁵ ve onlara dedi: Ben babanızın yüzünü görüyorum, o bana karşı evelce olduğu gibi değil, fakat babamın Allahu benimle beraber olmuştur. ⁶ Ve siz bilirsiniz ki, babanıza bütün kuvvetimle hizmet ettim. ⁷ Ve babanız beni aldattı, ve ücretimi on defa değiştirdi, fakat Allah bana kötülük etmeğe onu bırakmadı. ⁸ Benekliler senin ücretin olacak dedikçe, bütün sürü benekli doğurdu: Senin ücretin çizgililer olacak dedikçe, bütün sürü çizgili doğurdu. ⁹ Ve Allah babanızın davarlarını almış ve bana vermiştir. ¹⁰ Ve vaki oldu ki, sürünün kızıştığı vakitte gözlerimi kaldırdım, ve rüyada gördüm, ve işte, sürüye aşan ergeçler çizgili, noktalı, ve kırçıl idiler. ¹¹ Ve Allahın meleği rüyada bana dedi: Yakub, ve: İşte ben, dedim. ¹² Ve dedi: Şimdi gözlerini kaldırıp gör, sürü üzerine aşan bütün ergeçler çizgili, noktalı, ve kırıldılar, çünkü Labanın sana yapmakta olduğu bütün şeyleri gördüm. ¹³ Ben Beyt-elin Allahıym; orada bir direk meshettin, orada bana bir adak adadın; şimdi kalk, bu diyardan çık, ve doğduğun diyara dön. ¹⁴ Ve Rahelle Lea cevap verip ona dediler: Babamızın evinde artık hissemiz ve mirasımız var mı? ¹⁵ Ona yabancı sayılmıyor muyuz? çünkü bizi sattı, ve bedelimizi de tamamile yedi. ¹⁶ Çünkü Allahın babamızdan aldığı bütün o servet bizim ve çocuklarımızındır, ve şimdi Allahın sana söylediğinin hepsini yap. ¹⁷ Ve Yakub kalktı, ve çocukları ile karılarını develere bindirdi; ¹⁸ ve bütün davarlarını, topladığı bütün mallarını, Paddan-aramda toplamış olduğu kazanç davarlarını, Kenân diyarına, babası İshakın yanına gitmek üzere sürdü. ¹⁹ Ve Laban koyunlarını kırkmağa gitmişti, ve Rahel babasına ait olan Terafimi çaldı. ²⁰ Ve Yakub kaçtığıını bildirmemekle Aramî Labandan gizlice sıvıştı. ²¹ Böylece bütün kendisine ait olan şeylerle kaçtı; ve kalkıp Irmağı geçti, ve Gilead dağına yöneldi. ²² Ve Yakubun kaçmış olduğu, üçüncü gün Labana bildirildi. ²³ Ve kardeşlerini kendisile beraber alıp yedi gün yol onun arkasına düştü; ve Gilead dağında kendisine yetişti. ²⁴ Ve Allah gece ruyasında Aramî Labana gelip ona dedi: Kendini sakın, Yakuba ne iyi ne kötü bir şey söylemeyesin. ²⁵ Ve Laban Yakuba yetişti. Ve Yakub çadırını dağda kurmuştu; ve Laban kardeşleriyle Gilead dağında çadır kurdu. ²⁶ Ve Laban Yakuba dedi: Yaptığın nedir? benden gizlice sıvıştın, ve kızlarımı harp esirleri gibi götürdün. ²⁷ Niçin gizlice kaçtın, ve benden gizlice sıvıştın, ve bana bildirmedi ki, seni sevinçle, ve terennümlerle, tefle ve çenkle göndereyim, ²⁸ ve beni çocuklarımla kızlarımı öpmeğe bırakmadın? şimdi akılsızca davrandın. ²⁹ Size kötülük etmek elimdedir, fakat babanızın Allahu dün gece bana söyliyip dedi: Kendini sakın, Yakuba ne iyi ne kötü bir şey söylemeyesin. ³⁰ Ve şimdi, babanın evini şiddetle özlediğin için çıkıp gittin; niçin ilâhlarımı çaldın? ³¹ Ve Yakub cevap verip Labana dedi: Çünkü korktum; çünkü, belki kızlarını zorla benden alırsın, dedim. ³² İlâhlarını kimin yanında bulursan, o yaşamıyacaktır; yanımda nen varsa, kardeşlerimizin karşısında sen kendin muayene et ve al. Çünkü Yakub Rahelin onları çaldığını bilmiyordu. ³³ Ve Laban Yakubun çadırına, ve Leanın çadırına, ve iki cariyenin çadırına girdi, ve onları bulmadı. Ve Leanın çadırından çıkıp Rahelin çadırına girdi. ³⁴ Ve Rahel Terafimi almış ve onları devenin semeri içine koymuştu, ve üzerlerine oturmuştu. Ve Laban bütün çadırı yokladı fakat onları bulmadı. ³⁵ Ve babasına dedi: Huzurunda kalkamadığımdan dolayı efendim öfkelenmesin; çünkü kadınların âdeti üzerimdedir. Ve o araştırdı, fakat Terafimi bulmadı. ³⁶ Ve Yakub öfkelenip Labanla çekişti, ve Yakub cevap verip Labana dedi: Günahım nedir? suçum ne, ki, hararetle arkama düştün? ³⁷ Bütün eşyayı yokladın da, senin bütün

ev eşyandan ne buldun? Onu kardeşlerimin ve kendi kardeşlerinin önüne koy, ve ikimizin arasında hüküm versinler. ³⁸ Yirmi yıldır senin yanında bulundum, koyunların ve keçilerin yavrularını düşürmediler, ve sürülerinin koçlarını yemedim. ³⁹ Vahşi hayvanların yırttığını sana getirmezdim; zararını ben çekerdim, gerek gündüzün çalınmış olanı, gerek geceleyin çalınmış olanı benim elimden talep ederdin. ⁴⁰ Böyle idim; gündüz kuraklık ve geceleyin kırağı beni yiyip bitirdi; ve uykum gözlerimden kaçardı. ⁴¹ Yirmi yıldır senin evinde idim; iki kızın için on dört yıl, ve sürün için altı yıl sana hizmet ettim; ve on defa ücretimi değiştirdin. ⁴² Babamın Allahı, İbrahimin Allahı ve İshakın Korktuğu benimle beraber olmasaydı, şimdi mutlaka beni boş gönderirdin. Allah düşkünlüğümü ve ellerimin emeğini gördü, ve dün gece seni azarladı.

⁴³ Ve Laban cevap verip Yakuba dedi: Kızlar benim kızlarım, ve çocuklar benim çocuklarım, ve sürüler benim sürülerim, ve senin gördüğün her şey benimdir, ve bugün kızlarıma yahut onların doğurdukları çocuklara ne yapabilirim? ⁴⁴ Ve şimdi gel, ben ve sen ahdedelim; ve seninle benim aramızda şahit olsun. ⁴⁵ Ve Yakub bir taş alıp onu direk olarak dikti. ⁴⁶ Ve Yakub kardeşlerine: Taş toplayın, dedi; ve taşlar alıp bir yığın yaptılar, ve orada, yığının yanında yemek yediler. ⁴⁷ Ve Laban onun adını Yegar-sahaduta* koydu; ve Yakub onun adını Galed koydu. ⁴⁸ Ve Laban dedi: Bu yığın bugün seninle benim aramızda şahittir. Bunun için adı Galed,* ⁴⁹ ve Mitspa konuldu, çünkü dedi: Birbirimizi gözden kaybettiğimiz zaman, RAB seninle benim aramızda gözcü olsun. ⁵⁰ Eğer kızlarımı incitirsen, ve eğer kızlarımın üzerine karı alırsan, seninle benim aramızda adam yok; bak, seninle benim aramızda Allah şahittir. ⁵¹ Ve Laban Yakuba dedi: İşte, bu yığın, ve işte, seninle benim aramızda diktiğim direk! ⁵² Bu yığın şahit olsun, ve direk şahit olsun ki, kötülük için senin tarafına ben bu yığını geçmiyeceğim, ve sen benim tarafıma bu yığını ve bu direği geçmiyeceksin. ⁵³ İbrahimin Allahı ve Nahorun Allahı, babalarının Allahı aramızda hükmetsin. Ve Yakub babası İshakın Korktuğunun hakkı için yemin etti. ⁵⁴ Ve Yakub dağda kurban kesti, ve kardeşlerini ekmeğe çağırıldı, ve ekmeği yediler ve dağda gecelediler. ⁵⁵ Ve Laban sabahlayın erken kalktı, ve oğullarını ve kızlarını öptü, ve onları mubarek kıldı, ve Laban gidip kendi yerine döndü.

*Arami dilinde, *Şehadet taşı*.

*İbrani dilinde, *Şehadet taşı*.

BAP 32

VE Yakub yoluna gitti, ve Allahın melekleri ona rast geldiler. ² Ve Yakub onları görünce, dedi: Bu Allahın ordusudur; ve o yerin adını Mahanaim* koydu.

*İki ordu, yahut, *Bölükler*.

³ Ve Yakub kendi önünce Edom kırına, Seir diyarına, kardeşi Esava haberciler gönderdi.

⁴ Ve onlara emredip dedi: Efendim Esava diyeceksiniz: Kulun Yakub böyle diyor:

Labanın yanında misafir oldum, ve şimdiye kadar kaldım; ⁵ öküzlerim, ve eşeklerim, ve sürülerim, ve kölelerim, ve cariyelerim oldu; ve gözünde lütuf bulayım diye efendime haber vermek için gönderdim. ⁶ Ve haberciler Yakuba dönüp dediler: Kardeşinin, Esavın yanına vardık, ve seni karşılamak için de geliyor, ve kendisinin yanında dört yüz kişi var.

⁷ Ve Yakub çok korktu ve sıkıldı; ve kendi yanında olan halkı, ve sürüleri, ve sığırları, ve develeri iki bölüğe ayırdı, ⁸ ve dedi: Eğer Esav bir bölüğe gelir ve onu vurursa, geri kalan bölük kurtulur. ⁹ Ve Yakub dedi: Ey babam İbrahimin Allahı, ve babam İshakın Allahı RAB, sen ki, bana: Memleketine ve akrabaların yanına dön, ve sana iyilik edeceğim, dedin, ¹⁰ kuluna yaptığın bütün inayetlere ve bütün hakikate lâyık değilim; çünkü bu Erdeni değneğimle geçtim, ve şimdi iki ordu oldum. ¹¹ Niyaz ederim, beni kardeşimin elinden, Esavın elinden kurtar, çünkü gelip beni, çocuklarla anayı vurmasın diye ondan

korkuyorum. ¹² Ve sen dedin: Mutlaka sana iyilik edeceğim; ve senin zürriyetini çokluğundan sayılmıyan deniz kumu gibi yapacağım.

¹³ Ve o geceyi orada geçirdi, ve kendisile gelmiş olandan, kardeşi Esava hediye olarak ¹⁴ iki yüz keçi ve yirmi ergeç, iki yüz koyun ve yirmi koç, ¹⁵ yavruları ile otuz emzikli deve, kırk inek ve on boğa, yirmi dişi eşek ve on sıpa aldı. ¹⁶ Ve sürüleri ayrı ayrı kölelerinin eline verdi, ve kölelerine dedi: Önüme geçin, ve sürü ile sürü arasında yer bırakın. ¹⁷ Ve birincisine emredip dedi: Kardeşim Esav sana rast geldiği zaman, sana: Kiminsin? ve nereye gidiyorsun? ve bu önünde olanlar kimindir? diye sorunca, ¹⁸ o zaman diyeceksin: Kulun Yakubundur; bu efendim Esava gönderilmiş hediyedir; işte, kendisi de bizim arkamızdadır. ¹⁹ Ve ikincisine de, üçüncüsüne de, ve sürülerin arkasından gidenlerin hepsine de emredip dedi: Esavı bulduğunuz zaman, bu söze göre söyleyeceksiniz; ²⁰ ve diyeceksiniz: İşte, kulun Yakub da arkamızdadır. Çünkü dedi: Onu önümden giden hediye ile yatıştırırım, ve ondan sonra onun yüzünü görürüm, belki beni kabul eder. ²¹ Ve hediye kendisinden ileri geçti; ve kendisi o geceyi bölükte geçirdi.

²² Ve o gece kalkıp iki karısını, ve iki cariyesini, ve on bir çocuğunu aldı, ve Yabbok geçidini geçti. ²³ Ve onları alıp çayı geçirdi, kendisine ait olan şeyleri de geçirdi. ²⁴ Ve Yakub yalnız başına kaldı; ve seher sökünciye kadar, bir adam onunla güreşti. ²⁵ Ve onu yenmediğini görünce, uyluğunun başına dokundu, ve onunla güreşirken Yakubun uyluk başı incidi. ²⁶ Ve dedi: Bırak gideyim, çünkü seher vakti oluyor. Ve dedi: Beni mubarek kılmadıkça seni bırakmam. ²⁷ Ve ona dedi: Adın nedir? Ve o dedi: Yakub. ²⁸ Ve dedi: Artık sana Yakub değil, ancak İsrail* denilecek; çünkü Allah ile ve insanlarla uğraşıp yendin. ²⁹ Ve Yakub sorup dedi: Rica ederim, adını bildir. Ve dedi: Adımı niçin soruyorsun? Ve orada onu mubarek kıldı. ³⁰ Ve Yakub o yerin adını Peniel* koydu; çünkü: Allahı yüz yüze gördüm, ve canım sağ kaldı, dedi. ³¹ Ve Penueli geçtiği zaman, güneş üzerine doğdu, ve uyluğu üzerinde aksıyordu. ³² Bunun için bugüne kadar İsrail oğulları uyluk başı üzerindeki kalça adalesini yemezler; çünkü Yakubun uyluk başına kalça adalesine dokundu.

*Allahla uğraşan, yahut, Allah uğraşır.

*Allahın yüzü

BAP 33

VE Yakub gözlerini kaldırıp gördü, ve işte, Esav ve onunla beraber dört yüz kişi geliyordu. Ve çocukları Leaya, ve Rahele, ve iki cariyeye taksim etti. ² Ve cariyelerle onların çocuklarını öne, ve Leayı ve onun çocuklarını arkaya, ve Rahelle Yusufu en arkaya koydu. ³ Ve kendisi onların önüne geçti, ve kardeşine yaklaşıncıya kadar yedi defa yere eğildi. ⁴ Ve Esav onu karşılamak için koştı, ve onu kucakladı, ve onun boynuna düşüp onu öptü; ve ağlaştılar. ⁵ Ve gözlerini kaldırıp kadınları ve çocukları gördü; ve dedi: Bunlar senin nendir? Ve dedi: Senin kuluna Allahın lûtfettiği çocuklardır. ⁶ Ve cariyelerle çocukları yaklaştılar ve eğildiler. ⁷ Ve Lea da çocukları ile yaklaştı, ve eğildiler; ve sonra Yusufu Rahel yaklaştı, ve eğildiler. ⁸ Ve dedi: Rast geldiğim bütün bu ordu ile muradın nedir? Ve dedi: Efendimin gözünde lûtf bulmak içindir. ⁹ Ve Esav dedi: Bende çok var, kardeşim; sende olan senin olsun. ¹⁰ Ve Yakub dedi: Hayır, rica ederim, eğer şimdi gözünde lûtf buldumsa, elimden hediyemi alırsın; çünkü senin yüzünü Allahın yüzünü görür gibi gördüm, ve benden razı oldun. ¹¹ Rica ederim, sana getirilen hediyemi al, çünkü Allah bana lûtfetti, ve çünkü bende her şey var. Ve onu zorladı, ve aldı. ¹² Ve dedi: Göç edip gidelim, ve ben senin önünden gideceğim. ¹³ Ve ona dedi: Efendim bilir ki, çocuklar naziktir, ve yanımda olan koyunlar ve sığırlar emziklidir; ve onları bir gün fazla sürerlerse, bütün sürüler ölür. ¹⁴ Rica ederim, efendim kulundan ileri geçsin, ve ben

efendime, Seire varıncıya kadar önümde olan davarın ayağına göre, çocukların ayağına göre yavaş süreceğim. ¹⁵ Ve Esav dedi: Şimdi benimle beraber olan halktan senin yanına bırakayım. Ve dedi: Bu niçin? Efendimin gözünde lûtf bulayım. ¹⁶ Ve Esav o günde yoluna, Seire döndü. ¹⁷ Ve Yakub Suktota göç etti, ve kendisine ev bina etti, ve hayvanlarına ağıllar yaptı; onun için bu yerin adına Suktot* denilir.

*Ağıllar.

¹⁸ Ve Yakub Paddan-aramdan geldiği zaman, Kenân diyarında Şekem şehrine selâmetle vardı, ve şehrin önünde kondu. ¹⁹ Ve çadırını kurduğu tarla parçasını Şekemin babası Hamor oğullarının elinden yüz parça gümüşe satın aldı. ²⁰ Ve orada bir mezbah kurup onun adını El-Elohe-İsrail* koydu.

*Allah, İsrailin Allahı.

BAP 34

VE Leanın Yakuba doğurmuş olduğu kızı Dina, memleketin kızlarını görmek için çıktı. ² Memleketin beyi Hivîlerden Hamorun oğlu Şekem onu gördü, ve onu alıp kendisile yattı, ve onu alçalttı. ³ Ve Yakubun kızı Dinaya gönül verdi, ve genç kadını sevdi, ve genç kadının yüreğine hitap etti. ⁴ Ve Şekem babası Hamora: Bu kızı bana karı olarak al, diye söyledi. ⁵ Ve Yakub, kızı Dinayı murdar ettiğini işitti, ve oğulları onun davarları ile kırdan idiler; ve Yakub onlar gelinceye kadar sustu. ⁶ Ve Şekemin babası Hamor Yakubla konuşmak için onun yanına çıktı. ⁷ Ve Yakubun oğulları işitince, kırdan geldiler, ve bu adamlar kederlenip çok kızdılar, çünkü Yakubun kızı ile yatmakla İsrailde çirkin olanı yaptı; ve böyle iş olmaz. ⁸ Ve Hamor onlarla söyleşip dedi: Oğlum Şekem kızınızı özliyor; rica ederim, onu kendisine karı olarak verin. ⁹ Ve bizimle hısım olun; kızlarınızı bize verin, ve kızlarımızı kendinize alın. ¹⁰ Ve bizimle otursunuz, ve memleket önünüzdedir; oturun, ve onda ticaret edin, ve mülk sahibi olun. ¹¹ Ve Şekem kızın babası ile kardeşlerine dedi: Gözünüzde lûtf bulayım, bana ne dersiniz onu veririm. ¹² Benden çok fazla ağırlık ve hediye isteyin, ve bana söyleyeceğinize göre veririm; ancak genç kadını karı olarak bana verin. ¹³ Ve Yakubun oğulları Şekeme ve babası Hamora hile ile cevap verip söylediler, çünkü kızkardeşlerini, Dinayı, murdar etmişti, ¹⁴ ve onlara dediler: Kızkardeşimizi sünnetli olmıyan bir adama vermek, bu şeyi yapamayız, bu bize utanç olur. ¹⁵ Ancak bu şartla size razı oluruz; bütün erkekleriniz sünnet edilip bizim gibi olursanız, ¹⁶ o zaman kızlarımızı size veririz, ve kızlarınızı kendimize alırız, ve sizinle otururuz ve bir kavm oluruz. ¹⁷ Ve eğer bizi dinlemez ve sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.

¹⁸ Ve onların sözleri Hamorun gözünde, ve Hamorun oğlu Şekemin gözünde iyi idi. ¹⁹ Ve genç adam o şeyi yapmakta gecikmedi, çünkü Yakubun kızını çok beğenmişti, ve kendisi babasının evinde hepsinden itibarlı idi. ²⁰ Ve Hamor ve oğlu Şekem şehirlerinin kapısına geldiler, ve şehirlerinin adamlarına söyleyip dediler: ²¹ Bu adamlar bizimle selâmet üzredirler; ve memlekette otursunlar, ve onda ticaret etsinler; ve işte, memleket onlar için kâfi derecede geniştir; onların kızlarını karı olarak kendimize alalım, ve kızlarımızı onlara verelim. ²² Bu adamlar bir kavm olmak üzere bizimle oturmak için ancak bu şartla, onlar sünnetli oldukları gibi aramızda her erkek sünnet edilirse, razı oluyolar. ²³ Onların sürüleri ve onların malları ve bütün hayvanları bizim olmaz mı? Ancak bunlara razı olalım, ve bizimle beraber otururlar. ²⁴ Ve şehrinin kapısından bütün çıkanlar Hamoru ve oğlu Şekemi dinlediler; ve şehrinin kapısından bütün çıkanlar, bütün erkekler, sünnet oldular. ²⁵ Ve üçüncü günde vaki oldu ki, onlar sızı çekmekte iken, Yakubun iki oğlu, Dinanın kardeşleri Şimeon ve Levi, her biri kılıcını alıp korkusuz şehre girdiler, ve bütün erkekleri öldürdüler. ²⁶ Ve Hamoru ve oğlu Şekemi kılıçtan geçirdiler,

ve Dinayı Şekemin evinden alıp çıktılar. ²⁷ Yakubun oğulları maktuller üzerine geldiler, ve şehri yağma ettiler; çünkü kızkardeşlerini murdar etmişlerdi. ²⁸ Onların koyunlarını ve sığırlarını ve eşeklerini, ve şehirde olanı ve kırdaki olanı aldılar; ²⁹ ve bütün mallarını, ve bütün çocuklarını ve kadınlarını ele geçirdiler, onları ve evde olan her şeyi yağma ettiler. ³⁰ Ve Yakub Şimeon ve Leviye dedi: Memlekette oturan Kenânlılar ve Perizzîler arasında beni iğrenç ederek derde soktunuz; ve ben sayıca azım, bana karşı toplanıp beni vuracaklar; ve evimle beraber ben helâk olacağım. ³¹ Ve dediler: Kızkardeşimize bir fahişeye olduğu gibi davranmalı mıydı?

BAP 35

VE Allah Yakuba dedi: Kalk, Beytele çık, ve orada otur; ve kardeşin Esavın yüzünden kaçtığı zaman sana görünen Allaha orada bir mezbah yap. ² Ve Yakub evine ve kendisile beraber olanların hepsine dedi: Aranızda olan yabancı ilâhları atın, ve kendinizi tathir edip esvabınızı değiştirin; ³ ve kalkalım, Beyt-ele çikalım, ve sıkıntımın gününde bana cevap veren, ve gittiğim yolda benimle beraber olan Allaha orada bir mezbah yapacağım. ⁴ Ve ellerinde olan bütün yabancı ilâhları, ve kulaklarındaki küpeleri Yakuba verdiler, ve Yakub onları Şekemin yanında olan meşe ağacı altına gömdü. ⁵ Ve göç ettiler, ve Allah dehşeti çevrelerindeki şehirlerin üzerinde idi, ve Yakub oğullarının ardına düşmediler. ⁶ Ve Yakub yanında olan bütün halk ile Kenân diyarındaki Luza (o Beyt-eldir) geldi. ⁷ Ve orada bir mezbah yapıp o yerin adını El-Beyt-el* koydu, çünkü kardeşinin yüzünden kaçtığı zaman, Allah orada kendisine görünmüştü.

**Beyt-elin Allahı.*

⁸ Ve Rebekanın dadısı Debora öldü, ve Beyt-elin alt tarafındaki meşe altında gömüldü; onun adı Allon-bakut* konuldu.

**Anlayış meşesi.*

⁹ Ve Paddan-aramdan geldiği zaman, Yakuba Allah yine göründü, ve onu mubarek kıldı.

¹⁰ Ve Allah ona dedi: Senin adın Yakubdur; artık adın Yakub çağırılmıyacak, fakat adın İsrail olacaktır; ve onun adını İsrail koydu. ¹¹ Ve Allah ona dedi: Ben Kadîr Allahım; semereli ol ve çoğal; senden bir millet ve milletler cümhuru olacak, ve senin sulbünden kırallar çıkacak; ¹² ve İbrahime ve İshaka verdiğim diyarı sana vereceğim, ve senden sonra diyarı senin zürriyetine vereceğim. ¹³ Ve Allah onunla söyleştiği yerde, onun yanından yukarı çıktı. ¹⁴ Ve Yakub onunla söyleştiği yerde bir direk, bir taş direk, dikti; ve üzerine dökülen takdime serpti, ve üzerine yağ döktü. ¹⁵ Ve Yakub Allahın kendisile söyleştiği yerin adını Beyt-el koydu.

¹⁶ Ve Beyt-elden göç ettiler; ve Efrata varmak için daha bir az mesafe vardı; ve Rahel doğurdu, ve doğurmasında çok ağrı çekti. ¹⁷ Ve vaki oldu ki, doğurmasında çok ağrı çektiği zaman, ebe ona dedi: Korkma; çünkü bu da sana bir oğuldur. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, can verirken (çünkü öldü), onun adını Ben-oni* koydu; fakat babası onun adını Benyamin* koydu. ¹⁹ Ve Rahel öldü, ve Efrat yolunda gömüldü (o Beyt-lehemdir). ²⁰ Ve Yakub onun kabri üzerine bir taş dikti; o, bugüne kadar Rahelin mezar taşıdır. ²¹ Ve İsrail göç etti, ve Eder kulesinin ötesinde çadırını kurdu. ²² Ve vaki oldu ki, İsrail bu diyarda otururken, Ruben gidip babasının cariyesi Bilha ile yattı, ve İsrail işitti.

**Kederimin oğlu.*

**Sağ elin oğlu.*

²³ Ve Yakubun on iki oğlu vardı; Leanın oğulları: Yakubun ilki olan Ruben, ve Şimeon, ve Levi, ve Yahuda, ve İssakar, ve Zebulun; ²⁴ Rahelin oğulları: Yusuf ve Benyamin; ²⁵ ve Rahelin cariyesi Bilhanın oğulları: Dan ve Naftali; ²⁶ ve Leanın cariyesi Zilpanın oğulları: Gad ve Aşerdir; Paddan-aramda doğmuş olan Yakubun oğulları bunlardır. ²⁷ Ve Yakub

Mamreye, İbrahim ve İshakın misafir olduğu Kiryat-arbaya (o Hebrondur), babası İshaka geldi.

²⁸ Ve İshakın günleri yüz seksen yıl oldu. ²⁹ Ve İshak kocamış, ve günlere doymuş olarak son soluğu verip öldü, ve kavmına katıldı; ve oğulları Esav ve Yakub onu gömdüler.

BAP 36

VE Esavın (o Edomdur) zürriyeti şunlardır: ² Esav karılarını Kenân kızlarından, Hittî Elonun kızı Adayı, ve Hivî Tsibeonun kızı, Ananın kızı Oholibamayı, ³ ve Nebayotun kızkardeşi, İsmailin kızı Basematı aldı. ⁴ Ve Ada, Esava Elifazı doğurdu; ve Basemat, Reueli doğurdu; ⁵ ve Oholibama, Yeuşu ve Yalamı ve Korahı doğurdu; Esavın oğulları bunlardır, ona Kenân diyarında doğdular. ⁶ Ve Esav karılarını, ve oğullarını, ve kızlarını, ve evinin bütün canlarını, ve davalarını, ve bütün hayvanlarını, ve Kenân diyarında kazanmış olduğu bütün mallarını aldı; ve kardeşi Yakubun yanından bir diyara gitti. ⁷ Çünkü kazandıkları şeyler birlikte oturmak için pek çoktu; ve onların gurbet diyarı davarlarının yüzünden kendilerini taşıyamıyordu. ⁸ Ve Esav, Seir dağında oturdu; Esav Edomdur.

⁹ Ve Seir dağında, Edomluların babası Esavın zürriyeti şunlardır; ¹⁰ Esavın oğullarının adları şunlardır: Esavın karısı Adanın oğlu Elifaz, Esavın karısı Basematın oğlu Reuel. ¹¹ Ve Elifazın oğulları, Teman, Omar, Tsefo, ve Gatam, ve Kenazdır. ¹² Ve Timna, Esavın oğlu Elifaza cariye idi; ve Elifaza Amaleki doğurdu; Esavın karısı Adanın oğulları bunlardır. ¹³ Ve Reuelin oğulları şunlardır: Nahat, ve Zerah, Şamma, ve Mizza; bunlar Esavın karısı Basematın oğullarıdır. ¹⁴ Tsibeonun kızı, Ananın kızı olan Esavın karısı Oholibamanın oğulları şunlardır: ve Esava Yeuşu, ve Yalamı, ve Korahı doğurdu. ¹⁵ Esav oğullarının emîrleri şunlardır: Esavın ilk oğlu Elifazın oğulları: Emîr Teman, emîr Omar, emîr Tsefo, emîr Kenaz, ¹⁶ emîr Korah, emîr Gatam, emîr Amalek; Edom diyarında Elifazdan olan emîrlere bunlardır; bunlar Adanın oğullarıdır. ¹⁷ Ve Esavın oğlu Reuelin oğulları şunlardır: Emîr Nahat, emîr Zerah, emîr Şamma, emîr Mizza; Edom diyarında Reuelden olan emîrlere bunlardır; bunlar Esavın karısı Basematın oğullarıdır. ¹⁸ Ve Esavın karısı Oholibamanın oğulları şunlardır: Emîr Yeuş, emîr Yalam, emîr Korah; bunlar Ananın kızı olan Esavın karısı Oholibamadan olan emîrlerdir. ¹⁹ Esavın oğulları bunlardır, o Edomdur; ve bunlar onların emîrlereidir.

²⁰ Horî Seirin oğulları, memlekette oturanlar, şunlardır: Lotan ve Şobal ve Tsibeon ve Ana, ²¹ ve Dişon ve Etser ve Dişan; Edom diyarında Seirin oğulları, Horîlerden olan emîrlere bunlardır. ²² Ve Lotanın oğulları Horî ve Hemandır; ve Lotanın kızkardeşi Timnadır. ²³ Ve Şobalın oğulları şunlardır: Alvan ve Manahat ve Ebal, Şefo ve Onam. ²⁴ Ve Tsibeonun oğulları şunlardır: Ayya ve Ana; babası Tsibeonun eşeklerini güderken, çölde sıcak su kaynakları bulan Ana budur. ²⁵ Ananın çocukları şunlardır: Dişon ve Ananın kızı Oholibama. ²⁶ Ve Dişonun oğulları şunlardır: Hemdan ve Eşban ve İtran ve Keran. ²⁷ Etserin oğulları şunlardır: Bilhan ve Zaavan ve Akan. ²⁸ Dişanın oğulları şunlardır: Uts ve Aran. ²⁹ Horîlerden olan emîrlere şunlardır: Emîr Lotan, emîr Şobal, emîr Tsibeon, emîr Ana, ³⁰ emîr Dişon, emîr Etser, emîr Dişan; Seir diyarındaki emîrlere göre Horîlerden olan emîrlere bunlardır.

³¹ İsrail oğulları üzerine bir kiral kırallık etmeden önce, Edom diyarında kırallık eden kırallar şunlardır. ³² Edomda Beorun oğlu Bela kiral oldu; ve şehrinin adı Dinhaba idi. ³³ Bela öldü, ve onun yerine Botsralı Zerahın oğlu Yobab kiral oldu. ³⁴ Yobab öldü, ve onun yerine Temanîlerin diyarından Huşam kiral oldu. ³⁵ Huşam öldü, ve Moab kırında Midyanı vuran Bedad oğlu Hadad onun yerine kiral oldu; ve şehrinin adı Avit idi. ³⁶

Hadad öldü, ve onun yerine Masrekalı Samla kiral oldu. ³⁷ Samla öldü, ve onun yerine Irmak kenarındaki Rehobottan olan Şaul kiral oldu. ³⁸ Şaul öldü, onun yerine Akborun oğlu Baal-hanan kiral oldu. ³⁹ Ve Akborun oğlu Baal-hanan öldü, ve onun yerine Hadar kiral oldu; ve şehrinin adı Pau idi; ve karısının adı, Me-zahabın kızı, Matredin kızı Mehetabel idi.

⁴⁰ Esavdan olan emîrlerin adları, ailelerine göre, yerlerine göre, adları ile şunlardır: Emîr Timna, emîr Alva, emîr Yetet, ⁴¹ emîr Oholibama, emîr Ela, emîr Pinon, ⁴² emîr Kenaz, emîr Teman, emîr Mibtsar, ⁴³ emîr Magdiel, emîr İram; mülkleri olan diyarda oturdukları yerlere göre Edom emîrleri bunlardır. Edomluların babası Esav budur.

BAP 37

VE Yakub babasının gurbet diyarında, Kenân diyarında, oturdu. ² Yakubun zürriyetleri bunlardır. Yusuf on yedi yaşında olarak kardeşleriyle beraber sürüyü gütmekte idi; ve o, genç olup babasının karıları Bilhanın ve Zilpanın oğulları ile beraberdi; ve Yusuf onların fena sözlerini babalarına getirdi. ³ Ve İsrail Yusufu bütün oğullarından ziyade severdi, çünkü o ihtiyarlığının oğlu idi; ve ona alaca entari yaptı. ⁴ Ve babalarının bütün kardeşlerinden ziyade onu sevdiğini kardeşleri gördüler; ve ondan nefret ettiler, ve ona tatlı söz söyleyemezlerdi.

⁵ Ve Yusuf ruya görüp kardeşlerine bildirdi, ve ondan daha ziyade nefret ettiler. ⁶ Ve onlara dedi: Rica ederim, gördüğüm bu ruyayı dinleyin; ⁷ işte, tarlanın ortasında biz demetler bağlıyorduk, ve işte, benim demetim kalktı ve dikildi, ve işte, sizin demetleriniz etrafını kuşatıp benim demetime içildiler. ⁸ Ve kardeşleri ona dediler: Gerçek üzerimize kiral mı olacaksın? yahut gerçek üzerimizde hüküm mü süreceksin? Ve ruyalarından ve sözlerinden dolayı ondan daha ziyade nefret ettiler. ⁹ Ve yine başka ruya gördü, ve onu kardeşlerine anlatıp dedi: İşte, bir ruya daha gördüm; ve işte, güneş ve ay ve on bir yıldız bana içildiler. ¹⁰ Ve babasına ve kardeşlerine anlattı; ve babası onu azarlıyıp kendisine dedi: Bu gördüğün ruya nedir? Gerçek ben ve anan ve kardeşlerin yere kadar sana içilmek için mi geleceğiz? ¹¹ Ve kardeşleri onu kiskandılar; fakat babası bu sözü yüreğinde tuttu.

¹² Ve kardeşleri babalarının sürüsünü Şekemde gütmek için gittiler. ¹³ Ve İsrail Yusufu dedi: Kardeşlerin sürüyü Şekemde gütmüyorlar mı? gel de seni onların yanına göndereyim. Ve ona dedi: İşte ben. ¹⁴ Ve ona dedi: Git, bak, kardeşlerin iyi mi, ve sürü iyi mi? ve bana haber getir. Ve onu Hebron vadisinden gönderdi, ve Şekeme vardı. ¹⁵ Ve bir adam onu buldu, ve işte, o, kırdavare dolaşıyordu, ve adam: Ne arıyorsun? diye ona sordu. ¹⁶ Ve dedi: Ben kardeşlerimi arıyorum; rica ederim, onlar sürüyü nerede güdüyorlar, bana bildir. ¹⁷ Ve adam dedi: Buradan göç ettiler; çünkü onların: Dotana gidelim, dediklerini işittim. Ve Yusuf kardeşlerinin ardına düştü, ve onları Dotanda buldu. ¹⁸ Ve onu uzaktan gördüler, ve kendilerine yaklaşmazdan önce, onu öldürmek için düzen kurdular. ¹⁹ Ve birbirine dediler: İşte, bu ruyalar sahibi geliyor. ²⁰ Ve şimdi gelin, ve onu öldürelim, ve onu kuyulardan birisinin içine atalım, ve: Kötü bir canavar onu yedi, deriz; ve onun ruyaları ne olacak görürüz. ²¹ Ve Ruben işitip onların elinden onu kurtardı, ve dedi: Canına kıymıyalım. ²² Ve onu babasına geri götürmek üzere onların elinden kurtarsın diye Ruben onlara dedi: Kan dökmeyin; onu çölde olan bu kuyuya atın, fakat ona el uzatmayın. ²³ Ve Yusuf kardeşlerinin yanına geldiği zaman, vaki oldu ki, Yusufun entarisini, üzerinde olan alaca entariyi, çekip çıkardılar; ²⁴ ve kendisini alıp kuyuya attılar; ve kuyu boştu, onda su yoktu.

²⁵ Ve ekmek yemek için oturdular; ve gözlerini kaldırıp gördüler, ve işte, Gileaddan İsmailîlerin bir kervanı geliyordu, ve onların develeri baharat, pelesenk ve mür yüklü idi,

ve Mısıra indirmek için gidiyorlardı. ²⁶ Ve Yahuda kardeşlerine dedi: Eğer kardeşimizi öldürür, ve onun kanını gizlersek, ne kazanç var? ²⁷ Gelin, ve onu İsmailîlere satalım, ve elimiz ona dokunmasın; çünkü o kardeşimizdir, etimizdir. Ve kardeşleri sözünü dinlediler. ²⁸ Ve Midyanîler, tacirler, geçiyorlardı; ve Yusufu çekip kuyudan çıkardılar, ve Yusufu İsmailîlere yirmi gümüşe sattılar. Ve onlar Yusufu Mısıra götürdüler. ²⁹ Ve Ruben kuyuya döndü, ve işte, Yusuf kuyuda yoktu; ve esvabını yırttı. ³⁰ Ve kardeşlerinin yanına dönüp dedi: Çocuk yok, ve ben, ben nereye gideyim? ³¹ Ve Yusufun entarisini aldılar, ve bir ergeç kesip entariyi kana batırdılar; ³² ve alaca entariyi gönderdiler, ve babalarına getirip dediler: Bunu bulduk, bak, oğlunun entarisi mi, yahut değil mi? ³³ Ve onu tanıyıp dedi: Oğlumun entarisidir; kendisini kötü bir canavar yemiştir; Yusuf mutlaka parçalanmıştır. ³⁴ Ve Yakub esvabını yırttı, ve beline çul sardı, ve çok günler oğluna yas tuttu. ³⁵ Ve bütün oğulları ile bütün kızları onu teselliye kalktılar; ve teselli edilmek istemedi, ve dedi: Çünkü oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak ineceğim. Ve babası onun için ağladı.

³⁶ Ve Midyanîler onu Mısırdaki Firavunun bir memuru, muhafız askerler reisi olan Potifara sattılar.

BAP 38

VE o zamanda vaki oldu ki, Yahuda kardeşlerinin yanından indi, ve Adullamlı bir adamın yanına indi, ve onun adı Hira idi. ² Ve Yahuda orada Kenânlı bir adamın kızını gördü, ve adamın adı Şua idi; ve kızı alıp yanına girdi. ³ Ve gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve onun adını Er koydu. ⁴ Ve yine gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve onun adını Onan koydu. ⁵ Ve tekrar bir oğul daha doğurup onun adını Şela koydu; ve onu doğurduğu zaman, Yahuda Kezibde idi. ⁶ Ve Yahuda ilk oğlu Er için bir karı aldı, ve onun adı Tamardı. ⁷ Ve Yahudanın ilk oğlu Er RABBİN gözünde kötü idi; ve RAB onu öldürdü. ⁸ Ve Yahuda Onana dedi: Kardeşinin karısının yanına gir, ve ona kayın biraderlik vazifesini yap, ve kendi kardeşine zürriyet yetiştir. ⁹ Ve Onan o zürriyet kendisinin olmayacağını bildi; ve vaki oldu ki, kardeşinin karısının yanına girdiği zaman, kardeşine zürriyet vermesin diye yere dökerdi. ¹⁰ Ve yaptığı şey RABBİN gözünde kötü oldu; ve onu da öldürdü. ¹¹ Ve Yahuda gelini Tamara dedi: Oğlum Şela büyüyünciye kadar kendi babanın evinde dul kal; çünkü: O da kardeşleri gibi ölmesin, dedi. Ve Tamar gidip babasının evinde oturdu. ¹² Ve çok zaman sonra Şuanın kızı, Yahudanın karısı, öldü, ve Yahuda teselli buldu, ve kendisi dostu Adullamlı Hira ile Timnata, sürüsünü kırkanların yanına çıktı. ¹³ Ve: İşte, kaynatan sürüsünü kırmak için Timnata çıkıyor, diye Tamara bildirildi. ¹⁴ Ve üzerinden dulluk esvabını çıkardı, peçesile örtündü, ve Timnat yolu üzerinde olan Enaim kapısında sarınıp oturdu; çünkü Şelanın büyüyüp kendisinin ona karı olarak verilmediğini gördü. ¹⁵ Ve Yahuda onu görünce, kendisini kötü kadın sandı; çünkü yüzünü kapamıştı. ¹⁶ Ve yolda onun yanına inip dedi: Rica ederim, gel senin yanına gireyim; çünkü onun kendi gelini olduğunu bilmedi. Ve dedi: Yanıma girmek için bana ne verirsin? ¹⁷ Ve dedi: Sürüden bir oğlak gönderirim. Ve dedi: Onu gönderinceye kadar bir rehin verir misin? ¹⁸ Ve dedi: Sana ne rehin vereyim? ve dedi: Kendi mühürünü ve kaytanını ve elinde olan değneğini. Ve ona verip onun yanına girdi, ve kadın ondan gebe kaldı. ¹⁹ Ve kalkıp gitti, ve üzerinden peçesini çıkardı, ve dulluk esvabını giydi. ²⁰ Ve Yahuda kadının elinden rehini almak için Adullamlı dostunun eline oğlağı gönderdi; fakat onu bulmadı. ²¹ Ve kadının bulunduğu yerin adamlarına sorup dedi: Enaimde yol kenarındaki o kötü kadın nerededir? ²² Ve dediler: Burada kötü kadın yoktu. Ve Yahudanın yanına dönüp dedi: Onu bulamadım; ve hem de o yerin adamları: Burada kötü kadın yoktu, dediler. ²³ Ve Yahuda dedi: Kendisinin olsun, bize utanç olmasın; işte, bu oğlağı gönderdim, ve sen

kendisini bulmadın.

²⁴ Ve üç ay kadar sonra vaki oldu ki, Yahudaya: Gelinin Tamar zina etmiştir, ve hem de işte, zina ile gebe kalmıştır, diye bildirildi. Yahuda dedi: Onu çıkarın, ve yakılsın. ²⁵ Ve o dışarı çıkarıldığı zaman: Bu şeyler kimin ise, ben o adamdan gebe kaldım, diyerek kaynatasına gönderdi; ve dedi: Rica ederim, bak, bu mühür, ve kaytanlar ve değnek kimindir? ²⁶ Ve Yahuda tanıyıp dedi: Mademki onu oğlum Şelaya vermedim, o benden daha salihdir. Ve artık onu tekrar bilmedi. ²⁷ Ve onun doğurduğu vakitte vaki oldu ki, işte, rahminde ikiz vardı. ²⁸ Ve doğurduğunda vaki oldu ki, biri elini çıkardı, ve ebe aldı, onun eline bir kırmızı iplik bağlayıp dedi: Bu önce doğdu. ²⁹ Ve elini geri aldığı zaman vaki oldu ki, işte, kardeşi doğdu; ve ebe dedi: Niçin kendine gedik açtın? bunun için adı Perets* konuldu. ³⁰ Ve sonra elinde kırmızı iplik olan kardeşi doğdu; ve onun adı Zerah konuldu.
*Gedik.

BAP 39

VE Yusuf Mısra indirildi; Firavununun bir memuru, muhafız askerler reisi, Mısırlı Potifar, onu oraya indirmiş olan İsmailîlerin elinden satın aldı. ² Ve RAB Yusufu idi, ve muvaffakiyetli adamdı; ve Mısırlı efendisinin evinde idi. ³ Ve efendisi gördü ki, RAB onunla idi, ve yaptığı her şeyde RAB ona muvaffakiyet veriyordu. ⁴ Ve Yusuf onun gözünde lûtufta buldu, ve onun hizmetinde bulunuyordu; ve onu evi üzerine tayin etti, ve kendisine ait olan her şeyi onun eline verdi. ⁵ Onu evinde, ve kendisine ait olan her şeyi üzerine tayin ettiği zamandan itibaren vaki oldu ki, RAB Yusufun yüzünden Mısırlının evini mubarek kıldı; ve evin içinde ve tarlada, ona ait olan her şeyde RABBİN bereketi vardı. ⁶ Ve kendine ait olan her şeyi Yusufun eline bıraktı; ve yediği ekmekten başka onun yanında olan hiç bir şeyi bilmezdi. Ve Yusuf endamı güzel, ve bakılıştta güzeldi. ⁷ Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, efendisinin karısı Yusufu göz atıp: Benimle yat, dedi. ⁸ Fakat reddedip efendisinin karısına dedi: İşte, efendim benimle evde ne olduğunu bilmez, ve kendisine ait olan her şeyi elime vermiştir, ⁹ bu evde o benden büyük değildir; ve senden başka bir şeyi benden esirgemedi, çünkü sen karısısın; ve nasıl bu büyük kötülüğü yapayım, ve Allaha karşı suç edeyim? ¹⁰ Ve her gün Yusufu söylediği halde, onun yanında yatmak, yahut onunla beraber olmak ricasını dinlemezdi. ¹¹ Ve vaki oldu ki, günlerin birinde işini yapmak için eve girdi, ve orada ev halkından içerde kimse yoktu. ¹² Ve: Benimle beraber yat, diyerek onu esvabından tuttu; ve Yusuf esvabını onun elinde bırakıp kaçtı, ve dışarı çıktı. ¹³ Ve vaki oldu ki, esvabını elinde bırakıp dışarı kaçtığını görünce, ¹⁴ evinin adamlarını çağırdı, ve onlara dedi: Bakın, bizimle eğlenmek için bu İbranî adamı bize getirdi; benimle yatmak için yanıma geldi, ve yüksek sesle çağırdım; ¹⁵ ve vaki oldu ki, sesimi yükseltip çağırdığımı işitince, esvabını yanıma bırakıp kaçtı, ve dışarı çıktı. ¹⁶ Ve efendisi evine gelinceye kadar, esvabını yanında alıkoydu. ¹⁷ Ve ona bu sözlere göre söyliyip dedi: Bize getirdiğin İbranî köle benimle istihza etmek için yanıma geldi; ¹⁸ ve vaki oldu ki, sesimi yükseltip çağırdığım zaman, esvabını yanıma bırakıp dışarı kaçtı.

¹⁹ Ve vaki oldu ki, efendisi: Bana senin kölen böyle yaptı, diyerek karısının kendisine söylediği sözleri işittiği zaman, öfkesi alevlendi. ²⁰ Ve Yusufun efendisi onu alıp zindana, kırılın mahpuslarının bağlandığı yere, teslim etti, ve orada zindanda kaldı. ²¹ Fakat RAB Yusufu idi, ve ona inayet gösterdi, ve zindan müdürünün gözünde ona lûtufta verdi. ²² Ve zindan müdürü zindanda olan bütün mahpusları Yusufun eline verdi; ve orada yapılan her şeyi yapan o idi. ²³ Zindan müdürü onun elinde olan hiç bir şeye bakmazdı, çünkü RAB onunla idi, ve yaptığı şeyde RAB ona muvaffakiyet veriyordu.

BAP 40

VE bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Mısır kıralının sakisi ve ekmekçisi efendileri Mısır kıralına karşı suç ettiler. ² Ve Firavun iki memuruna karşı, baş saki ve baş ekmekçiye karşı, öfkelenildi. ³ Ve onları hapisaneye, muhafız askerleri reisinin evine, zindana, Yusufun mahpus olduğu yere teslim etti. ⁴ Ve muhafız askerler reisi Yusufu onların üzerine koydu, ve onlara hizmet etti; ve bir müddet hapisanede kaldılar. ⁵ Mısır kıralının zindanda mahpus olan sakisi ve ekmekçisi, her ikisi bir gecede, her biri ruyasının tabirine göre birer ruya gördüler. ⁶ Ve sabahlayın, Yusuf onların yanına geldi, ve onları gördü, ve işte, kederli idiler. ⁷ Ve hapisanede, efendisinin evinde, kendisile beraber olan Firavunun memurlarına sorup dedi: Niçin bugün yüzünüz bozuk? ⁸ Ve ona dediler: Ruya gördük, ve onu tabir eden yok. Ve Yusuf onlara dedi: Tabir Allaha mahsus değil mi? rica ederim, bana anlatın.

⁹ Ve baş saki ruyasını Yusufu hikâye edip ona dedi: Ruyamda işte, önümde bir asma, ve asmada üç çubuk vardı; ¹⁰ ve tomurcuklanır gibi idi, ve çiçekleri çıkıp salkımları olgun üzümler verdiler; ¹¹ ve Firavunun kâsesi elimde idi; ve üzümleri alıp onları Firavunun kâsesi içine sıktım, ve kâseyi Firavunun eline verdim. ¹² Ve Yusuf ona dedi: Onun tabiri şudur: Üç çubuk üç gündür; ¹³ artık üç güne kadar Firavun senin başını yükseltecek, ve yine seni memuriyetine döndürecek; ve onun sakisi bulunduğu vakitte olduğu gibi, evelki usule göre, Firavunun kâsesini onun eline vereceksin. ¹⁴ Fakat sana iyilik olduğu zaman, beni hatırına getir, rica ederim, bana lütfet, ve beni Firavuna söyle, ve beni bu evden çıkar; ¹⁵ çünkü gerçek ben İbranîler diyarından çalındım, ve burada dahi zindana konulacak bir şey yapmadım.

¹⁶ Ve baş ekmekçi tabirin iyi olduğunu görünce, Yusufu dedi: Ben de ruyamda idim, ve işte, başımın üzerinde üç sepet beyaz ekmek vardı; ¹⁷ ve en üstteki sepette Firavunun yiyeceklerinin her çeşidinden, ekmekçi işleri vardı; ve kuşlar başımın üzerindeki sepette onları yiyorlardı. ¹⁸ Ve Yusuf cevap verip dedi: Onun tabiri şudur: Üç sepet üç gündür; ¹⁹ artık üç güne kadar Firavun senin başını senden kaldıracak, ve seni ağaca asacak, ve kuşlar senin etini üzerinden yiyecekler. ²⁰ Ve üçüncü günde, Firavunun doğum gününde, vaki oldu ki, bütün kullarına ziyafet yaptı; ve kullarının ortasında baş sakinin başını ve baş ekmekçinin başını yükseltti, ²¹ ve Yusufun onlara tabir ettiği gibi, baş sakiyi sakiliğine döndürdü; ve kâseyi Firavunun eline verdi; ²² fakat baş ekmekçiyi astı. ²³ Fakat baş saki Yusufu hatırlamadı, ve onu unuttu.

BAP 41

VE iki tam yıl sonunda vaki oldu ki, Firavun bir ruya gördü; ve işte ırmağın yanında duruyordu. ² Ve işte, ırmaktan bakılıştta güzel ve ette semiz yedi inek çıktı, ve sazlar arasında otlanıyorlardı. ³ Ve işte, onlardan sonra, bakılıştta çirkin ve ette cılız başka yedi inek çıktı, ve ırmağın kenarında ineklerin yanında durdular. ⁴ Ve bakılıştta çirkin ve ette cılız inekler bakılıştta güzel ve semiz yedi ineği yediler. Ve Firavun uyandı. ⁵ Ve uykuya varıp ikinci defa ruya gördü; ve işte, bir sapta yedi semiz ve iyi başak çıktı. ⁶ Ve işte, onlardan sonra cılız ve şark rüzgârından yanmış yedi başak bitti. ⁷ Ve cılız başaklar yedi semiz ve dolgun başağı yuttular. Ve Firavun uyandı, ve işte, ruya idi. ⁸ Ve vaki oldu ki, sabahlayın, onun canı rahatsızdı; ve gönderip Mısırın bütün sihirbazlarını, ve bütün hikmetlilerini çağırdı; ve Firavun onlara ruyasını anlattı; fakat onları Firavuna tabir edebilen bulunmadı.

⁹ Ve baş saki Firavuna söylüyip dedi: Ben bugün suçlarımı hatırlıyorum; ¹⁰ Firavun kullarına öfkelenildi, ve beni ve baş ekmekçiyi hapisaneye, muhafız askerler reisinin evine, teslim etti; ¹¹ ve ben ve o, bir gecede ruya gördük; her biri ruyasının tabirine göre ruya gördük. ¹² Ve orada bizimle beraber muhafız askerler reisinin kulu, İbranî bir genç

vardı; ve ona anlattık, ve bize ruyalarımızı tabir etti; her birimize ruyasına göre tabir etti.
¹³ Ve vaki oldu ki, bize nasıl tabir etti ise, öyle oldu; ben memuriyetime döndürüldüm, ve o asıldı.

¹⁴ Ve Firavun gönderip Yusufu çağırdı ve onu zindandan çabuk çıkardılar; ve tıraş olup esvabını değiştirdi, ve Firavunun huzuruna girdi. ¹⁵ Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ruya gördüm, ve onu tabir eden yoktur; ve ben senin hakkında, ne zaman ruya işitirsen, onu tabir edebilirsin diye işittim. ¹⁶ Ve Yusuf Firavuna cevap verip dedi: Bende yoktur; Allah Firavuna hayırlı cevap verecektir. ¹⁷ Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ruyamda, işte, ırmağın kenarında duruyordum; ¹⁸ ve işte, ırmaktan ette semiz ve görünüşte güzel yedi inek çıktı; ve sazlar arasında otlanıyorlardı; ¹⁹ ve işte, onlardan sonra düşkün ve görünüşte çok çirkin ve ette cılız başka yedi inek çıktı, bütün Mısır diyarında çirkinlikçe onlar gibi inek görmedim; ²⁰ ve cılız ve çirkin inekler evelki yedi semiz ineği yediler, ²¹ ve onların karnına girdikleri zaman, onların karnına girmiş oldukları bilinmezdi, ve onların bakılışı başlangıçta olduğu gibi kötü idi. Ve uyandım. ²² Ve ruyamda gördüm, ve işte, bir sapta dolgun ve iyi yedi başak çıktı; ²³ ve işte, onlardan sonra solgun, cılız, ve şark yelinden yanmış yedi başak bitti, ²⁴ ve cılız başaklar yedi iyi başağı yuttular; ve sihirbazlara söyledim, fakat bana bildiren bulunmadı.

²⁵ Ve Yusuf Firavuna dedi: Firavunun ruyası birdir; Allah yapmak üzere olduğu şeyi Firavuna bildirdi. ²⁶ Yedi iyi inek yedi yıldır, ve yedi iyi başak yedi yıldır; ruya birdir. ²⁷ Ve onlardan sonra çıkan yedi cılız ve çirkin inek, ve şark yelinden yanmış boş yedi başak da yedi yıldır; yedi kıtlık yılı olacaktır. ²⁸ Firavuna dediğim şey budur; Allah yapmak üzere olduğu şeyi Firavuna gösterdi. ²⁹ İşte, bütün Mısır diyarında yedi büyük bolluk yılı gelecektir; ³⁰ ve onlardan sonra yedi kıtlık yılı çıkacaktır; ve Mısır diyarında bütün bolluk unutulacaktır; ve diyarı kıtlık telef edecektir; ³¹ ve diyarda bolluk, ardınca gelen bu kıtlık yüzünden bilinmeyecektir; çünkü çok ağır olacaktır. ³² Ve ruya Firavuna iki defa tekrar edildi, çünkü mesele Allah tarafından sabittir, ve Allah onu yapmakta acele edecektir. ³³ Ve şimdi, Firavun akıllı ve hikmetli bir adam arasın, ve onu Mısır diyarı üzerine koysun. ³⁴ Firavun bunu yapsın, ve bütün diyar üzerine memurlar koysun, ve yedi bolluk yılında Mısır diyarının beşte birini alsın. ³⁵ Ve bu gelecek iyi yılların bütün yiyeceğini toplasınlar; ve buğdayı şehirlerde yiyecek olarak Firavunun eli altında yığsınlar, ve saklasınlar. ³⁶ Ve bu yiyecek Mısır diyarında olacak yedi kıtlık yılı için memlekete zahire olacaktır; ta ki, memleket kıtlıkla kırılmasın.

³⁷ Ve bu söz Firavunun gözünde ve bütün kullarının gözünde iyi idi. ³⁸ Ve Firavun kullarına dedi: Bunun gibi, kendisinde Allahın ruhu olan bir adam bulabilir miyiz? ³⁹ Ve Firavun Yusuf'a dedi: Mademki Allah sana bütün bu şeyi bildirdi, senin gibi akıllı ve hikmetli adam yoktur; ⁴⁰ sen evimin üzerinde bulunacaksın, ve bütün kavmım senin emrin üzerine idare olunacaktır; ben yalnız tahtta senden büyük olacağım. ⁴¹ Ve Firavun Yusuf'a dedi: Bak, seni bütün Mısır diyarı üzerine koydum. ⁴² Ve Firavun mühürünü parmağından çıkardı, ve onu Yusufun parmağına taktı; ve ona ince keten esvap giydirdi, ve boynuna altın zincir taktı, ⁴³ ve onu kendisinin ikinci arabasına bindirdi; ve onun önünde: Diz çökün, diye bağırdılar; ve onu bütün Mısır diyarı üzerine koydu. ⁴⁴ Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ben Firavunum, ve bütün Mısır diyarında hiç kimse sensiz elini yahut ayağını kaldırmıyacaktır. ⁴⁵ Ve Firavun Yusufun adını Zafanat-paneah koydu; ve kendisine On şehrinin kâhini Poti-feranın kızı Asenatı karı olarak verdi. Ve Yusuf bütün Mısır diyarını devre çıktı.

⁴⁶ Ve Mısır kiralı Firavunun huzurunda durduğu zaman, Yusuf otuz yaşında idi. Ve Yusuf Firavunun huzurundan çıkıp bütün Mısır diyarında dolaştı. ⁴⁷ Ve yedi bolluk yılında

toprak avuçlarla verdi. ⁴⁸ Ve Mısır diyarında olan yedi yılın bütün yiyeceğini topladı, ve yiyeceği şehirlere koydu; her şehrin etrafında olan tarlada yetişen yiyeceği o şehrin içine koydu. ⁴⁹ Ve Yusuf deniz kumu gibi pek çok buğdayı, onu hesap etmekten vazgeçinciye kadar yığdı; çünkü sayısı yoktu. ⁵⁰ Ve kıtlık yılı gelmeden evel Yusufun iki oğlu oldu, onları On kâhini Poti-feranın kızı Asenat kendisine doğurdu. ⁵¹ Ve Yusuf ilk oğlunun adını Manasse* koydu: Çünkü Allah bana bütün zahmetimi ve bütün babamın evini unutturdu, dedi. ⁵² Ve ikincinin adını Efraim* koydu: Çünkü Allah düşkünlüğüm diyarında beni semereli kıldı, dedi. ⁵³ Ve Mısır diyarında olan yedi bolluk yılı bitti. ⁵⁴ Ve Yusufun söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı gelmeğe başladı, ve bütün memleketlerde kıtlık vardı; fakat bütün Mısır diyarında ekmek vardı. ⁵⁵ Ve bütün Mısır diyarı aç kalınca, kavm Firavuna ekmek için feryat ettiler, ve Firavun bütün Mısırlılara dedi: Yusufu gidin; onun size diyeceğini yapın. ⁵⁶ Ve kıtlık bütün yeryüzü üzerinde idi, ve Yusuf yiyecek bulunan bütün yerleri açıp Mısırlılara satıyordu, ve kıtlık Mısır diyarında şiddetlendi. ⁵⁷ Ve bütün memleketler buğday satın almak için Mısıra, Yusufu geldiler; çünkü bütün yeryüzünde kıtlık şiddetli idi.

*Unutturan.

*Semereli, manasınadır.

BAP 42

VE Yakub Mısırdaki buğday olduğunu gördü, ve Yakub oğullarına dedi: Niçin birbirinize bakıyorsunuz? ² Ve dedi: İşte, Mısırdaki buğday olduğunu işittim; oraya inin, ve oradan bize satın alın; ta ki, yaşıyalım, ve ölmeyelim. ³ Ve Yusufun on kardeşi Mısırdan buğday satın almak için indiler. ⁴ Fakat Yakub Yusufun kardeşi Benyamini kardeşleriyle göndermedi; çünkü dedi: Belki ona bir zarar dokunur. ⁵ Gelenler arasında İsrail oğulları da satın almak için geldiler; çünkü Kenân diyarında kıtlık vardı. ⁶ Ve memleket üzerine vali olan Yusufu; memleketin bütün kavmına satan kendisi idi. Ve Yusufun kardeşleri geldiler, ve onun önünde yere kapandılar. ⁷ Ve Yusuf kardeşlerini görüp onları tanıdı, fakat kendisi bir yabancı imiş gibi davranarak onlara sert söyledi; ve onlara dedi: Nereden geliyorsunuz? Ve dediler: Yiyecek satın almak için Kenân diyarından. ⁸ Ve Yusuf kardeşlerini tanıdı, fakat onlar kendisini tanımadılar. ⁹ Ve Yusuf onlar hakkında gördüğü rüyaları hatırladı, ve onlara dedi: Siz çayırsınız; memleketin çıplaklığını görmek için geldiniz. ¹⁰ Ve ona dediler: Hayır efendim, ancak kulların yiyecek satın almak için geldiler. ¹¹ Biz hepimiz bir adamın oğullarıyız; biz doğru adamlarıyız, kulların çayıt değildir. ¹² Ve onlara dedi: Hayır, fakat memleketin çıplaklığını görmek için geldiniz. ¹³ Ve dediler: Biz kulların, Kenân diyarında bir adamın oğulları, on iki kardeşiz; ve işte, küçüğü bugün babamızın yanındadır, biri de yoktur. ¹⁴ Ve Yusuf onlara dedi: Çayırsınız diye size söylediğim budur; ¹⁵ bununla tecrübe edileceksiniz, Firavunun hayatına yemin ederim, küçük kardeşiniz buraya gelmedikçe buradan çıkmıyacaksınız. ¹⁶ Sizden birini gönderin de kardeşinizi getirsin, ve siz bağlanacaksınız, ta ki, sizde hakikat var mı diye sözleriniz tecrübe olunsun; yoksa, Firavunun hayatına yemin ederim ki, siz çayırsınız. ¹⁷ Ve üç gün onları hapisaneyeye koydu.

¹⁸ Ve üçüncü günde Yusuf onlara dedi: Bunu yapın ve sağ kalın; çünkü ben Allahtan korkarım; ¹⁹ eğer doğru adamlarsanız, kardeşinizden biri hapsedildiğiniz evde bağlansın; fakat siz gidin, ve evlerinizin kıtlığı için buğday götürün; ²⁰ ve küçük kardeşinizi bana getirin; böylece sözleriniz doğru çıkacak, ve ölmeyeceksiniz. Ve böyle yaptılar. ²¹ Ve birbirine dediler: Gerçekten biz kardeşimize karşı suçluyuz, çünkü bize yalvardığı zaman, canının sıkıntısını gördük, ve dinlemedik; onun için üzerimize bu sıkıntı geldi. ²² Ve Ruben onlara cevap verip dedi: Çocuğa karşı suç etmeyin diye size söylemedim mi?

ve dinlemediniz; ve onun kanı da işte, aranılıyor. ²³ Ve Yusufun kendilerini anladığını bilmediler; çünkü aralarında tercüman vardı. ²⁴ Ve onlardan ayrılıp ağladı; ve onlara dönüp kendileriyle konuştu, ve aralarından Şimeonu alıp gözleri önünde onu bağladı. ²⁵ Ve Yusuf emretti ki, onların kapları buğdayla doldurulsun, ve her birinin parası kendi çuvalına geri konulsun, ve onlara yol için azık verilsin; ve onlara böyle yapıldı. ²⁶ Ve buğdaylarını eşekleri üzerine yüklediler, ve oradan gittiler. ²⁷ Ve biri konak yerinde eşeğine yem vermek için çuvalını açınca, parasını gördü; ve işte, o, çuvalının ağzında idi. ²⁸ Ve kardeşlerine dedi: Param geri verilmiş; ve işte, hattâ çuvalımdadır; ve yürekleri yerinden oynadı, ve titriyerek birbirlerine dönüp dediler: Allahın bize bu yaptığı nedir? ²⁹ Ve Kenân diyarına, babaları Yakuba geldiler, ve kendilerine olan bütün bu şeyleri ona anlatıp dediler: ³⁰ Memleketin efendisi olan adam bizimle sert konuştu, memleketi çaşıtlıyanlar gibi tuttu. ³¹ Ve ona dedik: Biz doğru adamlarız, çaşıtlı değiliz, biz babamızın oğulları, ³² on iki kardeşiz; biri yoktur, ve küçüğü bugün Kenân diyarında babamızın yanındadır. ³³ Ve o adam, memleketin efendisi, bize dedi: Sizin doğru adamlar olduğunuzu bununla bileceğim, kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, ve evlerinizin kıtlığı için buğday alıp gidin, ³⁴ ve küçük kardeşinizi bana getirin; o zaman sizin çaşıtlı değil, doğru adamlar olduğunuzu bileceğim, ve kardeşinizi size vereceğim ve memlekette alış veriş edersiniz.

³⁵ Ve vaki oldu ki, onlar çuvalalarını boşaltırken, işte, her birinin para çıkını çuvalında idi, ve kendileri ve babaları paralarının çıkınlarını görünce, korktular. ³⁶ Ve babaları Yakub onlara dedi: Beni çocuklarımdan ettiniz; Yusuf yok, ve Şimeon yok, Benyamini de alacaksınız; bütün bunlar benim başıma geliyor. ³⁷ Ve Ruben babasına söylüyüp dedi: Eğer onu sana getirmezsem, benim iki oğlumu öldür; onu benim elime ver, ben de onu sana geri getiririm. ³⁸ Ve dedi: Benim oğlum sizinle beraber inmiyecektir; çünkü kardeşi öldü, ve yalnız bu kaldı; eğer gideceğiniz yolda kendisine bir zarar değerse, o vakit benim ak saçımı ölümler diyarına kederle indireceksiniz.

BAP 43

VE diyarda kıtlık ağırdı. ² Ve Mısırdan getirdikleri buğdayı yiyip tükettikleri zaman, vaki oldu ki, babaları onlara dedi: Yine gidin, bize biraz yiyecek satın alın. ³ Ve Yahuda ona söylüyüp dedi: O adam bize: Eğer kardeşiniz sizinle olmazsa, yüzümü görmezsiniz, diye sıkı tenbih etti. ⁴ Eğer sen kardeşimizi bizimle gönderirsen, ineriz, ve sana yiyecek satın alırız. ⁵ Fakat göndermezsen, inmeyiz; çünkü o adam bize: Kardeşiniz sizinle olmazsa, yüzümü görmezsiniz, dedi. ⁶ Ve İsrail dedi: Niçin o adama bir kardeşiniz daha olduğunu bildirmekle bana kötülük ettiniz? ⁷ Ve dediler: O adam: Daha babanız sağ mı? başka kardeşiniz var mı? diye bizim hakkımızda ve akrabamız hakkında sordukça sordu, biz de ona bu sözlere göre bildirdik. Kardeşinizi getirin, diyeceğini hiç bilir mi idik? ⁸ Ve Yahuda babası İsraille dedi: Çocuğu benimle gönder, ve kalkıp gideriz; ve sen de, biz de ve yavrularımız da yaşarız ve ölmeyiz. ⁹ Ona ben kefil olurum; onu benden ararsın; eğer onu sana getirmezsem ve karşında durdurmazsam, ebediyen sana karşı suçlu olayım; ¹⁰ çünkü gecikmeseydik, şimdi ikinci defa dönmüş olacaktık. ¹¹ Ve babaları İsrail onlara dedi: Eğer şimdi böyle ise, bunu yapın; kaplarınızda bu memleketin iyi şeylerinden alın, ve o adama bir hediye, biraz pelesenk, ve biraz bal, baharat ve mür, fıstık ve badem götürün, ¹² ve yanınıza iki kat para alın, ve çuvallarınızın ağzında geri verilmiş olan parayı elinizde geri götürün; belki bir yanlışlık olmuştur; ¹³ ve kardeşinizi alıp kalkın, ve o adamın yanına dönün, ¹⁴ ve o adamın önünde Kadîr olan Allah size merhamet ihsan etsin, diğer kardeşinizi ve Benyamini size teslim etsin. Ve ben çocuklarımdan edileceksem, edileyim. ¹⁵ Ve adamlar bu hediyeyi aldılar, ve ellerinde iki kat para, ve

Benyamini alıp kalktılar, ve Mısıra indiler, ve Yusufun önünde durdular.

¹⁶ Ve Yusuf Benyamini onlarla beraber görünce, evinin kâhyasına dedi: Bu adamları eve götür; ve davar kesip hazırla; çünkü onlar öğleyin benimle beraber yiyecekler. ¹⁷ Ve adam Yusufun dediği gibi yaptı; o adamları Yusufun evine götürdü. ¹⁸ Ve adamlar korktular, çünkü Yusufun evine götürülmekte idiler, ve dediler: Evelce çuvallarımızda geri verilmiş olan para meselesi üzerine götürülüyoruz; ta ki, bize karşı bahane arayıp üzerimize düşsün, ve köle olarak bizi ve eşeklerimizi alsın. ¹⁹ Ve Yusufun evinin kâhyasına yaklaştılar, ve evin kapısında ona söyleyip dediler: ²⁰ Aman efendim, ilk defa yiyecek satın almak için indik; ²¹ ve vaki oldu ki, konak yerine vardığımız zaman çuvallarımızı açtık, ve işte, tartısı eksik olmayarak paramız, her birinin parası, çuvalının ağzında idi; ve onu elimizde yine getirdik. ²² Ve yiyecek satın almak için ellerimizde başka para getirdik; paramızı çuvallarımıza kim koydu, bilmiyoruz. ²³ Ve dedi: Selâmette olun, korkmayın; Allahınız ve babanızın Allahı size çuvallarınızda hazine verdi; paranız bana geldi. Ve Şimeonu onlara çıkardı. ²⁴ Ve birisi adamları Yusufun evine getirdi, ve ayaklarını yıkamaları için su verdi, ve eşeklerine yem verdi. ²⁵ Ve öğle vakti Yusufun gelmesine kadar hediyeyi hazırladılar; çünkü orada ekmek yiyeceklerini iştmişlerdi. ²⁶ Ve Yusuf eve gelince, ellerinde olan hediyeyi, evin içine, ona getirdiler, ve ona yere kadar içildiler. ²⁷ Ve onlardan hal ve hatır sordu, ve dedi: O dediğiniz kocamış adam, babanız, selâmette mi? hâlâ yaşıyor mu? ²⁸ Ve dediler: Babamız kulun selâmette, hâlâ yaşıyor. Ve baş içip secde kıldılar. ²⁹ Ve gözünü kaldırıp anasının oğlu, kardeşi Benyamini gördü ve dedi: Bana söylediğiniz küçük kardeşiniz bu mudur? Ve dedi: Ey oğlum, Allah sana lûtfetsin. ³⁰ Ve Yusuf acele etti; çünkü kardeşi için yüreği yanıyordu; ve ağılayacak bir yer aradı; ve odasına girip orada ağladı. ³¹ Ve yüzünü yıkayıp çıktı; ve kendisini tuttu, ve dedi: Yemek koyun. ³² Ve ona ayrıca, ve onlara ayrıca, ve kendisile yiyen Mısırlılara ayrıca koydular; çünkü Mısırlılar İbranîlerle beraber yemek yemezlerdi; çünkü o, Mısırlılara mekruhtu. ³³ Ve onun önünde ilk doğan ilk oğulluk hakkına göre ve küçüğü küçüklüğüne göre oturdular; ve adamlar birbirine bakıp şaştılar. ³⁴ Ve önünde olandan onlara pay ayırdı; fakat Benyaminin payı obirlerinden her birinin payından beş kat ziyade idi. Ve içtiler, ve onunla beraber hoş vakit geçirdiler.

BAP 44

VE evinin kâhyasına emredip dedi: Bu adamların çuvallarını, kaldırabildikleri kadar yiyeceklerle doldur, ve her adamın parasını çuvalının ağzına koy. ² Ve küçüğün çuvalının ağzına kâsemi, gümüş kâseyi, ve buğdayının parasını koy. Ve Yusufun söylediği söze göre yaptı. ³ Ve sabah aydınlanınca, adamlar, kendileri ve eşekleri gönderildiler. ⁴ Henüz şehirden çıkmışlar, daha uzaklaşmamışlardı; ve Yusuf, evinin kâhyasına dedi: Kalk, o adamların ardınca seğirt; ve onlara yetiştiğin zaman kendilerine de: Niçin iyiliğe karşı kötülükle ödediniz? ⁵ Bu, efendimin ondan içtiği, ve hem de onunla fala baktığı kâse değil midir? Yaptığınız işle kötülük ettiniz. ⁶ Ve onlara yetişti, ve bu sözleri kendilerine söyledi. ⁷ Ve ona dediler: Niçin efendim bu gibi sözler söylüyor? Haşa, kulların böyle bir şey yapmazlar. ⁸ İşte, çuvallarımızın ağzında bulmuş olduğumuz parayı Kenân diyarından sana geri getirdik, ve senin efendinin evinden nasıl gümüş veya altın çalmış olalım? ⁹ Kullarından kimin yanında bulunursa, o ölsün, ve biz de efendime köle olalım. ¹⁰ Ve dedi: Peki, şimdi sözünüze göre olsun; kimin yanında bulunursa, o bana köle olsun, ve siz suçsuz olursunuz. ¹¹ Ve acele ettiler, ve her biri kendi çuvalını yere indirdi, ve her biri kendi çuvalını açtı. ¹² Ve aradı, büyükten başlayıp küçükte bitirdi, ve kâse Benyaminin çuvalında bulundu. ¹³ Ve esvaplarını yırttılar, ve her biri eşeğini yükliyip şehre döndüler.

¹⁴ Ve Yahuda kardeşleriyle Yusufun evine geldi; ve kendisi daha orada idi, ve onun önünde yere kapandılar. ¹⁵ Ve Yusuf onlara dedi: Yaptığınız bu iş nedir? Bilmediniz mi ki, benim gibi bir adam elbet fala bakabilir? ¹⁶ Ve Yahuda dedi: Efendime ne diyelim? ne söyleyelim? ve kendimizi nasıl suçsuz çıkaralım? Allah kullarının fesadını buldu; işte, hem biz hem kâse elinde bulunan, efendime köleyiz. ¹⁷ Ve dedi: Haşa, ben bunu yapmam; elinde kâse bulunan adam, o bana köle olacak; fakat siz babanıza selâmetle gidin.

¹⁸ Ve Yahuda ona yaklaşp dedi: Aman efendim, rica ederim, kulun bir söz söylesin de efendim dinlesin; ve kuluna karşı öfken alevlenmesin; çünkü sen de Firavun gibisin. ¹⁹ Efendim kullarına sorup demişti: Sizin babanız yahut kardeşiniz var mı? ²⁰ Ve efendime demiştik: Bizde kocamış adam, babamız, ve küçük, ihtiyarlık çocuğu var, ve kardeşi öldü, ve anasından yalnız o kaldı; ve babası onu sever. ²¹ Ve kullarına demiştin: Kendisini bana indirin, onu gözümle göreyim. ²² Ve efendime demiştik: Çocuk babasını bırakamaz, çünkü babasını bırakırsa, babası ölür. ²³ Ve kullarına demiştin: Eğer küçük kardeşiniz sizinle inmezse, bir daha yüzümü görmezsiniz. ²⁴ Ve babam kulunun yanına çıktığımız zaman, vaki oldu ki, efendimin sözlerini ona bildirdik. ²⁵ Ve babamız dedi: Yine gidin, bize biraz yiyecek satın alın. ²⁶ Ve dedik: İnemeyiz; eğer küçük kardeşimiz bizimle olursa ineriz; çünkü küçük kardeşimiz bizimle olmazsa, o adamın yüzünü göremeyiz. ²⁷ Ve babam kulun bize dedi: Bilirsiniz ki, karım bana iki oğul doğurdu; ²⁸ ve biri yanımdan gitti, ve: Mutlaka parçalandı, dedim; ve şimdiye kadar onu görmedim; ²⁹ bunu da benden alırsanız, ve ona bir zarar değerse, ak saçımı kederle ölümler diyarına indirirsiniz. ³⁰ Ve şimdi babam kulunun yanına vardığım zaman, çocuk bizimle beraber olmazsa, onun canı çocuğun canına bağlı olduğundan, ³¹ çocuğun bizimle beraber olmadığını görünce, olur ki, ölür, ve kulların babamın ak saçını ölümler diyarına kederle indirirler. ³² Çünkü kulun babama çocuk için kefil olup dedim: Onu sana getirmezsem, ebediyen babama karşı suçlu olayım. ³³ Ve şimdi rica ederim, çocuğun yerine efendime köle olarak kulun kalsın; ve çocuk kardeşleriyle beraber çıksın. ³⁴ Çünkü çocuk benimle beraber olmazsa, nasıl babama gideyim, ve babama gelecek fenalığı göreyim?

BAP 45

VE Yusuf yanında duranların hepsinin önünde kendini tutamadı; ve bağırdı: Herkesi yanımdan çıkarın. Ve Yusuf kendisini kardeşlerine tanıttığı zaman, yanında hiç kimse yoktu. ² Ve yüksek sesle ağladı; ve Mısırlılar işittiler, ve Firavunun evi işitti. ³ Ve Yusuf kardeşlerine dedi: Ben Yusufum, babam hâlâ yaşıyor mu? Ve kardeşleri kendisine cevap veremediler; çünkü karşısında şaşırıldılar. ⁴ Ve Yusuf kardeşlerine dedi: Rica ederim, bana yaklaşın. Ve yaklaştılar. Ve dedi: Mısıra sattığınız kardeşiniz Yusuf ben im. ⁵ Ve şimdi beni buraya sattığınıza kederlenmeyin, ve size güç gelmesin; çünkü Allah hayatı korumak için beni önünüzden gönderdi. ⁶ Çünkü bu iki yıldır memlekette kıtlık var; ve daha beş yıl var ki, onlarda çift sürme ve biçme olmayacaktır. ⁷ Ve Allah yeryüzünde sizin için bir bakiye saklamak ve sizi büyük kurtuluşla yaşatmak için beni önünüzden gönderdi. ⁸ Ve şimdi beni buraya gönderen siz değilsiniz, ancak Allah'tır; ve beni Firavuna baba, ve bütün evine efendi, ve bütün Mısır diyarına hükümdar kıldı. ⁹ Acele edin, ve babama gidin, ve ona diyin: Oğlun Yusuf böyle diyor: Allah beni bütün Mısır diyarına hükümdar kıldı; yanıma in, durma; ¹⁰ ve Goşen vilâyetinde otursun, ve sen, ve oğulların, ve oğullarının oğulları, ve sürülerin, ve sığırların, ve senin olan her şey bana yakın olursunuz; ¹¹ ve seni orada beslerim; çünkü daha beş yıl kıtlık olacaktır; yoksa sen ve evin ve senin olanların hepsi yoksulluk çekersiniz. ¹² Ve işte, gözleriniz ve kardeşim Benyaminin gözleri görüyor ki, size söyleyen benim ağızımdır. ¹³ Ve Mısırdaki olan bütün

izzetimi ve bütün gördüğünüzü babama bildirirsiniz; ve acele edip babamı buraya indirirsiniz. ¹⁴ Ve kardeşi Benyaminin boynuna kapanıp ağladı; ve Benyamin onun boynunda ağladı. ¹⁵ Ve bütün kardeşlerini öpüp onların boynunda ağladı; ve ondan sonra kardeşleri kendisile konuştular.

¹⁶ Ve Yusufun kardeşleri geldi diye Firavunun evinde haber işitildi; ve Firavunun gözünde ve kullarının gözlerinde hoş göründü. ¹⁷ Ve Firavun Yusufu dedi: Kardeşlerine söyle: Bunu yapın; hayvanlarınızı yükletin, ve gidip Kenân diyarına varın; ¹⁸ ve babanızı ve evleriniz halkını alıp yanıma gelin; ve size Mısır diyarında iyi olanı vereceğim, ve diyarın yağından yersiniz. ¹⁹ Ve sana emrolundu, bunu yapın; yavrularınız için ve karılarınız için Mısır diyarından kendinize arabalar alın, ve babanızı getirip gelin. ²⁰ Gözleriniz de eşyanız üzerinde kalmayın, çünkü bütün Mısır diyarının iyi şeyleri sizindir. ²¹ Ve İsrailin oğulları böyle yaptılar; ve Yusuf Firavunun emri üzerine onlara arabalar verdi, ve yol için onlara azık verdi. ²² Hepsine, her birine birer kat yedek esvap verdi; fakat Benyamine üç yüz parça gümüş, ve beş kat yedek esvap verdi. ²³ Ve babasına böylece, yani, Mısırın iyi şeyleriyle yüklü on eşek, ve babası için yolda buğday ve ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi. ²⁴ Ve kardeşlerini gönderdi, ve gittiler: ve onlara dedi: Yolda kavga etmeyin. ²⁵ Ve Mısırdan çıkıp Kenân diyarına babaları Yakuba geldiler. ²⁶ Ve ona: Yusuf hâlâ yaşıyor, ve o bütün Mısır diyarına hükümdardır, diye bildirdiler. Ve yüreği donuk kaldı, çünkü onlara inanmadı. ²⁷ Ve Yusufun kendilerine dediği bütün sözleri ona söylediler; ve kendisini taşımak için Yusufun gönderdiği arabaları görünce, babaları Yakubun canı dirildi; ²⁸ ve İsrail dedi: Yeter; oğlum Yusuf hâlâ yaşıyor; gideyim, ve ben ölmeden evel onu göreyim.

BAP 46

VE İsrail kendisine ait olan her şeyle beraber göç etti, ve Beer-şebaya geldi, ve babası İshakın Allahına kurbanlar kesti. ² Ve Allah İsrail'e gece ruyalarında söyleyip dedi: Yakub, Yakub! Ve o dedi: İşte ben. ³ Ve dedi: Ben Allah, babanın Allahıyım; Mısıra inmekten korkma; çünkü orada seni büyük bir millet edeceğim; ⁴ Mısıra ben seninle beraber ineceğim; ve mutlaka seni yine çıkaracağım; ve senin gözlerini Yusufun eli kapıyacaktır. ⁵ Ve Yakub Beer-şebadan kalktı; ve İsrailin oğulları babaları Yakubu, ve yavrularını, ve karılarını, onu taşımak için Firavunun göndermiş olduğu arabalarda taşıdılar. ⁶ Yakub ve kendisile bütün zürriyeti, davarlarını, ve Kenân diyarında kazanmış oldukları şeyleri alıp Mısıra geldiler; ⁷ ve kendisile beraber oğullarını, ve oğullarının oğullarını, ve kendisile beraber kızlarını, ve oğullarının kızlarını ve bütün zürriyetini Mısıra getirdi. ⁸ Mısıra gelen İsrailin oğullarının adları şunlardır: Yakub ve oğulları, Yakubun ilk oğlu, Ruben. ⁹ Ve Rubenin oğulları: Hanok, ve Pallu, ve Hetsron, ve Karmi. ¹⁰ Ve Şimeonun oğulları: Yemuel, ve Yamin, ve Ohad, ve Yakın, ve Tsohar, ve Kenânlı bir kadının oğlu olan Şaul. ¹¹ Ve Levinin oğulları: Gerşon, Kohat, ve Merari. ¹² Ve Yahudanın oğulları: Er, ve Onan, ve Şela, ve Perets, ve Zerah; ancak Er ve Onan Kenân diyarında öldüler. Ve Peretsin oğulları: Hetsron ve Hamul idi. ¹³ Ve İssakarın oğulları: Tola, ve Puva, ve Yob, ve Şimron. ¹⁴ Ve Zebulunun oğulları: Sered, ve Elon, ve Yahleel. ¹⁵ Bunlar Leanın oğullarıdır, kızı Dina ile onları Paddan-aramda Yakuba doğurdu; oğulları ve kızları bütün canlar otuz üçtü. ¹⁶ Ve Gadın oğulları: Tsifyon, ve Haggi, Şuni, ve Etsbon, Eri, ve Arodi, ve Areli. ¹⁷ Ve Aşerin oğulları: Yimna, ve Yişva, ve Yişvi, ve Beria, ve kızkardeşleri Serah; ve Berianın oğulları: Heber ve Malkiel. ¹⁸ Bunlar Labanın, kızı Leaya verdiği Zilpanın oğullarıdır; ve on altı can olarak bunları Yakuba doğurdu. ¹⁹ Yakubun karısı Rahelin oğulları: Yusuf ve Benyamin. ²⁰ Ve Mısır diyarında Yusufu Manasse ve Efraim doğdu, onları kendisine On şehri kâhini Poti-feranın kızı Asenat doğurdu. ²¹ Ve

Benjaminin oğulları: Bela ve Beker, ve Aşbel, Gera, ve Naaman, Ehi, ve Roş, Muppim, ve Huppim, ve Ard. ²² Bunlar Rahelin Yakuba doğurduğu oğullardır; bütün canlar on dördtü. ²³ Ve Danın oğulları: Huşim. ²⁴ Ve Naftalinin oğulları: Yahtseel, ve Guni ve Yetser, ve Şillem. ²⁵ Bunlar Labanın, kızı Rahele verdiği Bilhanın oğullarıdır, ve bunları Yakuba doğurdu; bütün canlar yedi idi. ²⁶ Bütün canlar, Yakubun oğullarının karılarından başka Yakubun sulbünden çıkan, onunla Mısıra gelen bütün canlar altmış altı idi; ²⁷ ve kendisine Mısırdan doğan Yusufun oğulları iki candır; Yakubun evinin Mısıra gelen bütün canları yetmiş idi.

²⁸ Ve önünden Goşene yol göstermek üzere Yahudayı kendinden önce Yusufu gönderdi; ve Goşen vilâyetine girdiler. ²⁹ Ve Yusuf arabasını hazırladı, ve babası İsraili karşılamak için Goşene çıktı; ve ona kendisini takdim etti, ve onun boynuna kapanıp epeyi müddet boynu üzerinde ağladı. ³⁰ Ve İsrail Yusufu dedi: Senin yüzünü gördükten sonra, şimdi öleyim, çünkü sen hâlâ yaşıyorsun. ³¹ Ve Yusuf kardeşlerine ve babasının evine dedi: Çıkıp Firavuna bildireyim, ve ona diyeyim: Kenân diyarında olan kardeşlerim ve babamın evi yanıma geldiler; ³² ve bu adamlar çobandırlar, çünkü davar sahibidirler; ve kendi sürülerini ve sığırlarını ve kendilerine ait olan bütün şeyleri getirdiler. ³³ Ve olur ki, sizi Firavun çağırır, ve: İşiniz nedir? der; ³⁴ siz de: Çocukluktan şimdiye kadar hem biz hem babalarımız, kulların, davar adamlarıdır, diyin; ki, Goşen vilâyetinde otursunuz; çünkü Mısırlılar için her çoban mekruhtur.

BAP 47

VE Yusuf içeri girdi, ve Firavuna bildirip dedi: Babam ve kardeşlerim, ve sürüleri, ve sığırları, ve onlara ait olan her şey, Kenân diyarından geldiler; ve işte, onlar Goşen vilâyetindedirler. ² Ve kardeşleri arasından beş kişi aldı, ve onları Firavunun karşısına çıkardı. ³ Ve Firavun onun kardeşlerine dedi: İşiniz nedir? Ve Firavuna dediler: Kulların, hem biz ve hem babalarımız çobandırlar. ⁴ Ve Firavuna dediler: Memlekete misafir olmak için geldik; çünkü kullarının sürüleri için otlak yoktur; çünkü Kenân diyarında kıtlık ağırdır; ve şimdi rica ederiz, kulların Goşen vilâyetinde otursunlar. ⁵ Ve Firavun Yusufu söyleyip dedi: Babam ve kardeşlerin sana geldiler; ⁶ Mısır diyarı senin önündedir; babanı ve kardeşlerini memleketin en iyi yerinde oturt; Goşen vilâyetinde otursunlar; ve onlar arasında becerikli adamlar olduğunu biliyorsan, onları benim davarlarım üzerine reis koy. ⁷ Ve Yusuf babası Yakubu içeri getirdi, ve kendisini Firavunun karşısında durdurdu; ve Yakub Firavuna hayırdüa etti. ⁸ Ve Firavun Yakuba dedi: Ömrünün yıllarının sayısı kaçtır? ⁹ Ve Yakub Firavuna dedi: Gurbet yıllarımın sayısı yüz otuz yıldır; ömrümün yıllarının sayısı az ve kötü oldu, ve babalarımın gurbetlerinin günlerinde ömürlerinin yıllarının sayısına varmadı. ¹⁰ Ve Yakub Firavuna hayırdüa etti, ve Firavunun yanından çıktı. ¹¹ Ve Yusuf babasını ve kardeşlerini yerleştirdi, ve Firavunun emreylediği gibi Mısır diyarında, memleketin en iyi yerinde, Ramses civarında onlara mülk verdi. ¹² Ve Yusuf babasını ve kardeşlerini ve babasının bütün evini ailelerine göre ekmekle besledi. ¹³ Ve bütün memlekette ekmek yoktu; çünkü kıtlık çok ağırdı, ve kıtlık yüzünden Mısır diyarı ve Kenân diyarı zebun oldular. ¹⁴ Ve Yusuf, satın aldıkları buğdaya bedel Mısır diyarında ve Kenân diyarında bulunan bütün parayı topladı; ve Yusuf parayı Firavunun evine getirdi. ¹⁵ Ve Mısır diyarında, ve Kenân diyarında para tükenince, bütün Mısırlılar Yusufu geldiler, ve dediler: Bize ekmek ver; niçin senin karşında ölelim? çünkü para bitti. ¹⁶ Ve Yusuf dedi: Davarlarınızı verin, eğer para bitti ise, davarlarınıza bedel veririm. ¹⁷ Ve davarlarını Yusufu getirdiler; ve Yusuf atlara bedel, ve koyun sürülerine bedel, ve sığır sürülerine bedel, ve eşeklere bedel onlara ekmek verdi; ve bütün davarlara bedel o sene onları ekmekle besledi. ¹⁸ Ve o yıl sona erince ikinci yılda ona geldiler, ve

kendisine dediler: Efendimden gizlemeyeceğiz ki, para tükendi; ve davar sürüleri efendimindir; bedenlerimiz ve toprağımızdan başka efendimin önünde bir şey kalmadı; ¹⁹ hem biz, hem toprağımız senin gözlerinin önünde niçin ölelim? bizi ve toprağımızı ekmekle satın al, ve biz ve toprağımız Firavuna köle olalım; ve tohum ver, ve yaşyalım, ve ölmiyelim, ve toprak çöl olmasın.

²⁰ Böylece Yusuf Mısırın bütün toprağını Firavuna satın aldı; çünkü Mısırlılar, her biri kendi tarlasını sattı, çünkü kıtlık onları sıkıştırıyordu; ve toprak Firavunun oldu. ²¹ Kavma gelince, Mısır hududunun bir ucundan obir ucuna kadar onları şehirlere geçirdi. ²² Ancak kâhinlerin toprağını satın almadı; çünkü kâhinlere Firavun tarafından tayin vardı, ve Firavunun onlara verdiği tayini yerlerdi; bunun için topraklarını satmadılar. ²³ Ve Yusuf kavma dedi: İşte, bugün sizi ve toprağınızı Firavuna satın aldım; işte, size tohum, ve toprağı ekeceksiniz. ²⁴ Ve mahsul vaktinde beşte birini Firavuna vereceksiniz, ve dört kısmı tarla tohumu için, ve yiyeceğiniz için, ve evinizde olanlar için, ve yavrularınıza yiyecek olarak sizin olacaktır. ²⁵ Ve dediler: Hayatımızı kurtardın; efendimin gözünde lûtufl bulalım, ve Firavuna köle oluruz. ²⁶ Ve Yusuf bunu Mısır toprağı üzerine kanun yaptı; bugüne kadar beşte biri Firavunundur; ancak yalnız kâhinlerin toprağı Firavunun olmadı.

²⁷ Ve İsrail Mısır diyarında, Goşen vilâyetinde oturdu; ve orada mülk sahibi oldular, ve semereli olup ziyadesile çoğaldılar. ²⁸ Ve Yakub Mısır diyarında on yedi yıl yaşadı; ve Yakubun günleri, ömrünün yılları yüz kırk yedi yıl oldu. ²⁹ Ve İsrailin öleceğı günler yaklaştığı zaman, oğlu Yusufu çağırırdı, ve ona dedi: Eğer şimdi senin gözünde lûtufl buldumsa, rica ederim, elini uyluğumun altına koy, ve bana lûtufl ve hakikat göster; rica ederim, beni Mısırdan gömme; ³⁰ fakat ne vakit atalarım ile beraber uykuya varırsam, beni Mısırdan kaldırırsın, ve beni onların kabristanına gömersin. Ve dedi: Dediğın gibi yaparım. ³¹ Ve dedi: Bana yemin et; ve ona yemin etti. Ve İsrail yatağının başı ucunda secde kıldı.

BAP 48

VE bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Yusuf'a denildi: İşte, baban hastadır; ve iki oğlunu, Manasseyi ve Efraimi kendisile beraber aldı. ² Ve Yakuba bildirilip denildi: İşte, oğlun Yusuf sana geliyor; ve İsrail kendisini topladı, ve yatağı üzerine oturdu. ³ Ve Yakub Yusuf'a dedi: Kadır olan Allah Luzda, Kenân diyarında, bana göründü, ve beni mubarek kıldı, ⁴ ve bana dedi: İşte, ben seni semereli kılacağım, ve seni çoğaltacağım, ve seni kavmlar cümhuru edeceğim, ve senden sonra bu diyarı senin zürriyetine ebedî mülk olarak vereceğim. ⁵ Ve şimdi, ben senin yanına Mısıra gelmeden evel, Mısır diyarında sana doğan iki oğlun benimdir; Efraim ve Manasse, Ruben ve Şimeon gibi benim olacaklardır. ⁶ Ve onlardan sonra sana doğan çocukların senin olacaklardır; miraslarında kardeşlerinin adına göre çağırılacaklardır. ⁷ Ve ben Paddandan geldiğim zaman, Kenân diyarında, yolda, Efrata daha biraz mesafe kalmışken, Rahel yanımda öldü; ve onu orada, Efrat yolunda gömdüm (o Beyt-lehemdir).

⁸ Ve İsrail Yusufun oğullarını görüp dedi: Bunlar kimdir? ⁹ Ve Yusuf babasına dedi: Allahın burada bana verdiği oğullarımdır. Ve dedi: Rica ederim, onları bana getir, ve onları mubarek kılalım. ¹⁰ Ve İsrailin gözleri ihtiyarlıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Ve onları kendisine yaklaştırdı; ve onları öpüp kucakladı. ¹¹ Ve İsrail Yusuf'a dedi: Senin yüzünü görmeğim düşünmemiştim; ve işte, Allah bana senin zürriyetini de gösterdi. ¹² Ve Yusuf onları dizleri arasından çıkardı; ve yere kapandı. ¹³ Ve Yusuf Efraimi sağ eline İsrailin sol eline doğru ve Manasseyi sol eline İsrailin sağ eline doğru ikisini aldı, ve ona yaklaştırdı. ¹⁴ İsrail sağ elini uzatıp küçüğü olan Efraimin başı üzerine, ve sol elini

Manassenin başı üzerine koydu; ve ellerini kasten değiştirdi, çünkü Manasse ilk doğandı. ¹⁵ Ve Yusufu mubarek kılıp dedi: Babalarım İbrahim ve İshakın önünden yürüdükleri Allah, bugüne kadar bütün ömrümde beni güden Allah, ¹⁶ beni her kötülükten kurtaran melek, çocukları mubarek kılsın; ve onların üzerine benim adım, ve babalarım İbrahim ve İshakın adı çağırılsın; ve yeryüzünde ziyadesile çoğalsınlar. ¹⁷ Ve Yusuf babasının sağ elini Efraimin başı üzerine koyduğunu gördü, ve gözünde kötü göründü; ve babasının elini Efraimin başı üzerinden Manassenin başı üzerine değiştirmek için kaldırdı. ¹⁸ Ve Yusuf babasına dedi: Baba, öyle değil, çünkü bu ilk doğandır; sağ elini onun başı üzerine koy. ¹⁹ Ve babası koymak istemedi ve dedi: Bilirim, oğlum, bilirim; o da bir kavim olacak, o da büyük olacak; fakat küçük kardeşi kendisinden daha büyük olacak ve onun zürriyeti milletler cümhuru olacak. ²⁰ Ve o günde onları mubarek kılıp dedi: Allah seni Efraim gibi ve Manasse gibi etsin, diyerek İsrail sende hayır dua edecektir. Ve Efraimi Manassedden evel koydu. ²¹ Ve İsrail Yusuf'a dedi: İşte, ben ölüyorum, fakat Allah sizinle olacaktır, ve yine sizi babalarınızın diyarına getirecektir. ²² Ve ben sana kardeşlerinden ziyade bir hisse verdim, onu Amorînin elinden kılıcımla ve yayımla aldım.

BAP 49

VE Yakub oğullarını çağırıp dedi: Toplanın, ve son günlerde başınıza gelecek şeyi size diyeyim.

² Ey Yakubun oğulları, toplanın, ve işitin;

Ve babanız İsraili dinleyin.

³ Ruben benim ilkim, kudretim, kuvvetimin başlangıcı; İtibarda birinci ve kuvvette birinci sensin.

⁴ Sular gibi oynak olan, sen birinci olmayacaksın;

Çünkü sen babanın yatağına çıktın;

O zaman onu murdar ettin; o benim yatağıma çıktı.

⁵ Şimeon ve Levi kardeşirler;

Zorbalık silâhları onların kılıçlarıdır.

⁶ Ey canım, sen onların meclislerine girme;

Ey izzetim, sen onların cemiyetleriyle birleşme;

Çünkü onlar öfkelerinde adam öldürdüler;

Ve kızgınlıklarında sığırlar topal ettiler.

⁷ Onların öfkesi lânetli olsun, çünkü o vahşi idi;

Onların gazabı lânetli olsun, zira gaddardı;

Onları Yakubda böleceğim;

Ve onları İsrailde dağıtacağım.

⁸ Yahuda, kardeşlerin seni övecekler;

Elin senin düşmanlarının boynunda olacaktır;

Babanın oğulları senin önünde secde edeceklerdir;

⁹ Yahuda bir aslan yavrusudur;

Ey oğlum, sen şikârından çıktın;

O yere çöktü, aslan gibi, dişi aslan gibi yattı;

Kim onu kaldırabilir?

¹⁰ Şilo gelinciye kadar,

Saltanat asası Yahudadan,

Hükümdarlık asası da ayaklarının arasından gitmiyecektir;

Ve milletlerin itaati ona olacaktır.

¹¹ Sıpasını asmaya,
Ve eŖeęinin yavrusunu seęme bir asmaya baęlıyarak,
Esvaplarını Ŗarapta,
Ve kaftanını üzümlerin kanında yıkadı;
¹² Onun gözleri Ŗarapla kızıl,
Ve diŖleri sütle ak olacaktır.
¹³ Zebulun deniz kıyısında oturacaktır;
Ve o, gemilere liman olacak;
Onun hududu Sayda yanında olacaktır.
¹⁴ İssakar, koyun ağılları arasında yatan,
Kuvvetli eŖektir;
¹⁵ Ve iyi olan bir dinlenme yeri,
Ve hoŖa giden bir memleket gördü;
Ve yük taŖımak için omuzunu iędi,
Ve iŖ altında bir hizmetçi oldu.
¹⁶ Dan, İsrail sıptlarından biri olarak,
Kavmına hükmedecektir.
¹⁷ Dan, yolda bir yılan,
Yolda bir engerek olacaktır,
Bir engerek ki, atın topuklarını ısırır,
Ve onun atlısı arkası üstü düşer.
¹⁸ Ben senin kurtarıŖını bekledim, ya RAB.
¹⁹ Gad, bir çete onun üzerine salacaktır;
Fakat kendisi onların topukları üzerine salacaktır.
²⁰ AŖerden çıkan ekmek semiz olacaktır,
Ve kırallara mahsus lezzetli yiyecekleri hasıl edecektir.
²¹ Naftali salıverilmiş geyiktir;
Güzel sözler söyler.
²² Yusuf meyvalı bir dal,
Kaynak başında meyvalı bir daldır;
Onun filizleri duvarın üzerinden aŖar.
²³ Okçular onu hırpaladılar,
Ona ok attılar, ve kendisine eza ettiler;
²⁴ Fakat onun yayı kuvvetli kaldı,
Ve onun elleri ve bazuları,
Yakubun Kadîrinin ellerile,
(İsrailin çobanı ve taŖı oradandır),
²⁵ Ve sana yardım edecek olan,
Babanın Allahı ile,
Ve Kadîr ile kuvvetlendirildi;
O ki, yukarıdan göklerin bereketlerle,
AŖaęıda yatan deryanın bereketlerle,
Meme ve rahim bereketlerle seni mubarek kılacaktır.
²⁶ Senin babanın hayır duaları,
Ebedî tepelerin en uzak hududuna kadar,
Atalarımın hayır dualarından yüce oldu;
Onlar Yusufun başı üzerinde,

Ve kardeşlerinin arasında reis olanın başının tepesi üzerinde olacaklar.

²⁷ Benyamın yırtıcı bir kurttur;

Sabahlayın avı yutar,

Ve akşamlayın ganimeti paylaşır.

²⁸ Bunların hepsi İsrailin on iki sıptlarıdır; ve babalarının onlara söylediği budur, ve onları mubarek kıldı; her birini kendi bereketine göre olmak üzere onları mubarek kıldı. ²⁹ Ve onlara emredip kendilerine dedi: Ben kavmıma katılmak üzreyim; beni babalarımınla beraber Hittî Efronun tarlasında olan mağaraya, Kenân diyarında Mamre karşısında, ³⁰ Makpela tarlasında olan, İbrahimin kabir için mülk olarak Hittî Efrondan satın aldığı mağaraya gömün. ³¹ İbrahim ve karısı Sarayı orada gömdüler; İshak ve karısı Rebekayı orada gömdüler: ve ben Leayı orada gömdüm. ³² Tarla ve içindeki mağara Het oğullarından satın alınmıştı. ³³ Ve Yakub oğullarına emretmeği bitirince, ayaklarını yatağın içine topladı, ve son soluğu verdi, ve kavmına katıldı.

BAP 50

VE Yusuf babasının yüzü üzerine kapandı, ve onun üzerinde ağladı, ve onu öptü. ² Ve Yusuf babasını mumya etmelerini hekim kullarına emretti; ve hekimler İsraili mumya ettiler. ³ Ve onun için kırk gün doldu; çünkü mumya etmenin günleri böylece dolar; ve Mısırlılar yetmiş gün ona ağladılar.

⁴ Ve onun ağlaması günleri geçince, Yusuf Firavunun evine söyliyip dedi: Eğer şimdi gözünüzde lûtufta buldumsa, Firavuna söyliyip diyin: ⁵ Babam: İşte, ben ölüyorum; beni Kenân diyarında kendim için kazdığım kabre, oraya gömeceksin, diyerek bana yemin ettirdi. Bunun için rica ederim, şimdi çıkayım, babamı gömeyim ve döneyim. ⁶ Ve Firavun dedi: Çık, ve sana yemin ettirdiği gibi babanı göm. ⁷ Ve Yusuf babasını gömmek için çıktı; ve Firavunun bütün kulları, evinin ihtiyarları, ve Mısır diyarının bütün ihtiyarları, ⁸ ve Yusufun bütün ev halkı, ve kardeşleri, ve babasının ev halkı kendisile beraber çıktılar; yalnız çocuklarını ve koyunlarını ve sığırlarını Goşen vilâyetinde bıraktılar. ⁹ Ve arabalar ve atlılar da kendisile beraber çıktılar; ve gayet büyük bir alay oldu. ¹⁰ Ve Erdenin öte tarafında olan Atad harmanına geldiler, ve orada çok büyük ve ağır dövünme ile dövündüler; ve babası için yedi gün yas tuttu. ¹¹ Ve memleketin ahalisi, Kenânlılar, Atad harmanındaki yası görünce, dediler: Bu Mısırlılar için hüznü bir yastır; bundan dolayı Erden ötesinde olan o yere Abel-mitsraim* denildi. ¹² Ve onun oğulları onlara emretmiş olduğu gibi kendisine yaptılar; ¹³ ve oğulları onu Kenân diyarına götürdüler, ve onu Mamre karşısında Makpela tarlasının mağarasında gömdüler; o mağarayı tarla ile beraber İbrahim kabir için mülk olarak Hittî Efrondan satın almıştı. ¹⁴ Ve Yusuf, kendisi, ve kardeşleri, ve babasını gömmek için kendisile beraber çıkanların hepsi, babasını gömdükten sonra Mısıra döndüler.

**Mısırlıların yası*, manasıdır.

¹⁵ Ve Yusufun kardeşleri babalarının öldüğünü görünce, dediler: Belki Yusuf bize kin tutar, ve bizim ona yaptığımız bütün kötülüğün karşılığını yapar. ¹⁶ Ve Yusuf'a haber gönderip dediler: Baban ölümünden evel: Yusuf'a böylece söyleyeceksiniz diye emretti: ¹⁷ Şimdi rica ederim, kardeşlerinin günahını ve suçlarını bağışla, çünkü sana kötülük ettiler. Ve şimdi, rica ederiz, babanın Allahının kullarının günahını bağışla. Ve onlar kendisine söyledikleri zaman, Yusuf ağladı. ¹⁸ Ve kardeşleri de gidip onun önünde yere kapandılar; ve dediler: İşte, biz senin kulların. ¹⁹ Ve Yusuf onlara dedi: Korkmayın, çünkü ben Allahın yerinde miyim? ²⁰ Ve siz bana karşı kötülük düşündünüz; fakat Allah onu bugün olduğu gibi yapsın diye, çok kavm yaşatmak için iyilik olarak düşündü. ²¹ Ve şimdi korkmayın; ben sizi ve çocuklarınızı besliyeceğim. Ve onları teselli edip yüreklerine hitap

etti.

²² Ve Yusuf, kendisi, ve babasının evi Mısırda oturdular; ve Yusuf yüz on yıl yaşadı. ²³

Ve Yusuf Efraimin üçüncü göbek oğullarını gördü; ve Manassenin oğlu Makirin çocukları Yusufun dizleri üzerinde doğdular. ²⁴ Ve Yusuf kardeşlerine dedi: Ben ölüyorum; fakat Allah mutlaka sizi arıyacaktır, ve bu diyardan sizi İbrahime ve İshaka ve Yakuba yemin ettiği diyara çıkaracaktır. ²⁵ Ve Yusuf: Allah sizi mutlaka arıyacaktır, ve kemiklerimi buradan çıkaracaksınız, diyerek İsrailin oğullarına yemin ettirdi. ²⁶ Ve Yusuf yüz on yaşında öldü; ve onu mumya edip Mısırda bir tabuta koydular.